

MTD 126966

การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทยเพื่อแก้ปัญหา
การอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

นางสาววรรณภรณ์ พระเมตตา

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

พ.ศ. 2562

สงวนลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

ใบอนุญาตวิทยานิพนธ์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

เรื่อง : การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทยเพื่อแก้ปัญหาการอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้
ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ผู้วิจัย : นางสาววรรณภรณ์ พระเมเด

ได้รับอนุมัติเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ว่าที่ ร.ท.ดร.ณัฐรัชย์ จันทชุม)
คณบดีคณะครุศาสตร์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพศาล วรรณคำ)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ว่าที่ร้อยตรี ดร.อรรณู ชูยกระเดื่อง)

กรรมการ

(อาจารย์ ดร.พงศ์ธร โพธิ์พูลศักดิ์)

กรรมการ

(อาจารย์ ดร.อพันธ์ พิณฑุทธา)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพศาล วรรณคำ)

กรรมการ

(อาจารย์ ดร.อาทิตย์ อัจหาญ)

ชื่อเรื่อง	: การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทยเพื่อแก้ปัญหาการอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
ผู้วิจัย	: นางสาววรรณภรณ์ พระเมเด
ปริญญา	: ครุศาสตรมหาบัณฑิต (วิจัยและประเมินผลการศึกษา) มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อาจารย์ที่ปรึกษา	: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพศาล วรคำ อาจารย์ ดร.อาทิตย์ อัจหาญ
ปีการศึกษา	: 2562

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) สํารวจคํ่าพื้นฐานภาษาไทยที่เป็นปัญหาต่อการอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 อำเภอบุณฑริก จังหวัดอุบลราชธานี (2) เพื่อพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านและเขียนภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 และ (3) เพื่อศึกษาผลการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียนที่อ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในเขตอำเภอบุณฑริก จังหวัดอุบลราชธานี จำนวน 33 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ (3.1) แบบบันทึกเอกสาร (3.2) แบบสัมภาษณ์ครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 (3.3) ชุดฝึกทักษะการอ่านและเขียนภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 (3.4) แบบประเมินชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย และ (3.5) แบบประเมินการใช้ชุดฝึกทักษะภาษาไทยโดยครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบทีกำลังสองของโฮเทลลิง

ผลการวิจัยพบว่า (1) คํ่าพื้นฐานภาษาไทยที่เป็นปัญหาต่อการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มากที่สุด มีจำนวน 150 คํ่า (2) ชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทยเพื่อแก้ปัญหาการอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ประกอบด้วยแบบฝึกทักษะจำนวน 15 แบบฝึก โดยมีความเหมาะสมอยู่ระหว่าง 4.27 – 4.58 โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} = 4.54, S.D. = 0.61) และมีประสิทธิภาพเท่ากับ 80.72/80.33 (3) นักเรียนที่เรียนรู้ด้วยชุดฝึกทักษะมีผลคะแนนทักษะการอ่านหลังเรียน (\bar{X} = 12.76 , S.D. = 1.32) และทักษะการเขียน

หลังเรียน (\bar{X} =14.27, S.D. = 1.13) สูงกว่าทักษะการอ่านการเขียนก่อนเรียน อย่างนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 และผลการประเมินความเหมาะสมของชุดฝึกทักษะการอ่าน และการเขียนภาษาไทย โดยครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยรวมอยู่ระดับมากที่สุด (\bar{X} =4.63, S.D. = 0.48)

คำสำคัญ : คำพื้นฐานภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ชุดฝึกทักษะ นักเรียนที่อ่านไม่ออกเขียนไม่ได้

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

Title : Developing Thai Reading and Writing Skills To solve the problems of non - writability of Prathomsuksa 5 Students.

Author : Miss. Wannaporn Pramada

Degree : Master of Education (Curriculum and Instruction)
Rajabhat Maha Sarakham University

Advisors : Dr. Athit Arjhan

Year : 2019

ABSTRACT

The objectives of this research were to ; (1) explore basic words of Thai language that are problematic for unreadable and writing of Grade 5 students at Buntharik District, Ubon Ratchathani Province. ; (2) to develop a set of exercise for reading and writing skills in Thai language for Grade 5 student which efficiency according to criteria 80/80. and; (3) to study the results of using Thai language reading and writing skills exercise sets for Grade 5 student. The sample is 33 Grade 5 students who are unreadable and writing in Buntharik District, Ubon Ratchathani Province. The tools used in this research were (3.1) document recording form, (3.2) teacher interview form, (3.3) Thai reading and writing skills training kit for Grade 5 students, (3.4) Assessment form for reading and writing skills training in Thai and (3.5) Thai language skills training set evaluation form by Grade 5 teachers. The statistics used in data analysis were percentage, mean, standard deviation and Paired Sample Hotelling's T^2 test.

The research found that ; (1) The basic words of Thai language that are the most problematic for literacy of Grade 5 students are 150 words. ; (2) Reading and writing skills training kit for Thai students to solve the problem of unreadable writing of Grade 5 students, consisting of 15 exercises, the appropriate were 4.27 - 4.58, in overall was appropriate at the highest level (\bar{X} =4.54, S.D. = 0.61) and has the efficiency of 80.72/80.33 (3) Students who learning with training sets have the results of post - reading skills (\bar{X} =12.76, S.D. = 1.32) and post-writing skills (\bar{X} =14.27, S.D. = 1.13) higher than reading

and writing skills before class with statistical significance at the level of .05, and the results of the appropriate assessment of Thai reading and writing skills by the grade 5 teachers, overall at the highest level (\bar{X} =4.63, S.D. = 0.48)

Keywords : Basic Thai words for grade 5 Skill set Students can not read and write

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ได้รับความเมตตากรุณาด้วยการเอาใจใส่ และการเสียสละเวลาจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพศาล วรคำ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ที่กรุณาให้ความรู้ให้คำแนะนำ ที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่ง อีกทั้งสนับสนุนส่งเสริม ให้กำลังใจ และอำนวยความสะดวกในการดำเนินการสอบโครงร่าง สอบวิทยานิพนธ์ ตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่อง และเรื่องอื่นๆ แก่ผู้วิจัยด้วยดีมาตลอด ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้ง ประทับใจเป็นอย่างยิ่ง ขอกราบขอบพระคุณไว้ ณ โอกาสนี้ และกราบขอบพระคุณ ดร.อาทิตย์ อัจฉาญ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ที่กรุณาให้คำแนะนำ ให้ข้อคิดต่างๆ จนทำให้ วิทยานิพนธ์นี้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอกราบขอบพระคุณคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ทุกท่านที่กรุณาเสียสละเวลาอันมีค่าให้ ข้อเสนอแนะและคำแนะนำที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการปรับปรุงแก้ไขวิทยานิพนธ์

ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษาทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาท วิชาความรู้แก่ผู้วิจัย และกราบขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญทุกท่านที่กรุณาสละเวลาในการตรวจสอบและ ให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงเครื่องมือวิจัยทำให้ได้เครื่องมือที่มีคุณภาพ

ขอขอบคุณผู้บริหารโรงเรียน คณะครูอาจารย์ เจ้าหน้าที่ทุกท่าน ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์และความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูล และขอขอบคุณนักเรียนทุกคนที่ให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูล วิจัยครั้งนี้เป็นอย่างดี

ขอกราบขอบพระคุณคุณแม่วรรณี พระเมตตา ญาติพี่น้องทั้งหลาย และบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องของ ทุกคนที่เป็นที่รักและให้กำลังใจในการทำงาน สนับสนุนให้ความช่วยเหลือในทุกด้านตลอดมาจนการศึกษา นี้เสร็จสมบูรณ์

คุณค่าและประโยชน์จากการวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณบิดา มารดา อาจารย์ ที่มีส่วนให้ชีวิต ให้ความรัก ความเอื้ออาทร และเมตตาอบรมสั่งสอนให้เกิดปัญญาแก่ผู้วิจัย จนประสบผลสำเร็จในการศึกษา

นางสาววรรณภรณ์ พระเมตตา

สารบัญ

หัวเรื่อง	หน้า
บทคัดย่อ	ค
ABSTRACT	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญ	ช
สารบัญตาราง	ฅ
สารบัญภาพ	ญ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 คำถามการวิจัย	4
1.3 วัตถุประสงค์การวิจัย	4
1.4 ขอบเขตการวิจัย	5
1.5 คำนียามศัพท์เฉพาะ	7
1.6 ประโยชน์ที่ได้รับ	8
บทที่ 2 การทบทวนวรรณกรรม	9
2.1 สารระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551	9
2.2 คำพื้นฐานในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5.....	13
2.3 ทักษะการอ่าน	17
2.4 ทักษะการเขียน.....	27
2.5 ความสัมพันธ์ของการอ่านและการเขียน.....	32
2.6 ชุดฝึกทักษะ	33
2.7 การวิจัยและพัฒนา (Research and Development).....	42
2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	52
2.9 กรอบแนวคิดการวิจัย	56
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	57
ระยะที่ 1 สํารวจคำพื้นฐานที่เป็นปัญหาต่อการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในรายวิชาภาษาไทย	57
ระยะที่ 2 พัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย	59

หัวเรื่อง	หน้า
ระยะที่ 3 ศึกษาผลการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย	66
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	72
4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	72
4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	72
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายและข้อเสนอแนะ	85
5.1 สรุปผล	85
5.2 อภิปรายผล	86
5.3 ข้อเสนอแนะ	88
บรรณานุกรม.....	89
ภาคผนวก	98
ภาคผนวก ก ชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย	99
ภาคผนวก ข แบบประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อแบบฝึกทักษะ การอ่านและการเขียนภาษาไทย	106
ภาคผนวก ค ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการใช้ชุดฝึกทักษะกับกลุ่มตัวอย่าง.....	111
ภาคผนวก ง แบบประเมินการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย โดยครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5.....	114
ภาคผนวก จ หนังสือขอความอนุเคราะห์	116
ประวัติผู้วิจัย.....	126

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
3.1	เกณฑ์การให้คะแนนแบบประเมินการอ่าน	62
3.2	เกณฑ์การให้คะแนนแบบประเมินการเขียน	63
4.1	ผลการประเมินความเหมาะสมของชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5	76
4.2	ประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกทักษะการอ่าน และเขียนภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 (กลุ่มใหญ่)	78
4.3	ผลการเปรียบเทียบการทดลองใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย	79
4.4	การเปรียบเทียบผลลัพธ์ของการพัฒนาที่เปลี่ยนแปลงไป	81
4.5	ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านก่อนและหลังการใช้ชุดฝึกทักษะ	81
4.6	ผลการเปรียบเทียบทักษะการเขียนก่อนและหลังการใช้ชุดฝึกทักษะ	82
4.7	ผลประเมินการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านและเขียนภาษาไทย ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5	82

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
2.1	ขั้นตอนการดำเนินการวิจัยและพัฒนาอย่างเป็นระบบ	48
2.2	กรอบแนวคิดการวิจัย	56

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารที่สำคัญมากทำให้มนุษย์สามารถติดต่อสื่อสารเข้าใจกัน เป็นเครื่องมือในการถ่ายทอดวัฒนธรรม การศึกษาเล่าเรียน และการประกอบอาชีพ และภาษาไทยเป็น ภาษาประจำชาติไทย เป็นมรดกล้ำค่าที่เราคนไทยควรภูมิใจและรักษาไว้ ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของ ชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรม อันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพ และเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติ ให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจ และความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจกรรม การงานและดำเนินชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่างๆ เพื่อพัฒนา ความรู้ กระบวนการคิดวิเคราะห์ วิจัยสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและความก้าวหน้า ทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรมประเพณี สุนทรียภาพเป็นสมบัติล้ำ ค่าควรแก่การเรียนรู้ อนุรักษ์และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

ภาษาไทยเป็นวิชาที่มีความสำคัญและจำเป็นในการสื่อสารของมนุษย์ การสื่อสารของมนุษย์ใช้ ทักษะที่สำคัญหลายทักษะ เช่น ฟัง พูด อ่าน และเขียน ซึ่งการสอนภาษาไทยให้บรรลุวัตถุประสงค์ และมีประสิทธิภาพนั้น จำเป็นต้องฝึกทักษะต่างๆ ให้สัมพันธ์กัน ได้แก่ การอ่านและการฟัง คือทักษะ การถ่ายทอดออกไป การพูดและการเขียน ในด้านการเขียน ถือเป็นทักษะที่ยุ่งยากซับซ้อนและเป็น ทักษะถ่ายทอดที่สำคัญต่อการสื่อสารอย่างยิ่ง ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของ ดุสิตา แดงประเสริฐ (2549, น. 80) ที่กล่าวไว้ว่า เด็กไทยทุกคนควรเรียนรู้และใช้ภาษาไทยได้อย่างถูกต้องทุกโอกาสซึ่งการ เรียนการสอนภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญ ในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารการอ่าน และการฟังเป็นทักษะของการรับรู้เรื่องราว ความรู้ ประสบการณ์ ส่วนการพูดและการเขียนเป็นทักษะ ของการแสดงออกด้วยการแสดงความคิดเห็น ความรู้และประสบการณ์ การเรียนภาษาไทยจึงต้อง เรียนเพื่อการสื่อสาร ให้สามารถรับรู้ข้อมูลข่าวสารได้อย่างพินิจพิเคราะห์ สามารถนำความรู้ ความคิด มาเลือกใช้เรียบเรียงคำมาใช้ตามหลักภาษาได้ถูกต้องตรงตามความหมาย กาลเทศะและใช้ภาษาได้ อย่างมีประสิทธิภาพ

การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญที่ใช้ในการเสาะแสวงหาความรู้ การรู้และใช้วิธีอ่านที่ถูกต้องจึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับผู้อ่านทุกคน การรู้จักฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอจะช่วยให้ผู้อ่านมีพื้นฐานในการอ่านที่ดี ทั้งจะช่วยให้เกิดความชำนาญและมีความรู้กว้างขวางขึ้น ดังนั้นการที่นักเรียนจะเป็นผู้อ่านที่ดีจึงขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมที่ครูเป็นผู้จัดเตรียมให้ อีกทั้งยังต้องผสมผสานกับความสนใจของผู้อ่าน เพื่อเป็นแรงจูงใจที่จะช่วยให้นักเรียนได้อ่านอย่างสม่ำเสมอ (สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์, 2545, น. 2) และการอ่านจะเป็นทักษะสำคัญที่จะนำไปสู่ความสำเร็จในการเรียนและเป็นพื้นฐานสำหรับการศึกษาในระดับสูงขึ้นไป ผู้เรียนจะต้องใช้เวลาส่วนใหญ่ในการอ่านเพื่อเรียนรู้ เข้าใจและระลึกถึงสาระสำคัญที่อธิบายในตำราได้ ดังที่ พันธุ์ทิพา หลาบเลิศบุณย์ (2539, น. 50) ได้กล่าวไว้ว่า การอ่านจับใจความเป็นหัวใจของการอ่าน จะเป็นผลให้เข้าใจจุดมุ่งหมายสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ การเก็บใจความสำคัญจะเป็นพื้นฐานสำหรับแสดงความคิดเห็นเชิงวิพากษ์ วิเคราะห์หรือศึกษาค้นคว้าเป็นพิเศษในเรื่องนั้นๆ ต่อไป ความคิดเห็นนี้สอดคล้องกับคำกล่าวของศิริวรรณ ฉายะเกษตริน (2535, น. 82) ซึ่งกล่าวถึง การอ่านไว้ว่า การอ่านเป็นพื้นฐานที่สำคัญสำหรับการอ่านเพื่อศึกษาหาความรู้ เป็นประโยชน์สำหรับการจำและทำความเข้าใจเนื้อหาสาระของเรื่องที่อ่าน เป็นทักษะสำหรับการอ่านทุกประเภททั้งร้อยแก้วและร้อยกรอง สารคดีและบันเทิงคดี จึงควรฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอให้เกิดความชำนาญสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้อย่างดี ดังนั้นการจึงมีบทบาทในเรื่องของการอ่าน เพราะถือเป็นการแสดงถึงความเข้าใจในการอ่านสิ่งต่างๆ เป็นการพัฒนาสติปัญญาให้รู้จักคิดวิเคราะห์ และช่วยให้จิตมีสมาธิ สามารถจับใจความได้ในเวลาที่รวดเร็ว การสอนอ่านจึงเป็นสิ่งจำเป็นเบื้องต้นที่ครูต้องคำนึงถึง ฝึกฝนให้นักเรียนมีทักษะในการอ่าน และรู้จักที่จะนำการอ่านเป็นเครื่องมือแสวงหาความรู้ และสามารถนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้

การเขียนเป็นทักษะอย่างหนึ่งในสี่ทักษะทางภาษา ซึ่งทั้งสี่ทักษะ ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ดังนั้นทักษะการเขียนนับว่าเป็นเครื่องมือที่สำคัญที่ใช้ในการสื่อสาร เป็นเครื่องมือในการบันทึกและถ่ายทอดเรื่องราว แสดงความรู้สึกนึกคิดและความต้องการให้ผู้อื่นทราบเป็นลายลักษณ์อักษร ดังที่ ตรีศิลป์ บุญขจร (2530, น. 740) ได้กล่าวถึงการเขียนไว้ว่าการเขียนเป็นการแสดงออกเพื่อการติดต่อสื่อสารอย่างหนึ่งของมนุษย์ โดยใช้สัญลักษณ์ ภาษา ตัวอักษรเป็นสื่อเพื่อถ่ายทอดความรู้ ความคิดของตนให้คนอื่นทราบ สำหรับปัจจัยสำคัญพื้นฐานในการเขียนเพื่อให้เกิดประโยชน์ สามารถสื่อสารความหมายได้ตามต้องการดังกล่าวคือ การสะกดคำให้ถูกต้อง หากสะกดไม่ถูกต้องแล้วย่อมก่อให้เกิดผลเสีย เกิดความเข้าใจคลาดเคลื่อนได้ การสะกดคำที่ถูกต้องเป็นส่วนหนึ่งของภาษาไทย คนไทยทุกคนจึงควรตระหนักถึงปัญหาการเขียนสะกดคำ และช่วยกันแก้ไขแก้ไขข้อบกพร่องอย่างจริงจัง เพราะถ้าสะกดไม่ถูกต้องจะส่งผลถึงการสื่อความ ย่อมทำให้เกิดผลเสีย เกิดความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนได้ ส่งผลให้ทักษะการเขียนไม่เกิดประสิทธิภาพ

ในปัจจุบันวิชาภาษาไทยจะประสบกับปัญหานักเรียนขาดทักษะการอ่านและทำให้ทักษะด้านอื่นๆ ได้รับผลกระทบด้วยอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะทักษะการเขียน ซึ่งเป็นทักษะที่มีความสำคัญยิ่ง เหล่านี้เป็นสาเหตุและปัญหาให้กับตัวนักเรียน เพราะการที่นักเรียนอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนต่ำ และยังมีผลกระทบต่อไปในการเรียนการสอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นอีกด้วย

จากการจัดการเรียนการสอนให้กับนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเตรียมบัณฑิต อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดอุบลราชธานี ในส่วนของกลุ่มสาระภาษาไทย พบว่าการอ่านและเขียนสะกดคำของนักเรียนบางคนมีการประเมินอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด และมีนักเรียนที่ยังอ่านภาษาไทยไม่ออกและเขียนไม่ได้ ผู้วิจัยได้ปฏิบัติการสอนและศึกษาสภาพการเรียนรู้ของนักเรียนพบว่า ผลการประเมินและผลสัมฤทธิ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 การศึกษา 2559 นักเรียนมีผลการเรียนเฉลี่ย ยังอยู่ในเกณฑ์ที่ไม่น่าพอใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเนื้อหาที่มีผลสัมฤทธิ์ต่ำมาก คือ ด้านทักษะการอ่านและการเขียน ซึ่งปัญหานี้จะเป็นอุปสรรคและมีผลกระทบต่อการเรียนรู้ของนักเรียน เพราะความสามารถในการอ่านออกและเขียนได้ในรายวิชาภาษาไทยจะเป็นพื้นฐานและเครื่องมือที่สำคัญในการเรียนรู้ เมื่อนักเรียนประสบปัญหานี้ก็ทำให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่ายต่อการเรียนและทำให้ไม่ประสบความสำเร็จในการเรียนทุกๆ รายวิชา และอาจจะไม่จบตามเกณฑ์การศึกษาภาคบังคับ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถอ่านหนังสือได้ถูกและเขียนได้คล่อง ผู้วิจัยจึงได้ศึกษางานวิจัยที่มีผู้ใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียน ที่ผ่านมามีผู้ใช้ชุดฝึกทักษะการอ่าน คือ รชยา ภูตะมาตย์ (2559, น. 83) ได้ทำวิจัยเรื่อง การวิจัยและพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านสะกดคำภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่พบว่า การทดลองใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านสะกดคำภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 นักเรียนทำแบบทดสอบย่อยระหว่างเรียนได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 24.43 คิดเป็นร้อยละ 81.43 และผลการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านของนักเรียนหลังเรียนพบว่า นักเรียนได้คะแนนรวม 879 คะแนน มีค่าเฉลี่ย 25.11 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 83.71 ประสิทธิภาพกระบวนการ (E_1) เท่ากับ 81.43 และประสิทธิภาพผลลัพธ์ (E_2) เท่ากับ 83.71 สูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้ และดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้ด้วยชุดฝึกทักษะการอ่านสะกดคำภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีค่าเท่ากับ 0.54 แสดงว่าชุดฝึกทักษะการอ่านสะกดคำภาษาไทย ที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิผลทำให้นักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นร้อยละ 54 งานวิจัยของ ปวีณา เอ็นดู (2547, น. 2) ที่พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้น ร ล ว และพยัญชนะควบกล้ำ ร ล ว มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านออกเสียงเพิ่มขึ้นสูงกว่านักเรียนที่ไม่ใช่แบบฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 งานวิจัยของ กรปภา ผลส้ม (2558, น. 87) ทำวิจัยเรื่อง การวิจัยและพัฒนาชุดฝึกทักษะการเขียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา พบว่า การเขียนสะกดคำหลังการเรียน

ด้วยชุดฝึกทักษะการเขียนสะกดคำสูงกว่าก่อนได้รับการเรียนด้วยชุดฝึกทักษะการเขียนสะกดคำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากปัญหาดังกล่าวและจากที่ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่มีผู้ใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านและใช้ชุดฝึกทักษะการเขียน ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะแก้ปัญหาให้นักเรียนมีทักษะในการอ่านและการเขียน โดยการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย ซึ่งชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนนี้จะเป็นสื่อประเภทหนึ่งที่จะช่วยเสริมให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติ เพื่อพัฒนาให้นักเรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจมีทักษะที่เพิ่มขึ้น และสามารถนำความรู้ความเข้าใจไปใช้ในการดำรงชีวิตประจำวันได้ และเพื่อเป็นแนวทางให้ครูผู้สอน ผู้ปกครอง และผู้ที่เกี่ยวข้องที่มีปัญหาทางด้าน การอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ต่อไป

1.2 คำถามการวิจัย

1.2.1 คำที่เป็นปัญหาต่อการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในวิชาภาษาไทยมีอะไรบ้าง

1.2.2 ชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีลักษณะอย่างไร

1.2.3 ผลการทดลองใช้ชุดฝึกทักษะการอ่าน และการเขียนภาษาไทย สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เป็นอย่างไร และผู้ใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทยมีความเหมาะสมมากน้อยแค่ไหน

1.3 วัตถุประสงค์การวิจัย

1.3.1 เพื่อสำรวจคำพื้นฐานภาษาไทยที่เป็นปัญหาต่อการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 อำเภอบุณฑริก จังหวัดอุบลราชธานี

1.3.2 เพื่อพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

1.3.3 เพื่อศึกษาผลการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

1.4 ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) โดยแบ่งออกเป็น 3 ระยะ โดยมีขอบเขตการวิจัยดังนี้

ระยะที่ 1 สํารวจคํ่าพื้นฐานที่เป็นปัญหาต่อการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ระยะนี้เป็นการสำรวจคํ่าที่นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 อ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ในรายวิชาภาษาไทย เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปกำหนดกรอบการสร้างชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้การวิจัยเชิงสำรวจ ซึ่งมีขอบเขตดังนี้

1. ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ได้แก่ ครูผู้สอนวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนในเขตอำเภอบุณฑริก จำนวน 10 คน โดยคัดเลือกจากโรงเรียนที่นักเรียนมีปัญหาลักษณะทางการเรียนรายวิชาภาษาไทย

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

คํ่าพื้นฐานภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 จำนวน 420 คํ่า

3. ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรที่ศึกษา คือ คํ่าพื้นฐานภาษาไทยที่นักเรียนอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ระยะที่ 2 การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย

ระยะนี้มีจุดประสงค์เพื่อพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีขอบเขตการวิจัย ดังนี้

1. ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

1.1 แหล่งข้อมูลในการตรวจสอบความเหมาะสมของชุดฝึกทักษะ ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านวัดและประเมินผล จำนวน 2 คน โดยมีเกณฑ์การพิจารณา คือ มีวุฒิทางการศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา และผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา จำนวน 3 คน โดยมีเกณฑ์พิจารณา คือ มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโท และมีประสบการณ์สอนภาษาไทยไม่น้อยกว่า 10 ปี หรือมีวิทยฐานะชำนาญการพิเศษขึ้นไป

1.2 แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการตรวจสอบประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะ ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเตรียมบัณฑิต อำเภอบุณฑริก จังหวัดอุบลราชธานี จำนวน 30 คน

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีส่วนประกอบ คือ ชื่อเรื่อง คำชี้แจง จุดประสงค์ การเรียนรู้ คำแนะนำการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียน เนื้อหา และแบบทดสอบก่อนและหลังเรียน

3. ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรที่ศึกษา คือ ความเหมาะสมของชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียน

ระยะที่ 3 ศึกษาผลการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย

ในระยะนี้เป็นการทดลองใช้และประเมินความเหมาะสมของชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยทดลองใช้กับกลุ่มทดลอง และเป็นการประเมินการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย โดยครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยมีขอบเขตการวิจัย ดังนี้

1. ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

1.1 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่อ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ โรงเรียนในเขตอำเภอบุณฑริก จังหวัดอุบลราชธานี จำนวน 33 คน จาก 4 โรงเรียน คือ โรงเรียนเตรียมบัณฑิต โรงเรียนโนนสวรรค์ โรงเรียนอนุบาลบุณฑริก และโรงเรียนบ้านโนนบากมิตรภาพที่ 83 ได้มาโดยสมัครใจ

1.2 ครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนในเขตอำเภอบุณฑริกที่อาสาสมัครทดลองใช้ชุดฝึกทักษะ จำนวน 10 คน จาก 4 โรงเรียนคือ คุณครูโรงเรียนเตรียมบัณฑิตจำนวน 5 คน คุณครูโรงเรียนโนนสวรรค์จำนวน 2 คน คุณครูโรงเรียนอนุบาลบุณฑริกจำนวน 2 คน และคุณครูโรงเรียนบ้านโนนบากมิตรภาพที่ 83 จำนวน 1 คน

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

2.1 การทดลองใช้ชุดฝึกทักษะกับนักเรียนกลุ่มทดลอง ใช้แบบแผนการทดลองแบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อน – หลัง (One Group Pretest - posttest Design)

2.2 ความเหมาะสมของชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย

2.2.1 คำชี้แจง

2.2.2 คู่มือครู/นักเรียน

2.2.3 การจัดการเรียนรู้

2.2.4 การประเมินผล

2.2.5 ผลการใช้

3. ขอบเขตด้านตัวแปร

3.1 ตัวแปรต้น คือ การใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

3.2 ตัวแปรตาม คือ ทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย และความเหมาะสมของชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ

“ทักษะการอ่าน” หมายถึง ความสามารถของนักเรียนในการออกเสียงคำอ่านของคำที่กำหนดให้ได้ โดยวัดได้จากนักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำได้ถูกต้อง คล่องแคล่ว

“ทักษะการเขียน” หมายถึง ความสามารถของนักเรียนในการเขียนคำตามที่กำหนดให้ โดยวัดได้จากนักเรียนสามารถเขียนได้ถูกต้อง คล่องแคล่ว สมบูรณ์

“ชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย” หมายถึง สื่อการเรียนที่ช่วยฝึกทักษะการอ่านและการเขียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ผู้ทำวิจัยสร้างขึ้น เพื่อให้ นักเรียนได้ฝึกฝน โดยมีส่วนประกอบ คือ ชื่อเรื่อง คำชี้แจง จุดประสงค์ การเรียนรู้ คำแนะนำการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียน เนื้อหา และแบบทดสอบก่อนและหลังเรียนที่ผู้ทำวิจัยสร้างขึ้น เพื่อให้ นักเรียนได้ฝึกฝน

“ประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะ” หมายถึง ความสามารถของชุดฝึกทักษะเรื่องการอ่านและการเขียนภาษาไทยที่ช่วยให้นักเรียนทำกิจกรรมระหว่างเรียนและหลังเรียนได้ถึงเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 โดยกำหนดให้

80 ตัวแรก หมายถึง ประสิทธิภาพของกระบวนการเป็นคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ของคะแนนที่นักเรียนที่ทำชุดฝึกทักษะระหว่างเรียน

80 ตัวหลัง หมายถึง ประสิทธิภาพของผลลัพธ์เป็นคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ของคะแนนที่นักเรียนที่ทำคะแนนการทดสอบหลังเรียน

“ความเหมาะสมของชุดฝึกทักษะ” หมายถึง ชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทยผ่านการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ โดยผู้เชี่ยวชาญประเมินชุดฝึกทักษะ ด้านเนื้อหาการอ่านและการเขียน ด้านเกณฑ์การวัดและประเมินผลที่มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์และครอบคลุมเนื้อหา

1.6 ประโยชน์ที่จะได้รับ

- 1.6.1 นักเรียนสามารถอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทยได้
- 1.6.2 ได้ชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
- 1.6.3 นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์โดยใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทยสูงขึ้น

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บทที่ 2

การทบทวนวรรณกรรม

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้รวบรวมเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยเรียงเรียงตามลำดับ ดังต่อไปนี้

1. สารระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
2. คำพื้นฐานในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
3. ทักษะการอ่าน
4. ทักษะการเขียน
5. ความสัมพันธ์ของการอ่านและการเขียน
6. แบบฝึกทักษะ
7. การวิจัยและพัฒนา
8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
9. กรอบแนวคิดการวิจัย

2.1 สารระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติเป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจวิเคราะห์ วิจารณ์ และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี และสุนทรียภาพ เป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้ อนุรักษ์ และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป

2.1.1 เรียนรู้อะไรในภาษาไทย

ภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารการเรียนรู้ อย่างมีประสิทธิภาพ และเพื่อนำไปใช้ในชีวิตรจริง

การอ่าน การอ่านออกเสียงคำ ประโยค การอ่านบทร้อยแก้ว คำประพันธ์ชนิดต่างๆ การอ่านในใจเพื่อสร้างความเข้าใจ และการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ความรู้จากสิ่งที่อ่าน เพื่อนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน

การเขียน การเขียนสะกดตามอักขรวิธี การเขียนสื่อสาร โดยใช้ถ้อยคำและรูปแบบต่างๆ ของการเขียน ซึ่งรวมถึงการเขียนเรียงความ ย่อความ รายงานชนิดต่างๆ การเขียนตามจินตนาการ วิเคราะห์วิจารณ์ และเขียนเชิงสร้างสรรค์

การฟัง การดู และการพูด การฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ การพูดแสดงความคิดเห็น ความรู้สึก พูดลำดับเรื่องราวต่างๆ อย่างเป็นเหตุเป็นผล การพูดในโอกาสต่างๆ ทั้งเป็นทางการและไม่เป็นทางการ และการพูดเพื่อน้อมน้าวใจ

หลักการใช้ภาษาไทย ธรรมชาติและกฎเกณฑ์ของภาษาไทย การใช้ภาษาให้ถูกต้องเหมาะสมกับโอกาสและบุคคล การแต่งบทประพันธ์ประเภทต่างๆ และอิทธิพลของภาษาต่างประเทศในภาษาไทย

วรรณคดีและวรรณกรรม วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมเพื่อศึกษาข้อมูล แนวความคิด คุณค่าของงานประพันธ์ และความเพลิดเพลิน การเรียนรู้และทำความเข้าใจบทเห่ บทร้องเล่นของเด็ก เพลงพื้นบ้านที่เป็นภูมิปัญญาที่มีคุณค่าของไทย ซึ่งได้ถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ค่านิยม ขนบธรรมเนียม ประเพณี เรื่องราวของสังคมในอดีต และความงดงามของภาษา เพื่อให้เกิดความซาบซึ้งและภูมิใจในบรรพบุรุษที่ได้สั่งสมสืบทอดมาจนถึงปัจจุบัน

2.1.2 ความสำคัญของภาษาไทย

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพ และเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจกรรมกิจการงานและดำรงชีพร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูล สารสนเทศต่างๆ เพื่อพัฒนาความรู้ ความคิด วิเคราะห์ วิจารณ์ และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางสังคมและเศรษฐกิจ นอกจากนี้ภาษาไทยยังเป็นสื่อที่แสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษ ด้านวัฒนธรรมประเพณี ชีวิตทัศน์ โลกทัศน์ และสุนทรียภาพ โดยบันทึกไว้เป็นวรรณคดีและวรรณกรรม อันล้ำค่า ภาษาไทยจึงเป็นสมบัติของชาติที่ควรค่าแก่การเรียนรู้ เพื่ออนุรักษ์และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป

ภาษาไทยมีวิวัฒนาการต่อเนื่องมานับพันปี และมีส่วนสร้างสรรค์ความเจริญก้าวหน้าของชาติ พ่อขุนรามคำแหงมหาราชทรงคิดประดิษฐ์อักษรไทย (ลายสือไทย) ขึ้นเมื่อปี พ.ศ.1826 และอักษรไทยได้เปลี่ยนแปลงมาตามลำดับ ตกทอดมาเป็นอักษรไทยที่ได้ใช้อยู่ในปัจจุบัน ทำให้คนไทยมีอักษรของชาติไทยใช้ในการติดต่อ การบันทึกเรื่องราวการเรียนรู้ การดำเนินชีวิตในสังคม ภาษาไทยจึงมีความสำคัญ จำเป็นที่คนไทยทุกคนจะต้องศึกษาและฝึกฝนจนเกิดทักษะเพื่อใช้ติดต่อระหว่างคนไทยหรือชนชาติอื่นที่รู้ภาษาไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ (กรมวิชาการ, 2544, น. 3)

ดังนั้นภาษาไทยจึงมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิต และความเป็นปึกแผ่นของสังคมไทย คนไทยจำเป็นจะต้องตระหนักถึงความสำคัญของภาษาไทยต้องทำความเข้าใจและศึกษาหลักเกณฑ์ทางภาษา และฝึกฝนให้มีทักษะ ฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพ เพื่อนำไปใช้ในการสื่อสาร การเรียนรู้ การเสริมสร้างความเข้าใจอันดีต่อกัน การสร้างความเป็นเอกภาพของชาติและความจงรักภักดี เพื่อเกิดประโยชน์แก่ตนเอง ชุมชน สังคมและประเทศชาติ (กรมวิชาการ, 2544, น. 4)

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกในโอกาสต่างๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

2.1.3 คุณภาพผู้เรียน

2.1.3.1 จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง ข้อความ เรื่องสั้นๆ และบทร้อยกรองง่ายๆ ได้ถูกต้อง คล่องแคล่ว เข้าใจความหมายของคำและข้อความที่อ่าน ตั้งคำถามเชิงเหตุผล ลำดับเหตุการณ์ คาดคะเน เหตุการณ์ สรุปความรู้ข้อคิดจากเรื่องที่อ่านปฏิบัติตามคำสั่ง คำอธิบายจากเรื่องที่อ่านได้เข้าใจความหมายของข้อมูลจากแผนภาพ แผนที่ และแผนภูมิ อ่านหนังสืออย่างสม่ำเสมอ และมีมารยาทในการอ่าน

มีทักษะในการคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด เขียนบรรยาย บันทึกประจำวัน เขียนจดหมายลาครู เขียนเรื่องเกี่ยวกับประสบการณ์ เขียนเรื่องตามจินตนาการและมีมารยาทในการเขียน

เล่ารายละเอียดและบอกสาระสำคัญ ตั้งคำถาม ตอบคำถาม รวมทั้งพูดแสดงความคิดเห็น ความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู พูดสื่อสารเล่าประสบการณ์และพูดแนะนำหรือพูดเชิญชวนให้ผู้อื่นปฏิบัติตาม และมีมารยาทในการฟัง ดู และพูด

สะกุดคำและเข้าใจความหมายของคำ ความแตกต่างของคำและพยางค์ หน้าที่ของคำในประโยค มีทักษะการใช้พจนานุกรมในการค้นหาความหมายของคำ แต่งประโยคต่างๆ แต่งคำคล้องจอง แต่งคำขวัญ และเลือกใช้ภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่นได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

เข้าใจและสามารถสรุปข้อคิดที่ได้จากการอ่านวรรณคดีและวรรณกรรมเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน แสดงความคิดเห็นจากวรรณคดีที่อ่าน รู้จักเพลงพื้นบ้าน เพลงกล่อมเด็ก ซึ่งเป็นวัฒนธรรมของท้องถิ่น ร้องบทร่ำเล่นสำหรับเด็กในท้องถิ่น ท่องจำบทอาขยานและบทร้อยกรอง ที่มีคุณค่าตามความสนใจได้

2.1.3.2 จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะได้ถูกต้อง อธิบายความหมายโดยตรงและความหมายโดยนัยของคำ ประโยค ข้อความ ส่วนวนโวหาร จากเรื่องที่อ่านเข้าใจ คำแนะนำ คำอธิบายในคู่มือต่างๆ แยกแยะข้อคิดเห็นและข้อเท็จจริง รวมทั้งจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านและนำความรู้ความคิดจากเรื่องที่อ่านไปตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตได้มีมารยาท และมีนิสัยรักการอ่านและเห็นคุณค่าสิ่งที่อ่าน

มีทักษะในการคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดและครึ่งบรรทัด เขียนสะกุดคำ แต่งประโยคและเขียนข้อความ ตลอดจนเขียนสื่อสารโดยใช้ถ้อยคำชัดเจนเหมาะสม ใช้แผนภาพโครงเรื่อง และแผนภาพความคิดเพื่อพัฒนางานเขียน เขียนเรียงความ ย่อความ จดหมายส่วนตัว กรอกแบบรายการต่างๆ เขียนแสดงความรู้สึกและความคิดเห็น เขียนเรื่องตามจินตนาการอย่างสร้างสรรค์ และมีมารยาทในการเขียน

พูดแสดงความรู้ ความคิดเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู เล่าเรื่องย่อหรือสรุปจากเรื่องที่ฟังและดู ตั้งคำถาม ตอบคำถามจากเรื่องที่ฟังและดู รวมทั้งประเมินความน่าเชื่อถือจากการฟังและดูโฆษณาอย่างมีเหตุผล พูดตามลำดับขั้นตอนเรื่องต่างๆ อย่างชัดเจน พูดรายงานหรือประเด็นค้นคว้าจาก การฟัง การดู การสนทนา และพูดโน้มน้าวได้อย่างมีเหตุผล รวมทั้งมีมารยาทในการดูและพูด

สะกดคำและเข้าใจความหมายของคำ สำนวน คำพังเพยและสุภาษิต รู้และเข้าใจ ชนิด และหน้าที่ของคำในประโยค ชนิดของประโยค และคำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย ใช้คำราชาศัพท์และคำสุภาพได้อย่างเหมาะสม แต่งประโยค แต่งบทร้อยกรองประเภทกลอนสี่กลอนสุภาพ และกาพย์ยานี 11

เข้าใจและเห็นคุณค่าวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน เล่านิทานพื้นบ้าน ร้องเพลงพื้นบ้าน ของท้องถิ่นนำข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงและท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนดได้

2.2 คำพื้นฐานในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

2.2.1 คำใหม่ในบทเรียนคำที่นักเรียนควรรู้ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีทั้งหมด จำนวน 1,049 คำ ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

บทที่ 1 ครอบครัวยุคใหม่มีคำพื้นฐาน จำนวน 82 คำ ได้แก่ กรรมกร แกงบวด แก้ว โกร๋น กล้วยไข่ กล้วยน้ำว่า ขะมุกขะมอม ข้าวเหนียว ชี้เหล็ก โจ้ง เซ่อซ่า ซังข้าว ตำผุดตำว่าย ตะกละ ตะวัน ต่ำลิ่ง ต่ำหนิ นานาชนิด น้ำค้าง น้ำหมักชีวภาพ เบ็ง ปลอดภัย ป๊อป ผักหวาน ภูมิใจ มะเขือเทศ มิฉฉาซีฟ ร่มรื่น ร้อนระอุ ละอ่อน เล็ม วาววับ เศรษฐกิจพอเพียง สลับ สะเดา สีสน สุกคادتัน กล้วยหอม หุบเขา ไหม้ เกรียม อันชัน เอือก เพลิดเพลิน ภิรมย์ มารยา เยื่อใย เพียร ภูมิศาสตร์ มี โยชน์ ไพรวัลย์ มรณัง แมลง รกร้าง รสชาติ เรือสำเภา โรงศพ เวียนหัว ระรวย ฤาษี แปลงสาร วันวาน ศิลปิน ราชนนเทียร ลักษณะ วิจาร์ณ โศกศลย์ รูปภาพ เล่ห์ วิริยะ สงสัย สนธยา สรรค์สร้าง สัณหรณ์ สำเภา สนิม สราญ สัมผัส สิบบน สมาส สะบัด สารภาพ สุนัข

บทที่ 2 คนละไม้ คนละมือมีคำพื้นฐาน จำนวน 73 คำ ได้แก่ กะทันหัน กุศล กำจัด เขี่ยน ขย่ม คนละไม้ คนละมือ จิตวิญญาณ จิตสาธารณะ จิตอาสา เชิดชู เชื้อเฮดส์ ทูกันดาร นิเวศ นุ่มนวล น้ำมันไปโอติเซล บริจาค บุพการี ประเพณีปฏิบัติ พระราชกุศล พลาสติก มุ้งมัน เปี่ยม มูลนิธิ ล่วงละเมิดทางเพศ ละแวก วิกฤต วิธีชีวิต สิริมงคล เสียสละ หมดสภาพ ออกเขาออกเรา อาทิ เอื้อเพื่อเพื่อแผ่ สมากม สะอื้น สาละวน สุภาพ สมาธิ สักการะ สาแทรก สุภาสิต รื่นรมย์ ล้ำเลิศ วิบัติ สงกา รุ่งราง ลีกลับ วิพากษ์วิจารณ์ สงคราม เพียบ ภูมิใจ ม้าอารี แบบยล แพะรับบาบ มั่ง มีดพรว้า โยธา พิสมัย ฟุ้งเฟื่อง มอญ ยาง พิสุจน์ ภัทไตร มะเกลือ ยাত্রา พูกัน ภัตตาคาร มั่งคั่ง ยุค พุระหง ภาคเรียน มั่งสา ยุบล

บทที่ 3 ภัยเงียบ มีคำพื้นฐาน จำนวน 56 คำ ได้แก่ เครื่องฝากเงินอัตโนมัติ คลิปอาร์ต แชต ตัวปลิว ทำมิดีมิร้าย บทเรียน ปลอดภัย โปรแกรมนวัตกรรมคอมพิวเตอร์ ไวรัส คอมพิวเตอร์ คิลป์ สมองกล สาปส่ง หน้าบอกบุญไม่รับ อนารยชน อารยชน เพาะชำ ภูมรา มารศรี เยื่อใยไมตรี เพาะปลูก ภูต ม้าศึก แยกกาย ฝนแล้งก็ดำ พรรณนา พฤษภา พิณจ ฝนตกชุกไหม้ไหล พร้อง พลบค่ำ พิพัฒน์ ผ่านเกล้า พงศ์ พระพักตร์ พ่อครัว ผายผัน พงศาวดาร พระมหากษัตริย์ พระเย็บ บรรลือ บูรพาทิศ ประสาน ปัจจุบัน บรรลุ เบี้ย ประสูติ ปัญญา ตั้งครรรภ์ ท้อง นกเขาชวา บท ตัวอ่อน ท้องนา นงเยาว์

บทที่ 4 ประชาธิปไตยใบบอกกลาง มีคำพื้นฐาน จำนวน 59 คำ ได้แก่ กร้าว ขนมนมเนย ขวัญ ประชาเครียด แชมป์ เขียว ดวงกลม ดาบสองคม เทิด นภาลัย น้ำย่อย ประมุข พลี พิฆาต ยุติธรรม วัฒนา ศรีธา ศรีสง่า สลักจิต สุจริต ตลก ทรง ทนสมัย น้ำเนตร ดวง ทรรศน ทับ น้ำใจ ฉลาด ขาด ซีโครง ณรงค์ ฉลาม ซาติ เซนต์ ดวงจันทร์ ตระหนัก ถักร้อย ทะลาย นางเทวี ตรัส ถาวร ทักษะ นางนวล บรรดาศักดิ์ บุญญาธิการ ประสงค์ร้าย ปลาวิชา บรรทัด บุรุษ ประสพการณ์ ปลาฉาบ บาท ประตุชัย ปราศรัย โปรงปราย บ้านจัดสรร ประถม ปราสาท

บทที่ 5 ร่วมแรง ร่วมใจ มีคำพื้นฐาน จำนวน 58 คำ ได้แก่ เงิน คู่ โครงการ พาล งบประมาณ เชื่อมโยง นายกรัฐมนตรี บริหาร ประเทศ ระเนระนาด ระราน ระส่ำระสาย ร่วมแรงร่วมใจระดับชาติ รัฐมนตรี สระ ไหล่ทาง อุดหนุน อันธพาล ฝ่ายหน้า พจนานุกรม พระยุคลบาท พระรุ้งพระรัง ผ้าหยักรัง พญาอินทรี พระราชทาน พักตร์ เผชิญ พนาวัลย์ พระอักษร พากเพียร เผลอไผล พบปะสังสรรค์ พระอินทร์ ฝนตกไม่ทั่วฟ้า พระกรุณาธิคุณ พลเมือง พิศ พิเศษ ฟิ้นไข มหันต์ ไม้จันทน์ เพรศพราย ภาษาอังกฤษ มารดร เยาว์วัย โพล้เพล้ มนต์ มีดทะมึน โยโส รับสัง ละห้อย ริงผลัด เศร้าสร้อย รางวัล ละอ่อน วิจัย เศษ

บทที่ 6 จากคลองสู่ห้องแอร์ มีคำพื้นฐาน จำนวน 64 คำ ได้แก่ กระเช้าเข้าแห่ กระแทก กระหม่อม กริ้ว คุณภาพ เครื่องคิดเงินอัตโนมัติ โคลงเคลง ฉลาก ช่างสาร เต็มเหยียด ทางลัด ทูลลา บัตรเครดิต ปรารภ ผักตบชวา ผิวพรรณ ผ้า พระกรุณาธิคุณ ราชวงศ์ ร้านโชห่วย สารปนเปื้อน เสี่ยง หายเป็นปลิดทิ้ง อินทรี อุดม ราชวัง ล้าด้า วิจิตร โศกเศร้า รามัญ ลำธาร วิทยุญาณ โศกา รำไร ลำน้ำเหมือง วิทยา สกล สนามกอล์ฟ สรรเสริญ สัญญาณ สำเร็จ สนามรบ สระ สันดาน สิ่งแวดล้อม สมฐาน สวยสดงดงาม สานต่อ สืบสาน สมเด็จ สวรรค์ สาบสูญ สืบสาวราวเรื่อง สมัคร สะดุ้ง สารพัด สูดลูกหูลูกตา สมัครสมานสามัคคี สะเทือนใจ สารพัน สุดสวาทดี สมุทรร สักครู่ สำคัญ

บทที่ 7 ดั่งหยาดทิพย์ขโลมใจ มีคำพื้นฐาน จำนวน 72 คำ ได้แก่ กังขา ชัดติยา ขานไข จัดสรร เจ็องุ่น ขึ้นถู่ดี ตรัส ถวายพระพร ทวยเทพ เทวฤทธิ์ ธรรม บุพกษัตริย์ ประจักษ์ประชาราษฎร์ พงพี พยาน พระกายา พระทรงศรี พระบรมวงศ์ พระภูวดล พระราชดำรัส พระราชโองการ พระหัตถ์ ภูมิ

มหาชน ยุบล รัฐ สยาม สารพัน สิ่งศักดิ์สิทธิ์ เสด็จประพาสหยาดเสโท เสด็จ หยาด เหมหงส์ อบอุ้น
 เสน่ห์ หยามเหยียด เหยี่ยว อภินิหาร เสพ หลักแหลม โหรา อรุณ เสร็จ หลับไหล โหวกหวาก อวลไอ
 แสงอรุณ หอยสังข์ อดอยากปากแห้ง อ่อนหวาน โสกา หัวป่า อดิต อ่อนไหว หมอกควัน เหตุผล
 อนุทิน อาฆาต หยวกกล้วย เหนียมอาย อนุรักษ์ อางขนาง อาลัย อุปทาน อาศัย อุปสรรค อาสัณ
 อุษา อาสา

บทที่ 8 ก้าวให้ไกล ไปให้ถึง มีคำพื้นฐาน จำนวน 58 คำ ได้แก่ กระหึ่ม กีฬา โค้ช จ้องเขม็ง
 ชมรม ซอนไซ ถนนลูกครึ่ง ท้อแท้ ปั่นป่วน ผิดหูผิดตา พร้อมเพียง พลัง เปรี้ยว พลั่วไหวปากเพียร ลูก
 ยาง วาดลวดลาย สติ เอ็นโดฟินส์ อิฐ โอกาส อินเทอร์เน็ต โอชา อิสระ โอบเอื้ออารี อีกรีกครีกโครม
 โอวาท ชี้อลาดตาขาว ครุฑ เครื่องขริม จาบัลย์ เชิญ ครุ่นคิด เคราะห์ จำละหวั่น กรรม กล้อง กำเนิด
 ขนานนาม กรรม กลั่นแก้ง กำบัง ขบขัน กระจายต้นตุม กองกุ่ม กะชง ขจรระ กระตุก กอบ เกรอะ
 คนละไม้คนละมือ ตลาด ชับขาน คนละทิศคนละทาง คางคกขึ้นวอ งาสาร ชับไส คาคาการณ์

บทที่ 9 ชีวิตมีค่า มีคำพื้นฐาน จำนวน 62 คำ ได้แก่ กระจาด กรุณา กิจการ ขาดแคลน ความ
 ทุกข์ เด็กกำพร้า ตระกูล ดิดขัด ทะนุถนอม น้อยเนื้อต่ำใจ บทบาท บมด้อยพรรณนา ฟุ้งเฟ้อ ภาวะ
 ภาษาพื้นเมือง ภิกษุณี เลื่อมใส ธิดา สลบ เสียสติ อยู่อย่างพอเพียงอุปสมบท หมากแพ่ง ครอบครอง
 คั้นเคย จอมปลวก ข่าวสาร ครอบคลุม คุ่มครอง จักรยาน เข้มแข็ง คละคลุ้ง เคลิบเคลิ้ม จิตวิญญาน
 เข้มแข็งอดทน คลาไคล เคลื่อนไหว จินตนาการ ใจไม้ไผ่ระกำ ช่วยเหลือเจือจาน เนื่องนิตย์ ใจยกษ์ใจ
 มาร ซอด้วง เซิงตะกอน แดงไข แฉก ญาณ เดโช ดำผุดดำว่าย เฉพาะ ชุลมุน ชาติเสือต้องไวลาย ชาติ
 ชายต้องไวชื่อ ดินทราย โฉมยง ชำระ เทพบุตร ต้นโพธิ์ โฉมศรี ชีพ เทพารักษ์ ชาติเสือจับเนื้อกินเอง

บทที่ 10 ปลอดภัยไว้ก่อน มีคำพื้นฐาน จำนวน 64 คำ ได้แก่ กระจับ กระจ่าง การเวก เครื่อง
 ตัดไฟอัตโนมติ จำปา จำปี ฉุกคิด ชมพูพันธุ์ทิพย์ ตีนตระหนก ถลัน ผกากรอง ผักตบชวา พักพิเอด
 พวงชมพู พวงแสด พะยอม โมก สวนสาธารณะ สะพานไฟ สายหยุดสารภี สุพรรณิการ์ เสียหลัก
 อุบัติเหตุ ตะไคร้ ทรามวัย ทูรชน นิमित ตะกราม ทรุด ทูลลา นิยม ตำนาน ท้องนาท้องไร่ นคราญ
 บทบาท ตำนาน ท้องฟ้า นงราม บทเพลง บั้งไฟ ปฏิบัติ ปรักหักพัง เปรียบเทียบ บังอาจ ปฏิเสธ
 ปรับปรุงเปลี่ยนแปลง เปลวไฟ บาป ประเปรี้ยว ปริญา ผจญภัย ป่าย ประพันธ์ ปรีชา ผลัด ผิดหวัง
 พลนชัย พระราชนิพนธ์ พักผ่อน ผิวพรรณ พลนชัยการ พระราชวัง พักผ่อนหย่อนใจ

บทที่ 11 หน้าต่างที่เปิดกว้าง มีคำพื้นฐาน จำนวน 68 คำ ได้แก่ กระจ่าง กระจ่าง กระจ่าง กระจ่าง
 กะเทาะ ข้าวตัง จมูกข้าว ตะหลิว ทัพพี ทูลเกล้าฯถวาย น้ำมันปาล์ม นักวิทยาศาสตร์ ประท้วงประสบ
 แพรสภาพ ฝนเทียม พระกรุณาธิคุณ พระปรีชาสามารถ พระยุคลบาท พระราชดำรัส ภูมิปัญญา โรค
 ลมชัก วิจัย ศักยภาพ สกัด สมดุล สะเด็ดน้ำ อุตสาหกรรม อยู่ข้างอุ้งน้ำ เอาถ่าน ผูกพัน พนาตร พระสลา
 พักพื้น ผู้เยาว์ พนาลัย พระองค์ พันธุ์ พิษ พันธุ์ มหัตศรรย ยศ พิษฐาน พิมพ์ มเหสี ยศถาบรรดาศักดิ์

ร่มรื่น เรื่องกล้วยๆ เลิศล้ำ เว็บไซต์ ร่วมด้วยช่วยกัน เรื่องราว เลือกสรร เวีย รังเกียด ละล่ำละลัก
วาสนา เศร้า รูปทรง ลูกจัน วิมาน สงบ สมอ สอดประสาน สาร สุขสันต์ สมอง สะกดยรอย สารคดี

บทที่ 12 ภาษาจรรโลงใจ มีคำพื้นฐาน จำนวน 68 คำ ได้แก่ ภาพย์ กิ่งแก้ว ชนิด คทา ครั้น
ครั้นงามอน จรรจิล จรรโลงใจ เฉิดฉาย เซวณ์ แคนชล ตริ ทะนง ทิว นาวา พรรณราย แพรว ริว
เรือตัน วายชีวัน สดิต สลอน สาคร เสภา แสนยากร หยับ เท่เรือ อาสัญ สุญเสีย หยากโย เหนื่อยหอบ
อบรมบ่มเพาะ เสนหา พรรษา เหี่ยว อภิปราย หงส์ หัวเสีย อธิษฐาน อ่อนแอ หงอย หางเสื่อ อนันต์
อัมมาสัย อาจ อุทก อาจิม อุทยาน อาเจียน ประวัติศาสตร์ อาตมา อุทร อำนวย เอาเรื่องเอาราว
อิจฉา เอื้อเฟื้อ อุดม โอบุษฐ์ อุดมการณ์ โอหัง เสนาบตี หฤหนต์ เหี่ยวกน้ำ อมนุษย์ เสนาะ หลงกล
เหลือบ อยู่ธยา

บทที่ 13 สายน้ำ สายชีวิต มีคำพื้นฐาน จำนวน 89 คำ ได้แก่ กังวล เกราะ ชุ่นมัว โขด คราคลอง
คลี่คลาย เจริญ นที ชลาลัย ชลาสินธุ์ ชโลม ชุ่ม ชะตา เซาะ ตาปี แตกกระแหง ทรัพย์ากร ทลาย ธารา
บรรจบ บริโภค บริสุทธิ บุปชาติ ปัจจัย พรั่ง พฤษ์ พสุธา แผ่นผา เผชิญ ภัยพาล มหาสมุทร มายา
ไมตรีจิต ระเหย ลำธาร ลำราง ลิขิต วารี สรรเสริญ สรรพสิ่ง ฤทธิ สุขสราญ ไสว หนองน้ำ ท่อน
หยาดทิพย์ พรรษา ห้วย เหือดแห้ง องค์การ วันทา สหประชาชาติ อุณหภูมิ เสื่อมโทรม งบประมาณ
อ่อนโยน ไสยศาสตร์ หัวระแหง อธิบาย อ่อนอกอ่อนใจ หมดพุง หูทวนลม อนุเคราะห์ อัศจรรย์
หม่นหมอง เหตุการณ์ อนุญาต พระขรรค์ อาชยาน ระยิบ วัตถุ ศาสนสถาน ระโยระยาง ฤกษ์
ศิลปวัฒนธรรม ผลิดอก ฝนทิ้งให้เป็นเข็ม พลโยธา ผักหวาน ฝนไม่มีเค้า พระตำริ พลาดปลั่ง บันดล
ประจิม ปรารภณา เปี่ยมล้น ฤกษ์ บากบัน ประชากร ปรารภ

บทที่ 14 รู้ไว้ได้ประโยชน์ มีคำพื้นฐาน จำนวน 56 คำ ได้แก่ แกงเสียง เจตนา ทะเบียนบ้าน
ทุจริต ธุรการ บรรดาศักดิ์ บัตรประจำตัวประชาชน พยางค์ พระปรมาภิไธย พระราชบัญญัติสัญชาติ
สูติบัตร สูติแพทย์ สิริมงคล โหราศาสตร์ อัยาศัย ต้นสายปลายเหตุ ฤวิล ทะนุถนอมกลมเกลอ
นัวเนีย ตระหนก ถักทอ ทะมัดทะแมง อยู่ไฟ นาคี ฉันทมิตร ชาติพันธุ์ พง ฌาณ ดำเนิน โฉงฉาง ชาติ
เสื่อไม้ทั้งลาย เติลิต ดิรัจฉาน ฉงน ช้า ๆ ได้พร้าเล่มงาม ชัง ไถล ฌบับ ชาญฉลาด ชาก ฐานะ เข็ม
คล้ำ เคลือบ จีรัง เขพะ ความเพียร เคหา จีวร กระสอบ นมัสการ บทเรียน ถนอม ท่องร้อง นฤโทษ

บทที่ 15 แรงกระทบ มีคำพื้นฐาน จำนวน 58 คำ ได้แก่ กระถิน เปลือกกล้วย กะละมัง โขลก
เข้าปิ้ง คนพาล ครก ครีกโครม ตรอมตรม นอต บัณฑิต รั้น แรงกระทบ ลูกลี้ลูกลน วอมแวม
สารภาพ สำรอง แห กบในกะลาครอบ กรุงเทพฯ กายา แกวงไกว กบเลือกนาย กฤษณา การ์ตูน แก้ว
สารพัดนึก กระดาษ กสิกรรม กุมาร ขยาย กระโดน ขร้วตา กสิกิจ ภูณฑ์ ข้าวเหนียว ต่อล้อต่อเถียง
คร้าน คู้เขี่ย จักรวาล ชี้เกียด คร่ำคร่า คู้เพื่อเรื่องราว จันทาล ทรมาน ทำนองเสนาะ น้ำพักน้ำแรง

ตะเกียกตะกาย ทรชนง ทำนาย น้ำพึ่งเรือเสื่อพึ่งป่า บริเวณ โบราณ ประเสริฐ ปัญหา บวงสรวง โบราณสถาน ประหลาด ป่าโปร่ง

บทที่ 16 วิถีชีวิต มีคำพื้นฐาน จำนวน 62 คำ ได้แก่ เข้าพรรษา จีวร ใจจิตใจดำ พิสมัย ชุดไทย จิตรลดา ทะเบียนสมรส น้ำพึ่งเรือเสื่อพึ่งป่า บายศรี ประสาทพร ผยอง พระฉายาลักษณ์ พระบรมฉายาลักษณ์พระบารมี พระมหากษัตริย์คุณ พระราชาอัครมยุราช มงคลสมรส รัตนวงสงวนตัว โรยรา ฤกษ์ยาม วจี เสื่อพระราชทาน หลั่งน้ำพระพุทธรูป เมฆ เจ้าอาวาส ชนนี้ ชีพจร เทวดา เจ็อยแจ้ว ชนบท ชีวิต เนตร บรรยากาศ บุษบากร ประสา ปอย บ่อน ปากกญอ ประหวั้น เปรย เพ็ดทูล ภารกิจ มัวหมอง เยอะแยะ สรุปล เพรศ ภาวนา มาตรฐาน เยาวมาลย์ สนิทสนม สร้างสรรค์ สัปดาห์ สนิทสนม สนุกสนาน สัมพันธ์ สิ้นเชื้อชาติโย เสี่ยงทาย หุดหวิด องอาจ อ่อนใจ หงุดหงิด หุ่นยนต์ อนารยธรรม

2.3 ทักษะการอ่าน

2.3.1 ความหมายของการอ่าน

การอ่านเป็นสิ่งจำเป็นในการดำรงชีวิตในปัจจุบัน การอ่านเป็นกระบวนการอันซับซ้อน ดังนั้นผู้เชี่ยวชาญทางการอ่านจึงให้ความหมายของการอ่านแตกต่างกัน ซึ่งแล้วแต่ผู้เชี่ยวชาญด้านนั้นๆ จะมองไปในด้านใด เช่น นักภาษาศาสตร์จะมองการอ่านในแง่ของภาษา นักจิตวิทยาจะมองการอ่านในแง่ของจิตวิทยา หรือมองในแง่จิตภาษาศาสตร์ แต่ส่วนมากก็ให้ความหมายที่คล้ายกัน และใกล้เคียงกัน ดังนี้

บันลือ พฤษะวัน (2531, น. 2) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่านเป็นการสื่อความหมายที่จะถ่ายทอดความคิด ความรู้จากผู้เขียน (ผู้สื่อ) ถึงผู้อ่าน การอ่านลักษณะนี้เรียกว่า “อ่านเป็น” ผู้อ่านย่อมเข้าใจถึงความรู้สึกนึกคิดของผู้เขียน โดยผู้อ่านแล้วสามารถประเมินผลของสิ่งที่อ่านแล้วได้ด้วย

นพดล จันทร์เพ็ญ (2539, น. 73) อธิบายว่า การอ่าน คือ การแปลความหมายของตัวอักษร เครื่องหมายสัญลักษณ์ เครื่องสื่อความหมายต่างๆ ที่ปรากฏแก่ตาออกมาเป็นความคิดความเข้าใจในเชิงสื่อสาร แล้วผู้อ่านสามารถนำความคิดความเข้าใจนั้นไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้ต่อไป

ปานจิต โภณจนาวรรณ และธนิกานต์ มาชะศิริานนท์ (2540, น. 1) ให้ความหมายของการอ่านไว้ดังนี้ การอ่าน คือ การออกเสียงตามหนังสือเพื่อให้ได้ความหรือเข้าใจความ หรือเพื่อสื่อความตามหนังสือนั้น หรือแม้ไม่ออกเสียงแต่ทำความเข้าใจความหมายต่าง ๆ ตามหนังสือนั้นประการหนึ่ง

แมนมาส ขวลิท (2542, น. 232) ให้แนวคิดเกี่ยวกับการอ่านว่า การอ่านคือ การใช้ศักยภาพของสมองเพื่อการรับรู้ แปลความหมาย ความเข้าใจปรากฏการณ์ของข้อมูลข่าวสารเรื่องราว ประสบการณ์

ความคิด ความรู้สึก จินตนาการ ตลอดจนสาระอื่นๆ ซึ่งมีผู้แสดงออกโดยสัญลักษณ์ที่เป็นลายลักษณ์อักษรที่มนุษย์ประดิษฐ์ขึ้นเพื่อสื่อสาร การอ่านเป็นทักษะพื้นฐาน

กรมวิชาการ (2544, น. 7) ให้ความหมายของการอ่านว่าการอ่าน หมายถึง การแปลความหมายของอักษรที่อ่านออกมาเป็นความรู้ ความคิด และเกิดความเข้าใจเรื่องราวที่อ่านตรงกับเรื่องราวที่ผู้เขียนเขียน ผู้อ่านสามารถนำความรู้ ความคิด หรือสาระจากเรื่องราวที่อ่านไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้

ทัศนีย์ ศุภเมธี (2544, น. 79) กล่าวว่า การอ่านคือการแปลสัญลักษณ์ที่เขียนหรือพิมพ์ให้มีความหมายออกเป็นสัญลักษณ์ สัญลักษณ์ในภาษาไทย คือ คำ ข้อความ จึงเป็นเรื่องสำคัญมากในการสอนอ่านแก่เด็กแรกเรียน นักเรียนจะต้องเข้าใจความหมายและนำไปใช้ในการฟัง พูด และเขียนได้อย่างถูกต้อง

วรรณิ โสมประยูร (2544, น. 121) อธิบายไว้ว่า การอ่านเป็นกระบวนการทางสมองที่ต้องใช้สายตามสัมผัสตัวอักษรหรือสิ่งพิมพ์อื่น ๆ รับรู้และเข้าใจความหมายของคำหรือสัญลักษณ์โดยแปลออกมาเป็นความหมายที่ใช้สื่อความคิดและความรู้ระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่านให้เข้าใจตรงกันและผู้อ่านสามารถนำเอาความหมายนั้น ๆ ไปใช้ให้เป็นประโยชน์ได้

พจนานุกรมฉบับบัณฑิตยสถาน (2546, น. 917) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่าน หมายถึง ว่าตามตัวหนังสือ ออกเสียงตามตัวหนังสือ ดูหรือเข้าใจความหมายจากตัวหนังสือ สังเกตหรือพิจารณาดูเพื่อให้เข้าใจ

สมพร มั่นตะสูตร แห่งพิพัฒน์ (2547, น.126) ให้ความหมายว่าการอ่านคือการรับรู้ความหมาย และสร้างความเข้าใจจากตัวอักษรหรือสัญลักษณ์อื่นๆ ที่จะทำให้ผู้อ่านมีความรู้ ความเข้าใจดีขึ้น รับรู้กระบวนการต่างๆ ในอันที่จะช่วยให้เกิดการพัฒนาในตัวผู้อ่านขึ้น ทำให้เป็นคนทันสมัย ทันโลก ทันเหตุการณ์ รู้เท่าทันคนในสังคม อันจะก่อให้เกิดสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน และสร้างสรรค์สิ่งใหม่ได้

สรุปได้ว่าการอ่านหมายถึง ความสามารถในการออกเสียงตามตัวอักษร หรือสัญลักษณ์ที่มีการจดบันทึกไว้เพื่อจับใจความสำคัญ แปลความ ตีความ ขยายความ โดยการผสมผสานระหว่างความมุ่งหมายของผู้เขียนกับประสบการณ์เดิมของผู้อ่านและนำความรู้ ความคิดที่ได้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์

2.3.2 ความสำคัญของการอ่าน

สนิท ตั้งทวี (2538, น. 3) การอ่านหนังสือมีส่วนช่วยสร้างความสำเร็จในการดำเนินชีวิตได้อย่างมาก ผู้ใดมีความสามารถพิเศษในการอ่าน มักจะได้รับความเจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว การอ่านหนังสือเป็นสิ่งจำเป็นแก่ผู้อยู่ในวงการศึกษา เพราะผู้อยู่ในวงการศึกษาจะต้องติดตามความเคลื่อนไหวทางวิชาการอยู่เสมอ

ฐะปะนีย์ นาครทรรพ และประภาศรี สีหอำไพ (2539, น. 12) กล่าวว่า การอ่านช่วยให้คนเรียนเก่ง เพราะการเรียนวิชาต่าง ๆ จำเป็นต้องอาศัยการอ่าน การอ่านยังช่วยให้ผู้อ่านปรับปรุง

งานตนเอง การอ่านทำให้ได้รับความบันเทิง ทำให้ผู้อ่านเป็นที่ยอมรับของสังคม เป็นคนที่น่าสนใจ เนื่องด้วยการอ่านมากทำให้มีความคิดลึกซึ้ง สามารถแสดงความรู้ ความคิดเห็นได้ในทุกแง่ทุกเวลา

พูนศรี อิมประไพ (2540, น. 19 - 20) กล่าวว่า การอ่านเป็นสิ่งจำเป็นให้ประโยชน์แก่มนุษย์ มากทุกด้าน และทุกโอกาส การอ่านจะช่วยส่งเสริมความรู้ ความคิดของมนุษย์ให้เพิ่มพูนขึ้น การอ่านเปรียบเสมือนกุญแจสำหรับไขความรู้ ที่มีอยู่มากมายในโลก การอ่านเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ การอ่านทำให้เกิดความเพลิดเพลิน การอ่านเป็นเครื่องมือส่งเสริมความคิด การอ่านทำให้เกิดความสำเร็จในการประกอบอาชีพ การอ่านเป็นเครื่องมือรับทอดทางมรดกทางวัฒนธรรมของคนรุ่นต่อไป

สุจริต เพียรชอบ และสายใจ อินทร์พรหม (2536, น. 136) ได้กล่าวไว้ว่าทักษะการอ่านเป็นทักษะที่สำคัญมาก และใช้มากในชีวิตประจำวัน เพราะเป็นทักษะที่นักเรียนใช้แสวงหาสรรพวิทยาเพื่อความบันเทิงใจ และการพักผ่อนหย่อนใจ ผู้มีนิสัยรักการอ่าน และมีทักษะในการอ่าน มีอัตราเร็วในการอ่านสูง ย่อมแสวงหาความรู้และศึกษาเล่าเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถนำความรู้ที่ได้จากการอ่านไปใช้ในการพูด การเขียนได้เป็นอย่างดี หากนักเรียนมีพื้นฐานในการอ่านดีแล้วย่อมสามารถนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการศึกษาหาความรู้ในสาขาวิชาอื่นๆ ได้เป็นอย่างดี

จากแนวคิดเกี่ยวกับความสำคัญในการอ่านนั้น ทำให้เห็นว่า การอ่านนั้นนอกจากจะเป็นทักษะสำคัญทางการแสวงหาความรู้แล้ว การอ่านยังมีความสำคัญในแง่อื่น ๆ อีกมาก เช่น เป็นพื้นฐานในการเรียนวิชาอื่น ๆ เป็นเครื่องช่วยให้เกิดความสำเร็จในการประกอบอาชีพ ก่อให้เกิดความรู้ ความเพลิดเพลิน และมีประสบการณ์กว้างขวาง เป็นเครื่องมือช่วยในการถ่ายทอดมรดกทางวัฒนธรรม เป็นต้น นอกจากนี้แล้วยังมีผลต่อเนื่องไปถึงการพัฒนาคุณภาพชีวิตของพลเมืองในชาติด้วย

2.3.3 พื้นฐานของการอ่านที่ดี

นักอ่านที่ดีต้องเร่งสร้างพื้นฐานของการอ่านที่ดี ปัจจัยการสร้างพื้นฐาน (ฉวีลักษณ์ บุญยะกาญจน, 2547, น. 17 - 18) มีรายละเอียดดังนี้

1. ภูมิหลัง ผู้อ่านที่ดีต้องมีความรู้รอบตัวอย่างกว้างขวาง ซึ่งเป็นพื้นฐานของการอ่านที่จำเป็นมากที่สุด การอ่านเรื่องอะไรแล้วไม่เข้าใจนั้น เป็นเพราะผู้อ่านขาดภูมิหลังเรื่องนั้น ๆ
2. ประสบการณ์ คือ การได้พบได้เห็นได้คุ้นเคยกับเหตุการณ์ หรือเรื่องราวสั้น ๆ
3. ความรู้เชิงภาษา บางครั้งภาษาไทยเราเองก็เป็นอุปสรรคในการอ่านหนังสือ ทั้งนี้เพราะผู้อ่านมีความรู้เชิงภาษาไม่ดีพอ เมื่อได้อ่านหนังสือที่มีศิลปะในการใช้ถ้อยคำ สำนวนสูง ๆ คำพังเพย โวหาร และการเปรียบเทียบที่แหลมคม ก็ตีความไม่ได้ ทำให้การอ่านหมดรสชาติไปอย่างน่าเสียดาย
4. มีสมาธิแน่วแน่ในขณะที่อ่าน ไม่วอกแวก ใจลอย

สรุปได้ว่า ความสำคัญของการอ่านนั้น เป็นรากฐานสำคัญของการศึกษา ผู้อ่านได้เร็ว เข้าใจ เรื่องที่อ่านได้ดีนั้น จัดว่าเป็นผู้มีความสามารถในการอ่านสูง

2.3.4 ความมุ่งหมายในการอ่าน

จุดมุ่งหมายของการอ่านย่อมแตกต่างกันไปในแต่ละคน ซึ่งการอ่านครั้งหนึ่งๆ นั้นอาจมีจุดมุ่งหมาย อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง ดังนี้

2.3.4.1 อ่านเพื่อความรู้ รู้ทันความก้าวหน้าทางวิทยาการต่างๆ ที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว ความเป็นไปในโลกซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา

2.3.4.2 อ่านเพื่อให้เกิดความคิด การอ่านเรื่องราว รู้จักพิจารณาเหตุผลในเรื่องนั้นๆ เป็นการปลูกฝังนิสัยการรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น

2.3.4.3 อ่านเพื่อความเพลิดเพลินหรือเพื่อความบันเทิง ได้แก่ นวนิยาย เรื่องสั้นจะช่วยให้เกิดความเพลิดเพลิน คลายความเครียด

2.3.4.4 อ่านเพื่อความจรรโลงใจ หากพบปัญหาคับข้องใจ การอ่านหนังสือประเภท ชีวิตประวัติ ประวัติบุคคลสำคัญ จะทำให้เราพ้นฝ่าอุปสรรคในชีวิตไปได้ ทำให้แก้ปัญหาชีวิตของตนได้ ไม่ท้อแท้ต่ออุปสรรค

2.3.4.5 อ่านเพื่อสนองความต้องการด้านอื่นๆ มนุษย์เรามีความต้องการที่แตกต่างกัน

2.3.4.6 การอ่านจะช่วยชดเชยสิ่งที่ขาดหายไป

2.3.4.7 การอ่านเป็นการแนะแนวทางในการแก้ปัญหาได้ทุกๆ ด้าน

ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ (2542, น. 23 - 25) ได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการอ่านดังนี้

1. อ่านเพื่ออยากรู้อยากเห็น และรู้ข่าวสารข้อมูลต่างๆ อันเป็นความต้องการตามธรรมชาติของมนุษย์

2. อ่านเพื่อแก้ปัญหา

3. อ่านเพื่อความรู้ และการศึกษา

4. อ่านเพื่อค้นคว้าและวิจัย

5. อ่านเพื่อปรับปรุงบุคลิกภาพ

6. อ่านเพื่อรักษาสุขภาพเป็นโรคต่างๆ ควรจะรักษาตัวอย่างไร

7. อ่านเพื่อปรับปรุงงานอาชีพ

8. อ่านเพื่อให้เกิดความเพลิดเพลิน การหาความสนุกเพลิดเพลินโดยไม่ต้องไปดูภาพยนตร์ ละคร โทรทัศน์ และอื่นๆ

9. อ่านเพื่อแก้เหงา หรืออ่านเพื่อฆ่าเวลา

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2545, น. 5 - 6) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายเฉพาะของการอ่าน ดังนี้

1. การตอบสนองอารมณ์ที่ผู้อ่านพอใจ
2. ช่วยให้พบกับความต้องการในชีวิตประจำวัน เพราะการอ่านจะช่วยชดเชย อารมณ์ที่ขาดหายไป และช่วยตอบสนองความต้องการในส่วนอารมณ์ หรือความรู้สึก ที่ต้องการติดตามเรื่องที่ได้รับจากผู้ฟัง
3. ส่งเสริมให้มีความคิดสร้างสรรค์ โดยอาศัยแนวทางจากเรื่องที่อ่าน
4. ส่งเสริมให้มีการกระตือรือร้นในการอ่านเรื่องอื่นๆ เพิ่มขึ้น
5. รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ช่วยผ่อนคลายความตึงเครียดของสมอง
6. ช่วยให้มีความรู้เพิ่มขึ้น สามารถใช้ประกอบการเรียนวิชาอื่นๆ
7. รู้จักสถานที่ที่ไม่สามารถเดินทางไปเยือน แต่สามารถหาประสบการณ์ได้จากการอ่าน
8. มีความคิดเป็นอิสระในการเลือกที่จะอ่าน มีความเฉลียวฉลาด โดยอาศัยความรู้ และแนวคิดจากการอ่านไปสนทนาโต้ตอบกับผู้อื่นได้
9. เป็นการใช้เวลาพักผ่อน
10. ช่วยให้เกิดความสนใจในเรื่องใหม่ๆ
11. ส่งเสริมการฝึกฝนทักษะการอ่านจากขั้นพื้นฐานไปสู่ขั้นสูงขึ้น
12. เปิดเผยความลึกลับในเรื่องราวบางอย่างที่ผู้อ่านยังไม่รู้จักมาก่อน
13. ช่วยให้มีสุขภาพจิตดีขึ้น
14. ช่วยให้มีความคิดแตกฉานมากขึ้น
15. ส่งเสริมให้ผู้อ่านมีน้ำใจนักกีฬา
16. นำความรู้ที่ได้จากการอ่านมาแก้ปัญหาสังคม เศรษฐกิจ การเมือง และเรื่องส่วนตัว
17. ส่งเสริมให้ผู้อ่านมีส่วนร่วมกับผู้เขียน
18. ส่งเสริมให้ผู้อ่านสามารถเผชิญหน้ากับสถานการณ์ใหม่ๆ ด้วยความเชื่อมั่นมากยิ่งขึ้น
19. พัฒนาคุณค่าทางสังคม โดยอาศัยความรู้ที่ได้จากการอ่านไปใช้ประโยชน์ให้มากยิ่งขึ้น
20. ช่วยให้อ่านมีหู ตา กว้างไกลยิ่งขึ้น

อัมพร สุขเกษม (2539, น. 5 - 6) ได้แบ่งจุดมุ่งหมายในการอ่านออกเป็น 3 ประการ คือ อ่านเพื่อความบันเทิงหรือพักผ่อน อ่านเพื่อหาความรู้ ผู้อ่านต้องมีพื้นฐานทางการอ่านพอสมควร และต้องมีการจับใจความของเรื่อง มีการบันทึกไว้และบางที่ต้องอาศัยการท่องด้วยอ่านเพื่อเสริมสร้างความคิด ผู้อ่านต้องมีความรู้ในเรื่องที่อ่านเป็นอย่างดี ตั้งปัญหาถามตัวเองอยู่เสมอในขณะที่อ่าน แล้วตอบปัญหาในตัวเอง จะเป็นการช่วยเสริมความคิดได้เป็นอย่างดี

ประภาศรี สีหอำไพ (2540, น. 331) ได้กล่าวว่า ความมุ่งหมายของการอ่านมีหลายประการ คือ การอ่านเพื่อความเพลิดเพลิน อ่านเพื่อให้ได้เนื้อหา อ่านเพื่อความเข้าใจตัวเองและผู้อื่น อ่านเพื่อ

จินตนาการ การอ่านเพื่อปลุกใจให้กล้าหาญ ต่อสู้ชีวิตต่อไปตามเรื่องที้อ่าน และอ่านเพื่อวิจารณ์หรือปฏิบัติคนหนังสือ

สรุปได้ว่า จุดมุ่งหมายที่สำคัญของการอ่าน ก็คือ ให้อ่านได้ชัดเจนถูกต้อง รวดเร็ว ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความรู้ ความคิด อ่านเพื่อความเพลิดเพลิน และอ่านเพื่อติดตามข่าวสาร เหตุการณ์ต่าง ๆ ซึ่งสามารถนำมาใช้ในชีวิตประจำวันและพัฒนาอาชีพ และความเป็นอยู่ของตนเองในสังคม ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.3.5 ประเภทของการอ่าน

ยรรยง มีสติ (2525, น. 24) กล่าวว่า การอ่านประเภทใดก็ตามไม่ว่าจะเป็นการอ่านในใจหรืออ่านออกเสียง ควรมีหลักสำคัญดังนี้ อ่านในใจต้องมีความแม่นยำในการจับตาดูตัวหนังสือ การเคลื่อนไหวสายตา จากต้นบรรทัดไปสู่ท้ายบรรทัด และการแบ่งช่องระหว่างบรรทัดหนึ่งผ่านไปสู่อีกบรรทัดหนึ่ง ความแม่นยำในการกวาดสายตา เป็นสิ่งที่ต้องนึกให้รวดเร็ว การอ่านออกเสียงมีจุดมุ่งหมาย เพื่อให้ผู้อื่นฟังควรถือหลักธรรมชาติของเสียง อ่านถูกต้องตามหลักภาษา

ทัศนีย์ ศุภเมธี (2544, น. 84) ได้แบ่งประเภทการอ่านออกเป็น 2 ประเภท คือ การอ่านในใจเป็นการอ่านเพื่อขวนขวายหาความรู้ และความเพลิดเพลินให้กับตนเอง การอ่านประเภทนี้มุ่งฝึกอัตราเร็ว และกาจับใจความสำคัญ การอ่านออกเสียงได้แก่ อ่านออกเสียงร้อยแก้ว อ่านออกเสียงร้อยกรองประเภทต่าง ๆ เพื่อความไพเราะให้ผู้ฟังเกิดความเพลิดเพลิน

กรมวิชาการ (2546, น. 25) ได้แบ่งประเภทของการอ่านออกเป็น 2 ประเภท คือ การอ่านเพื่อความเพลิดเพลิน ได้แก่ การอ่านนิทาน นิยาย หรือเรื่องสั้นที่สนุกสนาน จะเน้นในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เพื่อให้นักเรียนสนใจและรักการอ่าน และการอ่านเพื่อความรู้อีกได้แก่ การอ่านตำรา หนังสือวิชาการ หรือการอ่านเรื่องที่ต้องการ จะเน้นในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 การอ่านเพื่อหาความรู้จะอ่านอย่างละเอียด อาจจะต้องอ่านซ้ำต้องจำทุกคำในประโยค หรือจำบทร้อยกรองทั้งบท นักเรียนจะต้องจับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านได้ และควรเป็นการอ่านในใจ เพื่อให้มุ่งแต่เนื้อเรื่องไม่ต้องพะวงถึงการออกเสียง

ลาวัญญ์ สังขพันธานนท์ (2549, น. 18-21) ได้แบ่งประเภทของการอ่านออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. การจำแนกประเภทตามลักษณะการอ่าน แบ่งได้ 2 ประเภท คือ

1.1 การอ่านออกเสียง หมายถึง การอ่านโดยวิธีการเปล่งเสียงออกมาเป็นถ้อยคำหรือเสียง แล้วถ่ายทอดเสียงออกมาเป็นความคิด

1.2 การอ่านในใจ คือ การอ่านที่ถ่ายทอดตัวอักษรออกมาเป็นความคิดโดยตรง การอ่านในใจเป็นเรื่องที่ต้องอาศัยทักษะและความชำนาญ ผสมผสานกับการหมั่นฝึกฝนตนเองเพื่อก่อให้เกิดความชำนาญในการอ่าน ทักษะที่สำคัญในการอ่านในใจ ได้แก่ ทักษะการอ่านได้เร็วและ

ทักษะการเข้าใจความหมาย ทักษะในการอ่านเร็ว เป็นเรื่องของกลไกการอ่าน หรือการเคลื่อนไหวของสายตา ทักษะการเข้าใจความหมาย เป็นหัวใจสำคัญของการอ่าน เพราะหากมีระดับความเร็วในการอ่านดีแต่ไม่สามารถเข้าใจเนื้อหาของสิ่งที่อ่านได้ การอ่านก็จะไม่ประสบผลสำเร็จ การที่ผู้อ่านจะเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่านได้จะต้องมีพื้นฐานเกี่ยวกับสิ่งต่อไปนี้ คือ

1.2.1 ความรู้พื้นฐานเรื่องคำและไวยากรณ์ ได้แก่ การรู้จักความหมายของคำศัพท์ หน้าที่ของคำและประโยค

1.2.2 การรู้จักย่อหน้าหรือปริบท (Paragraph) ผู้อ่านมีความจำเป็นต้องรู้ความสำคัญของการย่อหน้า เพราะในแต่ละย่อหน้าจะมีใจความสำคัญ (Main Idea) หนึ่งย่อหน้าจะแสดงประโยคใจความสำคัญไว้หนึ่งประโยค เรียกว่า ประโยคหลัก (Topic Sentence) จากนั้นจะใช้ประโยคพลความ (Supporting Sentence) เป็นประโยคเสริมเพื่ออธิบายหรือขยายความตามปกติใจความสำคัญของแต่ละย่อหน้า ส่วนมากจะปรากฏที่ต้นหรือตอนท้ายของย่อหน้า หรืออาจปรากฏที่ตอนกลางของย่อหน้าก็ได้ หนึ่งย่อหน้าจะมีใจความสำคัญเพียงหนึ่งใจความเท่านั้น

1.2.3 ภูมิหลังและประสบการณ์ของผู้อ่าน ผู้อ่านที่มีประสบการณ์ได้พบเห็นหรือได้คุ้นเคยกับเหตุการณ์หรือเรื่องราวนั้น ๆ จะทำให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องราวที่อ่านได้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น

2. การจำแนกประเภทตามวิธีการอ่าน แบ่งได้ 5 ประเภทคือ

2.1 การอ่านอย่างคร่าว ๆ เป็นวิธีการอ่านที่จะใช้เมื่อต้องการสำรวจว่าจะอ่านหนังสือต่อไปโดยละเอียดหรือไม่ การอ่านอย่างคร่าว ๆ จะอ่านเพียงชื่อเรื่อง ชื่อผู้แต่ง สารบัญ คำนำ หรือเป็นการอ่านเพียงบางตอนเพื่อดูจำนวน การอ่านเพื่อสังเกตเนื้อหา หรือการอ่านเพื่อดูตรรกะนี้ ค้นหาหัวข้อที่ต้องการว่ามีหรือไม่

2.2 การอ่านแบบตรวจตรา เป็นวิธีการอ่านละเอียดในข้อความที่ต้องการรู้เป็นการอ่านเพื่อเก็บข้อมูล คือ การอ่านหนังสือในหัวข้อเรื่องเดียวกันจากหนังสือหลายๆ เล่ม เพื่อเปรียบเทียบและคัดเลือกก่อนจะสรุปและนำส่วนที่ตนเองต้องการมาใช้ นิยมใช้กันมากในการอ่านเพื่อการทำรายงาน การทำวิจัย การค้นคว้าหรือการทำวิทยานิพนธ์

2.3 การอ่านแบบศึกษาค้นคว้า เป็นการอ่านอย่างละเอียดถี่ถ้วนตั้งแต่หน้าแรกจนถึงหน้าสุดท้าย เพื่อให้รู้เนื้อหาอย่างละเอียดลึกซึ้งทุกชั้นตอน และเก็บแนวคิดเพื่อสรุปสาระสำคัญของเนื้อหาทั้งหมด

2.4 การอ่านเชิงวิเคราะห์หรือการอ่านตีความ เป็นวิธีการอ่านที่ต่อเนื่องจากวิธีการอ่านแบบศึกษาค้นคว้า คือการอ่านอย่างละเอียดให้ได้ใจความครบถ้วน แล้วจึงแยกแยะส่วนประกอบออกให้ได้ส่วนต่าง ๆ นั้นมีความหมายและความสำคัญอย่างไร

2.5 การอ่านโดยใช้วิจารณ์ญาณ คือ การอ่านโดยสอดแทรกการวิพากษ์วิจารณ์ของผู้อ่านไปด้วย โดยผู้อ่านจะต้องมีความรู้พื้นฐานมาก และต้องอาศัยเทคนิคการอ่านทุกวิธีอย่างมีประสิทธิภาพ แล้วจึงเกิดการสรุปประมวลเป็นความคิดรวบยอด สามารถวิพากษ์วิจารณ์อย่างมีเหตุผลและถูกต้อง

วรรณี โสมประยูร (2542, น. 127) ได้แบ่งประเภทของการอ่านออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. การอ่านออกเสียง แบ่งได้ 3 แบบ ได้แก่
 - 1.1 การอ่านร้อยแก้ว
 - 1.2 การอ่านร้อยกรอง
 - 1.3 การอ่านทำนองเสนาะ
2. การอ่านในใจ แบ่งได้ 7 แบบ ได้แก่
 - 2.1 การอ่านแบบค้นคว้าหาความรู้
 - 2.2 การอ่านแบบจับใจความสำคัญ หรือหาสาระสำคัญของเรื่องที่อ่าน
 - 2.3 การอ่านแบบหารายละเอียดทุกขั้นตอน
 - 2.4 การอ่านเพื่อหารายละเอียดทุกคำเพื่อการปฏิบัติ
 - 2.5 การอ่านแบบวิเคราะห์วิจารณ์เพื่อหาเหตุผล
 - 2.6 การอ่านแบบไตร่ตรองโดยใช้วิจารณ์ญาณเพื่อหาข้อเท็จจริง ข้อดีข้อเสีย

สำหรับเลือกแนวทางปฏิบัติ

- 2.7 การอ่านแบบคร่าว ๆ เพื่อสังเกตและจดจำ

จากที่กล่าวมาข้างต้นพอสรุปได้ว่า การอ่านแบ่งออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ การอ่านออกเสียง และการอ่านไม่ออกเสียงหรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า การอ่านในใจ ไม่ว่าจะเป็นการอ่านประเภทใด ผู้อ่านจะต้องมีความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน จึงจะเกิดประโยชน์ต่อผู้อ่าน

2.3.6 องค์ประกอบสำคัญในการอ่าน

การที่ผู้อ่านจะประสบความสำเร็จทางการอ่านมากหรือน้อยย่อมขึ้นอยู่กับองค์ประกอบในการอ่านดังที่ ศรีสมร กลีวัฒน์ (2541, น. 1) กล่าวว่า การที่ครูสอนนักเรียนให้อ่านได้นั้นครูควรสังเกตและทดสอบนักเรียนก่อนว่า เขามีความสามารถเพียงพอที่จะเริ่มต้นเรียนได้หรือยัง นักเรียนคนใดที่ครูทดสอบแล้วพบว่า มีทักษะการรับรู้ 3 ประการ แสดงว่านักเรียนน่าจะมีความพร้อมทางการอ่าน ซึ่งทักษะที่ครูควรสนใจคือ

- 2.3.6.1 การรับรู้ทางการเห็น (Visual Perception)
- 2.3.6.2 การรับรู้ทางการได้ยิน (Auditory Perception)
- 2.3.6.3 ความสัมพันธ์ทางการได้เห็นกับการได้ยิน (Visual – Auditory Perception)

จากองค์ประกอบข้างต้นมีส่วนสำคัญที่ช่วยให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการอ่านมากหรือน้อย นั้นต้องพร้อมในด้านร่างกาย ด้านสมอง ด้านอารมณ์และสังคม การมองเห็น การได้ยิน

2.3.7 รูปแบบการอ่าน

รูปแบบการอ่าน เป็นการกำหนดโครงสร้างของการอ่านเพื่อใช้เป็นแนวทางในการกำหนดวิธีสอนอ่าน รูปแบบการอ่านที่ดีควรจะอยู่บนพื้นฐานของทฤษฎีการอ่าน นอกจากนั้นควรสอดคล้องกับปรัชญาและแนวคิดทางการอ่าน รูปแบบการอ่านเป็นส่วนประกอบของทฤษฎีการอ่านซึ่งในแต่ละทฤษฎีอาจมีรูปแบบหลายรูปแบบ ในแต่ละรูปแบบอาจมีวิธีการสอนอ่านหลายวิธีเพื่อครูจะเลือกใช้ได้เหมาะสมกับสภาพการเรียนการสอนอ่าน (สุพัฒน์ สุขมลสันต์, 2537, น. 66 - 178) และสุนันทามันเศรษฐวิทย์ (2537, น. 135 - 136) กล่าวว่า รูปแบบการอ่านของนักจิตวิทยานักภาษาศาสตร์และนักการศึกษาที่นำมาประยุกต์ใช้ในการสอนอ่าน ที่มีความสอดคล้องกับทฤษฎีความสัมพันธ์ระหว่างข้อความกับประสบการณ์เดิม มี 3 รูปแบบ คือ

2.3.7.1 รูปแบบการอ่านที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการในการสื่อสาร (Communicative Process) ซึ่งมีองค์ประกอบดังนี้ ผู้ส่งสารหรือผู้เขียน ผู้รับสารหรือผู้อ่าน สารที่ถูกส่งไปจากผู้เขียนซึ่งมีรูปแบบต่างๆ กัน เช่น นิทาน สารคดี บทความ ความสามารถในการรับสารของผู้อ่านซึ่งเกี่ยวข้องกับองค์ประกอบหลายอย่าง ได้แก่ ช่องทางในการที่จะส่งสารถึงมือผู้อ่าน อาจมีปัญหาหรืออุปสรรคที่ทำให้ผู้อ่าน อ่านช้าลง เช่น เสียงรบกวน สารไม่ชัดเจน การใช้ภาษา และตัวอักษรรวมไปถึงตัวผู้อ่านเอง ที่อาจมีปัญหาทางสายตาหรือสมองทำให้มีผลต่อการอ่านด้วย และรูปแบบของการอ่าน เช่นในการอ่านทำความเข้าใจผู้อ่านจะพยายามจับใจความของสารที่ผู้เขียนส่งมาซึ่งจะได้รับมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับข้อบกพร่องดังกล่าวข้างต้น

2.3.7.2 รูปแบบการอ่านที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการในการเข้าใจสาร (Comprehension Process) ที่อ่านชี้ให้เห็นว่าเมื่อผู้อ่านรับรู้ข้อความในสารแล้วผู้อ่านก็จะทำความเข้าใจเรื่องราวทั้งหมดโดยจัดเรียงลำดับให้ถูกต้องและสามารถถ่ายทอดให้ผู้อื่นเข้าใจเป็นภาษาพูดหรือภาษาเขียนได้ รูปแบบนี้เน้นความสำคัญของผู้อ่านและสารที่อ่านให้มีความเหมาะสมกันเพื่อจะได้รับรู้ และเข้าใจเรื่องราวได้ถูกต้อง

2.3.7.3 รูปแบบการอ่านแบบกระบวนการทำความเข้าใจจากภาพรวมไปหาภาพย่อย (Top Down Process) รูปแบบการอ่านแบบนี้เน้นความสำคัญที่สมองของผู้อ่าน ผู้อ่านต้องทำความเข้าใจเรื่องราวทั้งหมด ที่ปรากฏในสารรวมทั้งต้องพิจารณาคุณค่าและประโยชน์ต่าง ๆ ที่ได้รับต่อจากนั้นจึงวิเคราะห์องค์ประกอบย่อยอื่นๆ ที่เกี่ยวกับโครงสร้างของประโยค หน้าที่ ชนิด และความหมายของคำ ดังนั้นคำว่า “บน (Top)” จึงหมายถึง สมองของผู้อ่านหรือการจับใจความของเรื่อง ส่วนคำว่า “ล่าง (Down)” จึงหมายถึง การวิเคราะห์คำที่ปรากฏอยู่ในสาร กระบวนการอ่านแบบนี้หมายถึงการ

ทำความเข้าใจเรื่องราวก่อนแล้วจึงวิเคราะห์รายละเอียดเกี่ยวกับคำและประโยคต่อไปรูปแบบการอ่าน ทั้งสาม จึงสอดคล้องกับทฤษฎีความสัมพันธ์ระหว่างข้อความกับประสบการณ์เดิม ทั้งนี้เพราะการอ่าน ที่เน้นความสำคัญของการทำความเข้าใจเรื่องราว นั้น ถ้ามีประสบการณ์เดิมก็จะช่วยให้อ่านเร็วขึ้น ในทางตรงกันข้ามถ้าไม่มีประสบการณ์เดิมก็จะทำให้อ่านช้า ทั้งสามรูปแบบสามารถใช้เป็นแนวทางในการกำหนดวิธีสอนที่เน้นการอ่านเนื้อเรื่องตามจุดมุ่งหมายในขั้นพื้นฐานและขั้นสูง ส่วนวิเคราะห์ องค์ประกอบย่อยจะปฏิบัติภายหลังที่ได้อ่านเนื้อเรื่องเข้าใจดีแล้วสำหรับรูปแบบการอ่านที่ประยุกต์ใช้กับการสอนอ่าน ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการวิเคราะห์ ข้อความ ได้แก่

1) รูปแบบการอ่านที่เน้นความสำคัญของคำเป็นการสอนที่เริ่มด้วยการจับคู่ ตัวอักษรเข้าด้วยกัน เพื่อ อ่านออกเสียงคำให้ถูกต้อง ในขั้นต่อไปจึงทำให้เข้าใจความหมายของคำ ประโยคและข้อความตามลำดับ ผู้อ่านจะสะกดคำได้ถูกต้องรู้จักรูปร่างของตัวอักษร และเสียงจึง สามารถออกเสียงเป็นคำได้ถูกต้อง ส่วนการสอนให้รู้จักความหมายหน้าที่ และชนิดของคำ เป็น องค์ประกอบสำคัญที่จะช่วยให้ผู้อ่านสามารถอ่านเรื่องราวได้เข้าใจ

2) รูปแบบการอ่านแบบทำความเข้าใจจากภาพย่อยไปหาภาพรวม (Bottom-up Process) เน้นความสำคัญของสารที่อ่าน โดยผู้อ่านเริ่มจากการวิเคราะห์คำซึ่งเป็นองค์ประกอบ ย่อยที่เล็กที่สุดและมีความหมาย ทำความรู้จักรูปร่างหน้าที่ชนิด และความหมายของคำ เพื่อนำไปสู่ ความเข้าใจโครงสร้างและความหมายของประโยคตลอดจนเข้าใจข้อความที่อ่าน สมองจะสรุปแนวคิด รวมทั้งประเมินคุณค่าและประโยชน์ที่ได้จากการอ่านจะเห็นว่ารูปแบบการอ่านทั้งสองรูปแบบ สอดคล้องกับทฤษฎีวิเคราะห์ข้อความโดยเน้นความสำคัญของคำ ผู้อ่านจะอ่านเรื่องราวได้เข้าใจดีนั้น ต้องมีความรู้เกี่ยวกับคำ สะกดคำได้ รู้จักหน้าที่ชนิดและความหมาย ซึ่งจะพื้นฐานนำไปสู่ความ เข้าใจ โครงสร้างของประโยค เข้าใจความหมายของประโยค ข้อความ และเรื่องที่อ่านจากทฤษฎีและ รูปแบบการอ่านดังกล่าว สามารถแบ่งวิธีสอนอ่านได้เป็น 3 ประเภท ดังนี้

2.1) วิธีสอนอ่านโดยนำเข้าสู่บทเรียนด้วยการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ แล้วร่วมกันอภิปราย พร้อมทั้งแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุการณ์ในเรื่อง ต่อจากนั้นจึงอภิปราย ความหมายของคำ หน้าที่ของคำ และชนิดของคำ

2.2) วิธีสอนอ่านโดยนำเข้าสู่บทเรียนด้วยการแนะนำให้นักเรียนรู้จัก คำศัพท์ที่สำคัญเพื่อมุ่งให้นักเรียนรู้จักความหมายของคำและนำไปใช้ได้ถูกต้อง แล้วจึงอ่านเนื้อเรื่อง

2.3) วิธีสอนอ่านโดยนำเข้าสู่บทเรียนด้วยการให้รู้จักโครงสร้างของประโยค ชนิดและหน้าที่ของคำที่ปรากฏในประโยคก่อนการอ่านเรื่องกล่าวโดยสรุปได้ว่า รูปแบบการอ่านนั้นมี อยู่ 5 รูปแบบเป็นรูปแบบที่สอดคล้องกับทฤษฎีความสัมพันธ์ระหว่างข้อความกับประสบการณ์เดิม 3 รูปแบบ คือ รูปแบบการอ่านที่เกี่ยวข้องกับ กระบวนการในการสื่อสาร กระบวนการในการเข้าใจสาร

ที่อ่าน และกระบวนการทำความเข้าใจจากภาพรวมไปหาภาพย่อย และเป็นรูปแบบที่สอดคล้องกับ ทฤษฎีการวิเคราะห์ข้อความ 2 รูปแบบ คือ รูปแบบการอ่านที่เน้นความสำคัญของคำและกระบวนการ ทำความเข้าใจจากภาพย่อยไปหาภาพรวมรูปแบบการอ่านเหล่านี้เป็นส่วนประกอบของทฤษฎีการ อ่าน รูปแบบการอ่านที่ดีนั้นจะต้องอยู่บนพื้นฐานของทฤษฎีการอ่าน ซึ่งควรสอดคล้องกับปรัชญา และแนวคิดทางการอ่านทฤษฎีการอ่านที่อาจมีหลายรูปแบบในแต่ละรูปแบบอาจมีวิธีสอนอ่านหลาย วิธี ครูผู้สอนสามารถเลือกใช้ให้เหมาะสมกับสภาพการจัดการเรียนการสอนอ่าน จากทฤษฎีและรูปแบบ การอ่านดังกล่าวข้างต้น วิธีสอนอ่านแบ่งได้ 3 ประเภท คือ สอนโดยให้อ่านสื่อ เพื่อจับใจ ความสำคัญ แล้วจึงวิเคราะห์องค์ประกอบย่อย สอนโดยแนะนำให้รู้จักคำศัพท์ที่สำคัญและองค์ประกอบย่อยก่อน แล้วจึงอ่านเรื่อง และสอนโดยการให้รู้จักโครงสร้างของประโยค ชนิด หน้าที่ของคำ ก่อนการอ่านเรื่อง ดังนั้น การที่จะเลือกใช้ทฤษฎีและรูปแบบการอ่านจึงควรพิจารณาหลักสำคัญของแต่ละทฤษฎีและ รูปแบบดังกล่าวมาแล้ว เพื่อ ช่วยในการตัดสินใจเลือกทฤษฎีและรูปแบบการอ่านที่เหมาะสมสำหรับ นำไปใช้ประโยชน์ในการเลือกวิธีสอนต่อไป

2.4 ทักษะการเขียน

2.4.1 ความหมายของการเขียน

การเขียน นับว่าเป็นทักษะที่สำคัญยิ่งทักษะหนึ่ง เพราะการเขียนเป็นวิธีการ ถ่ายทอดความคิด ในการติดต่อสื่อสารเป็นการแสดงออกทางด้านความคิด ถ้าผู้เขียนสามารถถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด และความต้องการให้ผู้อื่นทราบได้ ก็จะทำให้การติดต่อสื่อสารประสบผลสำเร็จตามความต้องการของ ผู้เขียน ในการที่จะติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นโดยการเขียนนั้นผู้เขียนต้องอาศัยความรู้และทักษะที่ได้มา จากการฟัง การอ่าน และความรู้ด้านหลักภาษาด้วยสำหรับความหมายของการเขียนนั้น นักการศึกษา หลายท่านได้ให้คำนิยามไว้ ดังต่อไปนี้ Arapoff (n.d., อ้างถึงใน ภาสกร แจ่มจันทร์เกษม, 2534, น. 37) กล่าวว่า “การเขียนเป็นกระบวนการทางความคิดและย่ำว่า ในขณะที่ทำการเขียนนักเรียนจะต้องตั้ง จุดมุ่งหมายเอาไว้และพยายามเรียงลำดับความสำคัญให้เป็นไปตามขั้นตอน Maccrimon and James (1978, p. 3) กล่าวในทำนองเดียวกันว่า “การเขียนเป็นสื่อความหมายด้านความรู้ ความคิด และความรู้สึก ตลอดจนเรื่องราวต่างๆ ของผู้เขียนโดยมีความมุ่งหมายให้ผู้ อ่านเข้าใจจุดประสงค์ของ ผู้เขียน” จุดมุ่งหมายของการเขียนนั้น มีความสำคัญยิ่ง ทั้งนี้ เป็นตัวแนวทางที่จะนำไปสู่การเขียนใน ครั้งนั้นๆ ว่าผู้เขียนต้องการเขียนอะไร เขียนเพื่ออะไร ให้ใครอ่าน จุดมุ่งหมายของการเขียนจะเป็น กรอบแนวทางที่ทำให้การเขียนมีคุณภาพมากขึ้น (จุไรรัตน์ ธนูทอง, 2548, น. 33)

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า การเขียนเป็นกระบวนการทางความคิด เป็นภาษาของผู้เขียนที่ต้องการสื่อความหมายของตน ทั้งด้านความรู้ ความคิด ความรู้สึกและเรื่องราวต่าง ๆ โดยมีความต้องการให้ผู้อ่านเข้าใจจุดประสงค์ในการเขียนของตน

2.4.2 ความสำคัญของการเขียน

ในบรรดาทักษะที่มีอยู่ 4 ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน ทักษะการเขียนเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปในหมู่นักการศึกษาว่าเป็นทักษะที่ยากที่สุด สนิท ตั้งทวี (2531, น. 37) ก็กล่าวไว้เช่นเดียวกันว่าทักษะการเขียนเป็นเรื่องที่ค่อนข้างยากที่สุด เพราะการเขียนเป็นเรื่องของการสื่อสารที่มีขั้นตอนหลายอย่าง เช่น ผู้เขียนจะต้องนึกก่อนที่จะเขียนว่า เขาควรจะเขียนอย่างไรจึงจะมีความหมายตรงกับความคิดของตน ผู้อ่านก็อยู่ในฐานะที่จะรับความรู้และความคิดของผู้เขียนด้วย ทั้งนี้ต้องอาศัยสารหรือตัวอักษรที่ผู้เขียนส่งมา ถ้าผู้อ่านไม่สามารถจะสื่อความหมายจากตัวอักษรได้ตรงกับความต้องการของผู้เขียน ก็แสดงว่าได้เกิดปัญหาในการสื่อสารขึ้นแล้ว สุจริต เพียรชอบ (2537, น. 239) ให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า การสื่อสารด้วยการเขียนนั้นผู้เขียนจะต้องใช้ความสามารถทางภาษาสูงกว่าทักษะอื่น ๆ ทั้งนี้เพราะการเขียนเป็นกิจกรรมที่ผู้เขียนจะต้องใช้ความสามารถของตนเองสื่อความหมายโดยปราศจากความช่วยเหลือจากบุคคลอื่นก่อนที่จะลงมือเขียนนั้น ผู้เขียนจะต้องมีความรอบรู้ มีความคิดและสะสมประสบการณ์ต่าง ๆ ไว้มาก ความรอบรู้เหล่านั้นได้มาจากแหล่งต่าง ๆ กัน อาจได้จากการฟัง การอ่าน การเสวนากับผู้รู้การศึกษาค้นคว้า การท่องเที่ยว การวิจัย แล้วจึงกลั่นกรองความรู้ความเข้าใจที่ได้รับมาแสดงออกเป็นลายลักษณ์อักษร ที่สื่อความหมายและความคิดให้ประจักษ์ คนส่วนใหญ่มักแสดงออกทางภาษาได้ดีเฉพาะการพูด แต่การเขียนนั้นบางคนก็ยังมีปัญหาอยู่มากบ้างน้อยบ้างตามโอกาสและประสบการณ์ อย่างไรก็ตาม การเขียนก็ยังเป็นทักษะที่มีความจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับทุกคน จึงมีความจำเป็นที่จะต้องพัฒนาทักษะการเขียนให้ดีขึ้นสมิตรา อังวันกุล (2540, น. 42) มีความคิดเห็นในทำนองเดียวกันนี้ว่า การเขียนนับได้ว่าเป็นทักษะที่ย่างยากซับซ้อน ต้องใช้ความรู้ความสามารถหลายประการ ทั้งนี้เพราะความสามารถทางการเขียนจะต้องมีพื้นฐานในการฟัง พูด และอ่านมาก่อน นอกจากนี้ทักษะการเขียนยังเป็นทักษะการแสดงออกที่สำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งต่อการติดต่อสื่อสาร เพราะใช้ถ่ายทอดความรู้ความคิด และเหตุการณ์ต่าง ๆ ซึ่งสามารถเก็บไว้เป็นหลักฐานสำหรับอ้างอิงได้ ในการสอนทักษะการเขียนเพื่อสื่อความหมายได้นั้นผู้สอนจะต้องกระตุ้นให้ผู้เรียนได้แสดงออกมาซึ่งความคิดโดยให้สัมพันธ์กัน

จากข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการเขียนดังกล่าว สรุปได้ว่า ทักษะการเขียนเป็นทักษะการแสดงออกที่สำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งต่อการติดต่อสื่อสาร การเขียนเป็นทักษะที่มีความสลับซับซ้อน และฝึกได้ยากที่สุด การสื่อสารด้วยการเขียนนั้นผู้เขียนจะต้องใช้ความสามารถทางภาษาสูงกว่าทักษะอื่น การที่จะสามารถสื่อความหมายได้นั้นจะต้องอาศัยพื้นฐานในด้านการฟังการพูด และการอ่าน ดังนั้นครูผู้สอน

จำเป็นต้องฝึกทักษะการเขียนของตนและของนักเรียนให้สัมพันธ์กับทักษะอื่น เพื่อจะได้ถ่ายทอดความรู้ ความคิด และประสบการณ์ของตนได้ตรงตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการสื่อความ โดยหมั่นฝึกฝนการเขียน อยู่เสมอและกระตุ้นให้นักเรียนได้แสดงออกซึ่ง ความคิดสัมพันธ์กับความสามารถในการใช้ภาษาอัน จะช่วยให้นักเรียนสามารถพัฒนาทักษะการเขียนในโอกาสต่อไปได้

2.4.3 องค์ประกอบของการเขียน

เมื่อผู้เขียนต้องการเขียนเรื่องราวใดๆ เพื่อสื่อความให้ผู้อ่านได้ทราบนั้นควรที่จะมีองค์ประกอบ ของงานเขียน จึงจะทำให้งานเขียนนั้นสมบูรณ์ ดังได้มีนักการศึกษาได้กล่าวถึงองค์ประกอบของงาน เขียนไว้ดังนี้

วรรณ แก้วแพรง (2526, น. 3 – 5) กล่าวถึง องค์ประกอบของงานเขียนประเภทต่างๆ ประกอบด้วยสิ่งต่อไปนี้

1. คำ เป็นองค์ประกอบประการแรกของการเขียน ผู้เขียนจะต้องใช้คำเป็น จำนวนมาก ในการเขียนเรื่องหนึ่ง ผู้เขียนที่มีความรู้เกี่ยวกับคำดี สามารถที่จะเขียนได้ดีกว่าผู้รู้คำน้อยยิ่งมีความรู้ เกี่ยวกับคำเท่าใดก็ยังมีโอกาสที่จะเขียนให้ดียิ่งขึ้นได้เท่านั้น
2. ประโยค นอกจากคำแล้ว ผู้เขียนจะต้องใช้ประโยค โดยผูกประโยคขึ้นจากคำต่างๆ ที่ตนรู้ ประโยคจึงเป็นองค์ประกอบอีกอย่างหนึ่งที่ต้องใช้ในการเขียน โดยสามารถผูกประโยคได้ดีก็ สามารถที่จะนำไปใช้ในการเขียนได้ดีด้วย
3. ข้อความสั้นๆ เมื่อผูกประโยคโดยใช้คำต่างๆ แล้ว ผู้เขียนก็ต้องลำดับประโยคหลายๆ ประโยคเข้าเป็นข้อความสั้นๆ เพื่อสื่อความหมายอย่างใดอย่างหนึ่งออกมา ข้อความสั้นๆ จึงเป็น องค์ประกอบอีกอย่างหนึ่งในการเขียน ข้อเขียนจะอ่านง่ายและน่าอ่านขึ้น ถ้าผู้เขียนมีความสามารถ ในการลำดับประโยคเข้าเป็นข้อความสั้นๆ ได้อย่างดี
4. ข้อความตอนหนึ่งๆ หลังจากลำดับประโยคเข้าเป็นข้อความสั้นๆ แล้วผู้เขียนจะต้อง พิจารณาเรียงข้อความสั้นๆ หลายๆ ข้อความให้ต่อเนื่องสัมพันธ์กันจนเกิดเป็นข้อความตอนหนึ่งๆ เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่ต้องการ
5. การลำดับข้อความหลายๆ ตอนเข้าเป็นข้อความตอนหนึ่ง การนำข้อความตอนหนึ่งๆ มาประกอบเป็นข้อความ ผู้เขียนต้องลำดับข้อความแต่ละตอนให้ต่อเนื่องสัมพันธ์กันเป็นเรื่องเดียวกัน ทั้งนี้ เพื่อให้ผู้อ่านเกิดความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่เขียนตามที่ผู้เขียนต้องการได้ดีขึ้น
6. เนื้อหาสาระที่ใช้ในการเขียน เนื้อหาสาระที่ผู้เขียนสามารถนำมาใช้ในการเขียนเรื่อง นั้นมีหลายอย่าง เช่น ความรู้ ความเข้าใจ ความคิดเห็น ทศนคติหรือประสบการณ์ต่างๆ ส่วนเมื่อไรจะ นำเนื้อหาใดมาใช้ก็แล้วแต่ลักษณะของการเขียนนั้นๆ

7. อารมณ์หรือแรงจูงใจในการเขียน การเขียนจะเกิดขึ้นได้เมื่อผู้เขียนมีอารมณ์หรือแรงจูงใจในการเขียน อารมณ์หรือแรงจูงใจในการเขียนเกิดขึ้นด้วยเหตุหลายประการเป็นต้นว่าความต้องการที่จะแสดงออก ต้องการที่จะระบายอารมณ์ความต้องการ ฯลฯ

สนิท ตั้งทวี (2531, น. 120) กล่าวว่า การเขียนที่ดีนั้นจะต้องมีองค์ประกอบที่สำคัญดังนี้

1. ความชัดเจน
2. ความเรียบง่าย
3. ความกระชับ
4. ความประทับใจ
5. ความไพเราะ
6. การสร้างภาพ
7. โครงสร้างของประโยค

วรรณิ โสมประยูร (2544, น. 142) กล่าวว่า การเขียนเป็นการสื่อสารที่มีองค์ประกอบใหญ่ๆ 4 ประการ ดังนี้

1. ผู้เขียน (ผู้ส่งสาร)
2. ภาษา (สาร)
3. เครื่องมือที่ทำให้เกิดสาร (อักษร, ดินสอ, สมุด)
4. ผู้อ่าน (ผู้รับสาร)

สรุปการเขียนที่ดีผู้เขียนจะต้องมีความรู้ความสามารถใช้คำ การผูกประโยคเข้าเป็นข้อความสั้นๆ การลำดับข้อความหลายๆ ตอนเข้าเป็นข้อความหนึ่ง ซึ่งต้องอาศัยความรู้ความสามารถทางหลักภาษา ถ้าเป็นการเขียนเรียบเรียงถ้อยคำให้เป็นข้อความ เรื่องราว หรือเรียงความที่ดีนั้น มีองค์ประกอบหลายอย่างด้วยกัน ทั้งทางด้านเนื้อหา รูปแบบ ถ้อยคำภาษา หลักไวยากรณ์ ตลอดจนความรู้ความคิดของผู้เขียนที่เสนอไว้ในงานเขียน และที่สำคัญที่สุดก็คือ ความรัก ความพอใจ ความปรารถนาที่จะเขียน รวมทั้งอารมณ์ ประสบการณ์และทักษะในการเขียน อันจะทำให้การเขียนสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

2.4.4 ความสามารถในการเขียน

ความสามารถทางการเขียนเป็นความสามารถในการเรียบเรียงข้อความได้อย่างเป็นระบบโดยใช้ความคิด ความรู้ และการใช้ภาษาเพื่อสื่อสารความเข้าใจระหว่างผู้อ่านและผู้เขียนดั่งที่มันักการศึกษาได้ให้ความหมายไว้ดังนี้

ประเทิน มหาจันทร์ (2530) ได้กล่าวถึงสาเหตุของการเขียนสะกดคำผิดของนักเรียนว่าเป็นการแสดงให้เห็นถึงความบกพร่องทางการเขียนอย่างหนึ่งซึ่งมีสาเหตุมาจากไม่ทราบความหมายของ

คำ โดยเฉพาะอย่างยิ่งคำพ้องรูปพ้องเสียงในภาษาไทย นอกจากไม่ทราบความหมายของคำแล้ว การอ่านผิด การอ่านออกเสียงคำผิดก็เป็นสาเหตุทำให้เขียนผิดได้เช่นกัน

สุภัทรา อักษรนุเคราะห์ (2532, น. 108) ได้อธิบายความสามารถทางการเขียน หมายถึงความสามารถในการรวบรวมข้อมูล เลือกสรรสิ่งที่ตนต้องการ ถ่ายทอดความคิด นำมาลำดับความ ด้วยการเรียบเรียงตัวอักษร ตั้งแต่ระดับประโยคจนถึงระดับข้อความ หรือสูงกว่าข้อความโดยใช้ความรู้ทางด้านกลไกของการเขียน เช่น การสะกดคำ เครื่องหมายวรรคตอนกฎเกณฑ์การเขียน ไวยากรณ์ ตลอดจนวากยสัมพันธ์ซึ่งจะต้องให้ผู้อ่านเข้าใจสิ่งที่ผู้เขียนแสดงออกทางความคิดได้ถูกต้องตรงกับจุดประสงค์ของผู้เขียน

ทศพร เกตุถนอม (2540, น. 28 อ้างถึงใน White, 1980, p. 6) กล่าวว่า ความสามารถทางการเขียนเป็นความสามารถในการเรียงลำดับประโยค ให้เชื่อมกันอย่างถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ และสมเหตุสมผล เขียนได้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของผู้เขียน สื่อความหมายให้ผู้อ่านเข้าใจได้ สื่อสารสิ่งที่ต้องการได้ เขียนได้ชัดเจน ไม่คลุมเครือ จูไรรัตน์ ธนูทอง (2548, น. 31, อ้างถึงใน วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา, 2526, น. 55) Krashen (1984, pp. 20 - 23) กล่าวถึงความสามารถทางการเขียนไว้ว่า “ความสามารถทางการเขียน พัฒนาตามวิธีเดียวกับการรับภาษาที่สอง ความสามารถในการเขียนเกิดจากการรับปัจจัยเข้าอย่างเพียงพอ จนเกิดความเข้าใจ (Comprehensible Input) นำไปสู่ความสามารถทางการเขียน คือ ผล (Production) จากความเข้าใจในการฟังและความเข้าใจในการอ่านที่ทำให้เกิดความสามารถในการพูดและการเขียน” Windowson (1978, pp. 61 – 63, อ้างถึงใน จูไรรัตน์ ธนูทอง, 2548, น. 31) กล่าวว่า ความสามารถทางการเขียนคือ ความสามารถในการเรียบเรียงข้อความ ความคิดที่มีจุดมุ่งหมาย เพื่อการสื่อสารข้อความของผู้เขียนไปยังผู้อ่าน ผู้เขียนจะต้องมีความสามารถในการเรียบเรียงประโยคต่าง ๆ ให้มีความต่อเนื่องเป็นข้อมูลการสื่อสารที่มีความหมาย และรู้จักใช้คำเชื่อมความให้ถูกต้องด้วย

จูไรรัตน์ ธนูทอง (2548, น. 31 – 32) กล่าวว่า ความสามารถทางการเขียน คือความสามารถในการทำงานประสานสัมพันธ์กันระหว่าง สมอง สายตา และการเคลื่อนไหวของกล้ามเนื้อ โดยการแสดงออกทางความคิดแล้วสามารถนำคำศัพท์มาเรียงร้อยเป็นถ้อยคำ ข้อความต่างๆ ให้มีความสละสลวย มีการเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างประโยคหรือข้อความสั้นๆ ให้เป็นเรื่องราวต่างๆ ได้อย่างถูกต้องตามหลักไวยากรณ์และมีความชัดเจน ทำให้ผู้อ่านได้เข้าใจความคิดความรู้สึกของผู้เขียนได้ถูกต้องตรงกับจุดมุ่งหมายที่จะเขียน

กล่าวสรุปได้ว่า ความสามารถในการเขียน หมายถึง ความสามารถในการเรียบเรียงตัวอักษรเป็นข้อความได้อย่างสละสลวยตามรูปแบบการเขียน เพื่อสื่อความหมายให้ตรงกับจุดมุ่งหมายของการเขียนแต่ละครั้ง ความสามารถทางการเขียนจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อผู้เขียนได้รับการศึกษาอบรมและมี

ประสบการณ์ด้านการฟังการอ่านมามากพอ จนเกิดความเข้าใจในเรื่องที่ศึกษาทำให้สามารถถ่ายทอดความรู้ ความคิด ออกมาเป็นภาษาเขียนได้

2.5 ความสัมพันธ์ของการอ่านและการเขียน

Krashen (1984, pp. 2 - 4) กล่าวถึงความสัมพันธ์ของการอ่านและการเขียนว่า การอ่านและการเขียนเป็นทักษะคู่กัน ผู้ที่มีความสามารถในการอ่านดีก็มีความสามารถในการเขียนดีด้วย สุจริต เพียรชอบ (2537, น. 15) กล่าวถึงความสำคัญและความสัมพันธ์ของทักษะการอ่าน และทักษะการเขียนว่า ทักษะการอ่านเป็นทักษะที่สำคัญและใช้มากในชีวิตประจำวันเพราะเป็นทักษะที่นักเรียนใช้แสวงหาสรรพวิทยาต่างๆ ผู้มีนิสัยรักการอ่านมีอัตราเร็วในการอ่านย่อมแสวงหาความรู้ และศึกษาเล่าเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพสามารถนำความรู้ที่ได้จากการอ่านไปใช้ในการพูดและการเขียนอย่างมีประสิทธิภาพเช่นกัน กล่าวได้ว่า ทักษะการอ่านมีความสัมพันธ์กับทักษะการเขียนมาก ในการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อพัฒนาทักษะการเขียน โดยการฝึกทักษะการเขียนให้สัมพันธ์กับการฝึกทักษะการอ่านนั้นครูผู้สอนอาจมอบหมายนักเรียนเขียนรายงานสรุป อภิปราย วิจาร์ณ เขียนบรรยาย พรรณนา เขียนความรู้สึก และจินตนาการจากสิ่งที่อ่าน

บันลือ พฤษะวัน (2532, น. 6 - 7) กล่าวถึงการเรียนการสอนทักษะอ่านและเขียนว่า “การอ่านเป็นพื้นฐานสำคัญของการเรียนภาษาและนับว่าเป็นหัวใจของการพัฒนาทักษะทางภาษาเพราะการอ่านย่อมส่งผลกระทบต่อการพัฒนาทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน โดยเฉพาะด้านการเขียนทั้งยังเป็นเครื่องมือสำคัญในการเขียนด้วย” วรรณ บัวเกิด (2537, น. 220) ให้ข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนไว้ว่า “การฝึกทักษะการเขียนนั้นควรจัดให้สัมพันธ์กับทักษะอื่น ๆ จึงจะเกิดประสิทธิผล และผู้สอนสามารถจัดกิจกรรมการเขียนในขณะที่กำลังฝึกทักษะการฟัง พูด และอ่าน โดยเฉพาะในลักษณะของการฝึกทักษะการส่งสารและการรับสาร เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพการสื่อสารตามธรรมชาติ”

สรุปได้ว่า ทักษะการอ่านมีความสัมพันธ์กับทักษะการเขียนมาก การอ่าน เป็นพื้นฐานสำคัญของการเรียนภาษาและเป็นหัวใจของการพัฒนาทักษะทางภาษา โดยเฉพาะด้านการเขียนในการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนจึงควรฝึกทักษะการอ่านให้สัมพันธ์กับทักษะการเขียน โดยเน้นให้ผู้เรียนรู้จักสังเคราะห์ โดยนำความรู้ที่ได้จากการอ่านไปใช้ประโยชน์

2.6 ชุดฝึกทักษะ

2.6.1 ความหมายและความสำคัญของชุดฝึกทักษะ

พินิจ จันทรชัย (2546, น. 90) กล่าวถึงแบบฝึกทักษะว่า หมายถึง งาน กิจกรรม หรือ ประสบการณ์ที่ครูผู้สอนจัดให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติเพื่อทบทวนความรู้ที่เรียนมาแล้วนำมาปรับประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ไพฑูริย์ มูลดี (2546, น. 48) ได้สรุปความหมายของแบบฝึกทักษะ คือชุดฝึกการเรียนรู้ที่ครูสร้างขึ้นให้นักเรียนได้ทบทวนเนื้อหาที่เรียนรู้อีกแล้วเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจ และช่วยเพิ่มทักษะความชำนาญและฝึกกระบวนการคิดให้มากขึ้น ทั้งยังมีประโยชน์ในการลดภาระการสอนให้กับครู อีกทั้งพัฒนาความสามารถของผู้เรียน และทำให้ผู้เรียนสามารถมองเห็นความก้าวหน้าจากผลการเรียนรู้ของตนเองได้

คมขำ แสนกล้า (2547, น. 32) ได้สรุปความสำคัญของแบบฝึกทักษะว่า แบบฝึกทักษะเป็นส่วนสำคัญในการเรียนการสอน เพราะถ้าขาดแบบฝึกทักษะเพื่อใช้ในการฝึกฝนทักษะความรู้ต่างๆ หลังจากเรียนไปแล้ว เด็กก็อาจจะลืมเลือนความรู้ที่เรียนไปได้ ซึ่งอาจส่งผลให้นักเรียนไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร

ฐานิยา อมรพลัง (2548, น. 75) ได้สรุปถึงความหมายของแบบฝึกทักษะ คือ งานกิจกรรม หรือประสบการณ์ที่ครูจัดให้นักเรียนได้ฝึกหัดกระทำ เพื่อทบทวนฝึกฝนเนื้อหาความรู้ต่างๆ ที่ได้เรียนไปแล้วให้เกิดความจำ จนสามารถปฏิบัติได้ด้วยความชำนาญให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

วรรณภา ไชยวรรณ (2549, น. 40) ได้สรุปความหมายและความสำคัญของแบบฝึกได้ว่า แบบฝึก คือ แบบฝึกหัด หรือชุดฝึกที่ครูจัดให้นักเรียน เพื่อให้มีทักษะเพิ่มขึ้นหลังจากที่ได้เรียนรู้เรื่องนั้นๆ มาบ้างแล้ว โดยแบบฝึกต้องมีทิศทางตรงตามจุดประสงค์ ประกอบกิจกรรมที่น่าสนใจและสนุกสนาน

อกนิษฐ์ กรไกร (2549, น. 18) ได้สรุปความหมายของแบบฝึกทักษะไว้ว่า แบบฝึกทักษะหมายถึง สื่อที่สร้างขึ้นเพื่อเสริมสร้างทักษะให้แก่ นักเรียน มีลักษณะเป็นแบบฝึกหัดที่มีกิจกรรมให้นักเรียนทำโดยมีการทบทวนสิ่งที่เรียนผ่านมาแล้วจากบทเรียน ให้เกิดความเข้าใจและเป็นการฝึกทักษะ และแก้ไขในจุดบกพร่องเพื่อให้นักเรียนได้มีความสามารถและศักยภาพยิ่งขึ้นเข้าใจบทเรียนดีขึ้น

สุวิทย์ มูลคำ และสุนันทา สุนทรประเสริฐ (2550, น. 53) ได้สรุปความสำคัญของแบบฝึกทักษะว่าแบบฝึกทักษะมีความสำคัญต่อผู้เรียนไม่น้อย ในการที่จะช่วยส่งเสริมสร้างทักษะให้กับผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้และเข้าใจได้เร็วขึ้น ชัดเจนขึ้น กว้างขวางขึ้นทำให้การสอนของครูและการเรียนของนักเรียนประสบผลสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ

สรุปได้ว่า แบบฝึกทักษะ หมายถึง ชุดฝึกทักษะที่ครูสร้างขึ้นให้นักเรียนได้ทบทวนเนื้อหาที่เรียนรู้อีกแล้วเพื่อสร้างความเข้าใจ และช่วยเพิ่มทักษะความชำนาญและฝึกกระบวนการคิดให้มากขึ้น

ทำให้ครูทราบความเข้าใจของนักเรียนที่มีต่อบทเรียน ฝึกให้เด็กมีความเชื่อมั่นและสามารถประเมินผลของตนเองได้ ทั้งยังมีประโยชน์ช่วยลดภาระการสอนของครู และยังช่วยพัฒนาตามความแตกต่าง

2.6.2 ลักษณะของแบบฝึกที่ดี

แบบฝึกเป็นเครื่องมือที่สำคัญที่จะช่วยเสริมสร้างทักษะให้แก่ผู้เรียน การสร้างแบบฝึกให้มีประสิทธิภาพจึงจำเป็นต้องศึกษาองค์ประกอบและลักษณะของแบบฝึกเพื่อใช้ให้เหมาะสมกับระดับความสามารถของนักเรียน

สุวิทย์ มูลคำ และสุนันทา สุนทรประเสริฐ (2550, น. 60 -61) ได้สรุปลักษณะของแบบฝึกที่ดีควรคำนึงถึงหลักจิตวิทยาการเรียนรู้ผู้เรียนได้ศึกษาด้วยตนเอง ความครอบคลุม ความสอดคล้องกับเนื้อหา รูปแบบที่น่าสนใจ และคำสั่งชัดเจน และได้สรุปลักษณะของแบบฝึกไว้ดังนี้ (1) ใช้หลักจิตวิทยา (2) สำนวนภาษาไทย (3) ให้ความหมายต่อชีวิต (4) คิดได้เร็วและสนุก (5) ปลูกความน่าสนใจ (6) เหมาะสมกับวัยและความสามารถ (7) อาจศึกษาได้ด้วยตนเอง และได้แนะนำให้ผู้สร้างแบบฝึกให้ยึดลักษณะของแบบฝึกไว้ดังนี้

1. แบบฝึกหัดที่ดีควรมีความชัดเจนทั้งคำสั่งและวิธีทำคำสั่งหรือตัวอย่างวิธีทำที่ใช้ไม่ควรยาวเกินไป เพราะจะทำให้เข้าใจยาก ควรปรับให้ง่ายเหมาะสมกับผู้ใช้ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนสามารถศึกษาด้วยตนเองได้ถ้าต้องการ
2. แบบฝึกหัดที่ดีควรมีความหมายต่อผู้เรียนและตรงตามจุดมุ่งหมายของการฝึกลงทุนน้อยใช้ได้นานๆ และทันสมัยอยู่เสมอ
3. ภาษาและภาพที่ใช้ในแบบฝึกหัดควรเหมาะสมกับวัยและพื้นฐานความรู้ของผู้เรียน
4. แบบฝึกหัดที่ดีควรแยกฝึกเป็นเรื่องๆ แต่ละเรื่องไม่ควรยาวเกินไปแต่ควรมีกิจกรรมหลายรูปแบบ เพื่อเร้าให้นักเรียนเกิดความสนใจและไม่เบื่อหน่ายในการทำ และเพื่อฝึกทักษะใดทักษะหนึ่งจนเกิดความชำนาญ
5. แบบฝึกหัดที่ดีควรมีทั้งแบบกำหนดให้โดยเสรี การเลือกใช้คำ ข้อความหรือรูปภาพในแบบฝึกหัด ควรเป็นสิ่งที่นักเรียนคุ้นเคยและตรงกับความสนใจของนักเรียนเพื่อว่าแบบฝึกหัดที่สร้างขึ้นจะได้ก่อให้เกิดความเพลิดเพลินและพอใจแก่ผู้ใช้ ซึ่งตรงกับหลักการเรียนรู้ได้เร็วในการกระทำที่ก่อให้เกิดความพึงพอใจ
6. แบบฝึกหัดที่ดีควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียน ได้ศึกษาดูด้วยตนเองให้รู้จักค้นคว้ารวบรวมสิ่งที่พบเห็นบ่อยๆ หรือที่ตนเองเคยใช้จะทำให้เด็กสนใจเรื่องนั้นๆ มากยิ่งขึ้นและจะรู้จักความรู้ในชีวิตประจำวันอย่างถูกต้อง มีหลักเกณฑ์และมองเห็นว่าสิ่งที่เขาได้ฝึกฝนนั้นมีความหมายต่อเขาตลอดไป
7. แบบฝึกหัดที่ดีควรจะสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล ผู้เรียนแต่ละคนจะมีความแตกต่างกันหลายๆด้าน เช่น ความต้องการ ความสนใจ ความพร้อม ระดับสติปัญญาและประสบการณ์

ๆ ๑๓๓๓ การทำแบบฝึกหัดแต่ละเรื่อง ควรจัดทำให้มากพอและมีทุกระดับ ตั้งแต่ง่าย ปานกลาง จนถึงระดับค่อนข้างยาก เพื่อว่าทั้งเด็กเก่ง กลาง และอ่อนจะได้เลือกทำได้ตามความสามารถ ทั้งนี้เพื่อให้เด็กทุกคนประสบความสำเร็จ ในการทำแบบฝึกหัด

8. แบบฝึกหัดที่ดีควรสามารถสร้างความสนใจของนักเรียนได้ตั้งแต่หน้าปกไปจนถึงหน้าสุดท้าย

9. แบบฝึกหัดที่ดีควรได้รับการปรับปรุงไปคู่กับหนังสือแบบเรียนอยู่เสมอและควรใช้ได้ทั้งในและนอกบทเรียน

10. แบบฝึกหัดที่ดีควรเป็นแบบที่สามารถประเมิน และจำแนกความเจริญงอกงามของเด็กได้ด้วย

ฐานิยา อมรพลัง (2548, น. 78) ได้เสนอลักษณะที่ดีของแบบฝึก คือ แบบฝึกที่เรียงลำดับจากง่ายไปหายาก มีรูปภาพประกอบ มีรูปแบบน่าสนใจ หลากหลายรูปแบบ โดยอาศัยหลักจิตวิทยาในการจัดกิจกรรมหรือจัดแบบฝึกให้สนุก ใช้ภาษาเหมาะสมกับวัย และ ระดับชั้นของนักเรียน มีคำสั่ง คำชี้แจงสั้น ชัดเจน เข้าใจง่าย มีตัวอย่างประกอบ มีการจัดกิจกรรม การฝึกที่สร้างความสนใจ และแบบฝึกนั้นควรทันสมัยอยู่เสมอ

วรรณภา ไชยวรรณ (2549, น. 43) ได้อธิบายถึงลักษณะของแบบฝึกที่ดี คือ ควรมีความหลากหลายรูปแบบ เพื่อไม่ให้เกิดความเบื่อหน่าย และต้องมีลักษณะที่เร้า ยั่วยุ จูงใจ ได้ให้คิดพิจารณา ได้ศึกษาค้นคว้าจนเกิดความรู้ ความเข้าใจทักษะ แบบฝึกควรมีภาพดึงดูดความสนใจเหมาะสมกับวัยของผู้เรียนตรงกับจุดประสงค์การเรียนรู้ มีเนื้อหาพอเหมาะ

ถวัลย์ มาศจรัส (2550, น. 20) ได้อธิบายถึงลักษณะของแบบฝึกหัดและแบบฝึกทักษะที่ดีไว้ว่า ดังนี้

1. จุดประสงค์

1.1 จุดประสงค์ชัดเจน

1.2 สอดคล้องกับการพัฒนาทักษะตามสาระการเรียนรู้ และกระบวนการเรียนรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้

2. เนื้อหา

2.1 ถูกต้องตามหลักวิชา

2.2 ใช้ภาษาเหมาะสม

2.3 มีคำอธิบายและคำสั่งที่ชัดเจน ง่ายต่อการปฏิบัติตาม

2.4 สามารถพัฒนาทักษะการเรียนรู้ นำผู้เรียนสู่การสรุปความคิดรวบยอดและหลักการสำคัญของกลุ่มสาระการเรียนรู้

2.5 เป็นไปตามลำดับขั้นตอนการเรียนรู้สอดคล้องกับวิธีการเรียนรู้ และความแตกต่างระหว่างบุคคล

2.6 มีคำถามและกิจกรรมที่ทำทาส่งเสริมทักษะกระบวนการเรียนรู้ของ ธรรมชาติวิชา

2.7 มีกลยุทธ์การนำเสนอและการตั้งคำถามที่ชัดเจน น่าสนใจปฏิบัติได้สามารถให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อปรับปรุงการเรียนรู้ได้อย่างต่อเนื่อง

ผู้รายงานพอสรุปลักษณะของแบบฝึกที่ดีได้ว่า แบบฝึกที่ดีและมีประสิทธิภาพ ช่วยทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการฝึกทักษะได้เป็นอย่างดี และแบบฝึกที่ดีเปรียบเสมือนผู้ช่วยที่สำคัญของครู ทำให้ครูลดภาระการสอนลงได้ ทำให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถของตนเองเพื่อความมั่นใจในการเรียนได้เป็นอย่างดีดังนั้นครูยังจำเป็นต้องศึกษาเทคนิควิธีการขั้นตอนในการฝึกทักษะต่างๆ ประสิทธิภาพที่สุด อันส่งผลให้ผู้เรียนมีการพัฒนาทักษะต่างๆ ได้อย่างเต็มที่และแบบฝึกที่ดีนั้นจะต้องคำนึงถึงองค์ประกอบหลายๆด้าน ตรงตามเนื้อหา เหมาะสมกับวัย เวลา ความสามารถ ความสนใจ และสภาพปัญหาของผู้เรียน

2.6.3 ประโยชน์ของแบบฝึกทักษะ

ไพฑูลย์ มุลติ (2546, น. 52) ได้อธิบายประโยชน์ของแบบฝึกไว้ดังนี้ คือ แบบฝึกมีความสำคัญ และจำเป็นต่อการเรียนทักษะทางภาษามาก เพราะจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจในบทเรียนได้ดีขึ้นสามารถจดจำเนื้อหาในบทเรียนและคำศัพท์ต่างๆ ได้คงทน ทำให้เกิดความสุขสนุกสนานในขณะที่เรียน ทราบความก้าวหน้าของตนเอง สามารถนำแบบฝึกมาทบทวนเนื้อหาเดิมด้วยตนเองได้ นำมาวัดผลการเรียนหลังจากที่เรียนแล้ว ตลอดจนสามารถทราบข้อบกพร่องของนักเรียนและนำไปปรับปรุงแก้ไขได้ทันทั่วถึง ซึ่งจะมีผลทำให้ครูประหยัดเวลา ค่าใช้จ่ายและลดภาระได้มาก และยังให้นักเรียนนำภาษาไปใช้สื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพด้วย

วรรณภา ไชยวรรณ (2549, น. 41) ได้อธิบายถึงประโยชน์ของแบบฝึกทักษะไว้ว่า แบบฝึกช่วยในการฝึกหรือเสริมทักษะทางภาษา การใช้ภาษาของนักเรียนสามารถนำมาฝึกซ้ำทบทวนบทเรียน และผู้เรียนสามารถนำไปทบทวนด้วยตนเอง จดจำเนื้อหาได้คงทน มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาไทย แบบฝึกถือเป็นอุปกรณ์การสอนอย่างหนึ่งซึ่งสามารถทดสอบความรู้ วัดผลการเรียนหรือประเมินผลการเรียนก่อนและหลังเรียนได้เป็นอย่างดี ทำให้ครูทราบปัญหาข้อบกพร่องของผู้เรียนเฉพาะจุดได้ นักเรียนทราบความก้าวหน้าของตนเอง ครูประหยัดเวลา ค่าใช้จ่ายและลดภาระได้มาก

ถวัลย์ มาศจรัส (2550, น. 21) ได้อธิบายถึงประโยชน์ของแบบฝึกหัดและแบบฝึกทักษะ เป็นสื่อการเรียนรู้ ที่มุ่งเน้นในเรื่องของการแก้ปัญหา และการพัฒนาในการจัดการเรียนรู้ในหน่วยการเรียนรู้และสามารถเรียนรู้ได้ โดยสรุปได้ดังนี้

1. เป็นสื่อการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน

2. ผู้เรียนมีสื่อสำหรับฝึกทักษะด้านการอ่าน การคิด การคิดวิเคราะห์ และการเขียน
3. เป็นสื่อการเรียนรู้สำหรับการแก้ปัญหาในการเรียนรู้ของผู้เรียน
4. พัฒนาความรู้ ทักษะ และเจตคติด้านต่างๆ ของผู้เรียน

จากประโยชน์ของแบบฝึกที่กล่าวมา สรุปได้ว่า แบบฝึกที่ดีและมีประสิทธิภาพช่วยทำให้นักเรียนประสบผลสำเร็จ ในการฝึกทักษะได้เป็นอย่างดี

สุวิทย์ มูลคำ และสุนันทา สุนทรประเสริฐ (2550, น. 53 - 54) ได้สรุปประโยชน์ของแบบฝึกทักษะได้ดังนี้

1. ทำให้เข้าใจบทเรียนดีขึ้น เพราะเป็นเครื่องอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้
2. ทำให้ครูทราบความเข้าใจของนักเรียนที่มีต่อบทเรียน
3. ฝึกให้เด็กมีความเชื่อมั่นและสามารถประเมินผลของตนเองได้
4. ฝึกให้เด็กทำงานตามลำพัง โดยมีความรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมาย
5. ช่วยลดภาระครู
6. ช่วยให้เด็กฝึกฝนได้อย่างเต็มที่
7. ช่วยพัฒนาตามความแตกต่างระหว่างบุคคล
8. ช่วยเสริมให้ทักษะคงทน ซึ่งลักษณะการฝึกเพื่อช่วยให้เกิดผลดังกล่าวนี้ได้แก่
 - 8.1 ฝึกทันทีหลังจากที่เด็กได้เรียนรู้ในเรื่องนั้นๆ
 - 8.2 ฝึกซ้ำหลายๆ ครั้ง
 - 8.3 เน้นเฉพาะในเรื่องที่ผิด
9. เป็นเครื่องมือวัดผลการเรียนหลังจากจบบทเรียนในแต่ละครั้ง
10. ใช้เป็นแนวทางเพื่อทบทวนด้วยตนเอง
11. ช่วยให้ครูมองเห็นจุดเด่นหรือปัญหาต่างๆ ของเด็กได้ชัดเจน
12. ประหยัดค่าใช้จ่ายแรงงานและเวลาของครู

ผู้รายงาน ได้ศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับประโยชน์ของแบบฝึกทักษะแล้ว พอสรุปได้ว่าแบบฝึกมีความสำคัญ และจำเป็นต่อการเรียนทักษะทางภาษามาก เพราะจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนได้ดีขึ้นสามารถจดจำเนื้อหาในบทเรียนและคำศัพท์ต่างๆ ได้คงทน ทำให้เกิดความสนุกสนาน ในขณะที่เรียนทราบความก้าวหน้าของตนเอง และครูมองเห็นจุดเด่นหรือปัญหาต่างๆ ของเด็กได้ชัดเจน สามารถนำแบบฝึกทักษะมาทบทวนเนื้อหาเดิมด้วยตนเอง ตลอดจนสามารถทราบข้อบกพร่องของนักเรียน และนำไปปรับปรุงได้ทันที่ ซึ่งจะมีผลทำให้ครูประหยัดเวลา ประหยัดค่าใช้จ่าย

2.6.4 หลักการสร้างแบบฝึก

วรรณภา ไชยวรรณ (2549, น. 45) ได้สรุปหลักการสร้างแบบฝึกทักษะดังนี้

1. ความใกล้ชิด คือ ถ้าใช้สิ่งเร้าและการตอบสนองเกิดขึ้นในเวลาใกล้เคียงกันจะสร้างความพอใจให้กับผู้เรียน

2. การฝึก คือ การให้นักเรียนได้ทำซ้ำ ๆ เพื่อช่วยสร้างความรู้ ความเข้าใจที่แม่นยำ

3. กฎแห่งผล คือ การที่ผู้เรียนได้ทราบผลการทำงานของตนด้วยการเฉลยคำตอบ จะช่วยให้ผู้เรียนทราบข้อบกพร่องเพื่อปรับปรุงแก้ไขและเป็นการสร้างความพอใจแก่ผู้เรียน

4. การจูงใจ คือ การสร้างแบบฝึกเรียงลำดับ จากแบบฝึกง่ายและสั้นไปสู่แบบฝึกเรื่องที่ยากและยาวขึ้น ควรมีภาพประกอบและมีหลายรส หลายรูปแบบ

สุวิทย์ มูลคำ และสุนันทา สุนทรประเสริฐ (2550, น. 54 - 55) ได้สรุปหลักในการสร้างแบบฝึกว่าต้องมีการกำหนดเงื่อนไขที่จะช่วยให้ผู้เรียนทุกคนสามารถผ่านลำดับขั้นตอนของทุกหน่วยการเรียนรู้ได้ ถ้านักเรียนได้เรียนตามอัตราการเรียนของตนก็จะทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จมากขึ้น

2.6.5 ส่วนประกอบของแบบฝึก

สุวิทย์ มูลคำ และสุนันทา สุนทรประเสริฐ (2550, น. 61 - 62) ได้กำหนดส่วนประกอบของแบบฝึกทักษะได้ดังนี้

1. คู่มือการใช้แบบฝึก เป็นเอกสารสำคัญประกอบการใช้แบบฝึก ว่าใช้เพื่ออะไรและมีวิธีใช้อย่างไร เช่น ใช้เป็นงานฝึกทำยบทเรียน ใช้เป็นการบ้าน หรือใช้สอนซ่อมเสริมประกอบด้วย (1) ส่วนประกอบของแบบฝึก จะระบุว่าในแบบฝึกชุดนี้ มีแบบฝึกทั้งหมดกี่ชุด อะไรบ้าง และมีส่วนประกอบอื่นๆ หรือไม่ เช่น แบบทดสอบ หรือแบบบันทึกผลการประเมิน (2) สิ่งที่ครูหรือนักเรียนต้องเตรียม (ถ้ามี) จะเป็นการบอกให้ครูหรือนักเรียนเตรียมตัวให้พร้อมล่วงหน้าก่อนเรียน (3) จุดประสงค์ในการใช้แบบฝึก (4) ขั้นตอนในการใช้ บอกข้อตามลำดับการใช้ และอาจเขียนในรูปแบบของแนวการสอนหรือแผนการสอนจะชัดเจนยิ่งขึ้น (5) เฉลยแบบฝึกในแต่ละชุด

2. แบบฝึก เป็นสื่อที่สร้างขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนฝึกทักษะ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่ถาวร ควรมีองค์ประกอบ ดังนี้ (1) ชื่อชุดฝึกในแต่ละชุดย่อย (2) จุดประสงค์ (3) คำสั่ง (4) ตัวอย่าง (5) ชุดฝึก (6) ภาพประกอบ (7) ข้อทดสอบก่อนและหลังเรียน และ (8) แบบประเมินบันทึกผลการใช้

2.6.6 รูปแบบการสร้างแบบฝึก

สุวิทย์ มูลคำ และสุนันทา สุนทรประเสริฐ (2550, น. 62 - 64) ได้เสนอแนะรูปแบบการสร้างแบบฝึก โดยอธิบายว่าการสร้างแบบฝึกรูปแบบก็เป็นสิ่งสำคัญในการที่จะจูงใจให้ผู้เรียนได้ทดลองปฏิบัติแบบฝึกจึงควรมีรูปแบบที่หลากหลาย มิใช่ใช้แบบเดียวจะเกิดความจำเจน่าเบื่อหน่าย ไม่ท้าทายให้อยากรู้อยากลองจึงขอเสนอรูปแบบที่เป็นหลักใหญ่ไว้ก่อน ส่วนผู้สร้างจะนำไปประยุกต์ใช้ปรับเปลี่ยนรูปแบบอื่นๆ ก็แล้วแต่เทคนิคของแต่ละคน ซึ่งจะเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก ดังนี้

1. แบบถูกผิด เป็นแบบฝึกที่เป็นประโยคบอกเล่า ให้ผู้เรียนอ่านแล้วใส่เครื่องหมายถูกหรือผิดตามดุลยพินิจของผู้เรียน
2. แบบจับคู่ เป็นแบบฝึกที่ประกอบด้วยตัวคำถามหรือตัวปัญหา ซึ่งเป็นตัวยืนไว้ในสมุดขั้วมือ โดยมีที่ว่างไว้หน้าข้อเพื่อให้ผู้เรียนเลือกหาคำตอบที่กำหนดไว้ในสมุดขั้วมือมาจับคู่กับคำถามให้สอดคล้องกัน โดยใช้หมายเลขหรือรหัสคำตอบไปวางไว้ที่ว่างหน้าข้อความหรือจะใช้การโยงเส้นก็ได้
3. แบบเติมคำหรือเติมข้อความ เป็นแบบฝึกที่มีข้อความไว้ให้ แต่จะเว้นช่องว่างไว้ให้ผู้เรียนเติมคำหรือข้อความที่ขาดหายไป ซึ่งคำหรือข้อความที่นำมาเติมอาจให้เติมอย่างอิสระหรือกำหนดตัวเลือกให้เติมก็ได้
4. แบบหมายตัวเลือก เป็นแบบฝึกเชิงแบบทดสอบ โดยจะมี 2 ส่วน คือส่วนที่เป็นคำถาม ซึ่งจะต้องเป็นประโยคคำถามที่สมบูรณ์ ชัดเจนไม่คลุมเครือ ส่วนที่ 2 เป็นตัวเลือก คือคำตอบ ซึ่งอาจจะมี 3-5 ตัวเลือกก็ได้ ตัวเลือกทั้งหมดจะมีตัวเลือกที่ถูกที่สุดเพียงตัวเลือกเดียวส่วนที่เหลือเป็นตัวลวง
5. แบบอัตนัย คือความเรียงเป็นแบบฝึกที่ตัวคำถาม ผู้เรียนต้องเขียนบรรยายตอบอย่างเสรีตามความรู้ความสามารถ โดยไม่จำกัดคำตอบ แต่จำกัดคำตอบ แต่จำกัดในเรื่องเวลา อาจใช้คำถามในรูปต่างๆ ไป หรือเป็นคำสั่งให้เขียนเรื่องราวต่างๆ ก็ได้

2.6.7 ขั้นตอนการสร้างแบบฝึก

สุวิทย์ มูลคำ และสุนันทา สุนทรประเสริฐ (2550, น. 65) ได้เสนอแนะการสร้างแบบฝึก ขั้นตอนการสร้างแบบฝึกจะคล้ายคลึงกับการสร้างนวัตกรรมทางการศึกษาประเภทอื่นๆ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. วิเคราะห์ปัญหาและสาเหตุจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เช่น
 - 1.1 ปัญหาที่เกิดขึ้นในขณะทำการสอน
 - 1.2 ปัญหาการผ่านจุดประสงค์ของนักเรียน
 - 1.3 ผลจากการสังเกตพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์
 - 1.4 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
2. ศึกษารายละเอียดในหลักสูตร เพื่อวิเคราะห์เนื้อหา จุดประสงค์และกิจกรรม
3. พิจารณาแนวทางแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจากข้อ 1 โดยการสร้างแบบฝึก และเลือกเนื้อหาในส่วนที่จะสร้างแบบฝึกนั้นว่าจะทำเรื่องใดบ้าง กำหนดเป็นโครงเรื่องไว้

4. ศึกษารูปแบบของการสร้างแบบฝึกจากเอกสารตัวอย่าง
5. ออกแบบชุดฝึกแต่ละชุดให้มีรูปแบบที่หลากหลายน่าสนใจ
6. ลงมือสร้างแบบฝึกในแต่ละชุด พร้อมทั้งข้อทดสอบก่อนและหลังเรียนให้สอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้

7. ส่งให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ
 8. นำไปทดลองใช้ แล้วบันทึกผลเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขส่วนที่บกพร่อง
 9. ปรับปรุงจนมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้
 10. นำไปใช้จริงและเผยแพร่ต่อไป
- ถวัลย์ มาศจรัส (2550, น. 21) ได้อธิบายขั้นตอนการสร้างแบบฝึกทักษะ ดังนี้

1. ศึกษาเนื้อหาสาระสำหรับการจัดทำแบบฝึกหัด แบบฝึกทักษะ
2. วิเคราะห์เนื้อหาสาระโดยละเอียดเพื่อกำหนดจุดประสงค์ในการจัดทำ
3. ออกแบบการจัดทำแบบฝึกหัด แบบฝึกทักษะตามจุดประสงค์
4. สร้างแบบฝึกหัด และแบบฝึกทักษะและส่วนประกอบอื่นๆ เช่น
 - 4.1 แบบทดสอบก่อนฝึก
 - 4.2 บัตรคำสั่ง
 - 4.3 ขั้นตอนกิจกรรมที่ผู้เรียนต้องปฏิบัติ
 - 4.4 แบบทดสอบหลังฝึก
5. นำแบบฝึกหัด แบบฝึกทักษะไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
6. ปรับปรุงพัฒนาให้สมบูรณ์

2.6.8 แนวคิดหลักการที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกทักษะ

อกนิษฐ์ กรไกร (2549, น. 17) ได้ดำเนินการสร้างแบบฝึกทักษะ ยึดหลักให้นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองตามศักยภาพของแต่ละบุคคล ในความคาดหวัง ต้องการให้เด็กที่ใช้แบบฝึกทักษะมีพฤติกรรม ดังนี้

1. Active Responding ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนอย่างกระฉับกระเฉง ไม่ว่าจะเป็นคิดในใจหรือแสดงออกมาด้วยการพูดหรือเขียน นักเรียนอาจเขียนรูปภาพเติมคำแต่งประโยคหรือหาคำตอบในใจ

2. Minimal Error ในการเรียนแต่ละครั้งเราหวังว่า นักเรียนจะตอบคำถามได้ถูกต้องเสมอ แต่ในกรณีที่นักเรียนตอบคำถามผิด นักเรียนควรมีโอกาสฝึกฝนและเรียนรู้ในสิ่งที่เขาทำผิดเพื่อไปสู่คำตอบที่ถูกต้องต่อไป

3. Knowledge of Results เมื่อนักเรียนสามารถตอบถูกต้องเขาควรได้รับเสริมแรง ถ้านักเรียนตอบผิดเขาควรได้รับการชี้แจง และให้โอกาสที่จะแก้ไขให้ถูกต้องเช่นเดียวกับประสบการณ์ที่เป็นความสำเร็จสำหรับมนุษย์แล้ว เพียงได้รู้ว่าทำอะไรสำเร็จก็ถือเป็นเสริมแรงในตัวเอง

4. Small Step การเรียนจะต้องเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เรียนรู้ไปทีละน้อยด้วยตนเอง โดยให้ความรู้ตามลำดับขั้นและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนใคร่ครวญตามซึ่งจะเป็นผลดีต่อการเรียนรู้ของเด็กอย่างมาก แม้ที่เรียนอ่อนก็จะสามารถเรียนได้

สุวิทย์ มูลคำ และสุนันทา สุนทรประเสริฐ (2550, น. 54 - 55) ได้อธิบายแนวคิดและหลักการสร้างแบบฝึกหัดว่า การศึกษาในเรื่องจิตวิทยาการเรียนรู้ เป็นสิ่งที่ผู้สร้างแบบฝึกหัดควรละเลยเพราะการเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ต้องขึ้นอยู่กับปรากฏการณ์ของจิตและพฤติกรรมที่ตอบสนองนานาประการ โดยอาศัยกระบวนการที่เหมาะสมและเป็นวิธีที่ดีที่สุด การศึกษาทฤษฎีการเรียนรู้จากข้อมูลที่นักจิตวิทยาได้ทำการค้นพบ และทดลองไว้แล้ว สำหรับการสร้างแบบฝึกหัดในส่วนที่มีความสัมพันธ์กันดังนี้

1. ทฤษฎีการลองถูกลองผิดของธอร์นไดค์ ซึ่งได้สรุปเป็นกฎเกณฑ์การเรียนรู้ 3 ประการ คือ

1.1 กฎความพร้อม หมายถึง การเรียนรู้จะเกิดขึ้นเมื่อบุคคลพร้อมที่จะกระทำ

1.2 กฎผลที่ได้รับ หมายถึง การเรียนรู้ที่เกิดขึ้นเพราะบุคคลกระทำซ้ำง่าย

1.3 กฎการฝึกหัด หมายถึง การฝึกหัดให้บุคคลทำกิจกรรมต่างๆ นั้น ผู้ฝึก

จะต้องควบคุมและจัดสภาพการให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของตนเอง บุคคลจะถูกกำหนดลักษณะพฤติกรรมที่แสดงออก ดังนั้น ผู้สร้างแบบฝึกหัดจึงจะต้องกำหนดกิจกรรมตลอดจนคำสั่งต่างๆ ในแบบฝึกหัดให้ผู้ฝึกได้แสดงพฤติกรรมสอดคล้องกับจุดประสงค์ที่ผู้สร้างต้องการ

2. ทฤษฎีพฤติกรรมนิยมของสกินเนอร์ ซึ่งมีความเชื่อว่า สามารถควบคุมบุคคลให้ทำตามความประสงค์หรือแนวทางที่กำหนดโดยไม่ต้องคำนึงถึงความรู้สึกทางด้านจิตใจของบุคคลผู้นั้นว่าจะรู้สึกนึกคิดอย่างไร เขาจึงได้ทดลองและสรุปว่าบุคคลสามารถเรียนรู้ด้วยการกระทำโดยมีการเสริมแรงเป็นตัวการ เป็นบุคคลตอบสนองการเร้าของสิ่งเร้าควบคุมกันในช่วงเวลาที่เหมาะสม สิ่งเร้านี้จะรักษาระดับหรือเพิ่มการตอบสนองให้เข้มข้น

3. วิธีการสอนของกาเย ซึ่งมีความเห็นว่าการเรียนรู้มีลำดับขั้น และผู้เรียนจะต้องเรียนรู้เนื้อหาที่ง่ายไปหายาก การสร้างแบบฝึกหัด จึงควรคำนึงถึงการฝึกตามลำดับจากง่ายไปหายาก

4. แนวคิดของบลูม ซึ่งกล่าวถึงธรรมชาติของผู้เรียนแต่ละคนว่ามีความแตกต่างกัน ผู้เรียนสามารถเรียนรู้เนื้อหาในหน่วยย่อยต่างๆ ได้โดยใช้เวลาเรียนที่แตกต่างกัน

2.7 การวิจัยและการพัฒนา (Research and Development)

2.7.1 ความหมายของการวิจัยและพัฒนา

ทศนา แคมมณี (2540, น. 5) ได้กล่าวว่า การวิจัยและพัฒนา หมายถึง การวิจัยที่มุ่งนำเอาความรู้จากการ วิจัยบริสุทธิ์ วิจัยต่อโดยพัฒนาเป็นเทคนิคหรือวิธีการที่สามารถนำไปใช้แก้ปัญหาและทดลองใช้งานได้ผลเป็น ที่น่าพอใจแล้วจึงนำไปเผยแพร่ใช้ในวงกว้างเพื่อพัฒนางานให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

วิญญา วิศาลาภรณ์ (2540, น. 24) ได้กล่าวว่า จุดประสงค์ของการวิจัยไม่ใช่อยู่ที่การสร้างหรือการทดสอบทฤษฎีแต่อยู่ที่การพัฒนาผลิตภัณฑ์อย่างมีประสิทธิภาพเพื่อใช้ในโรงเรียน ผลิตภัณฑ์ที่เกิดจากการวิจัยและการพัฒนา เช่น อุปกรณ์การฝึกอบรม อุปกรณ์การเรียน สื่อการสอน ระบบการจัดการ เป็นต้น ผลิตภัณฑ์ที่พัฒนาขึ้นมานั้นจะต้องนำไปทดลองใช้และปรับปรุงจนถึงระดับที่มีประสิทธิภาพ

สุภาพ ฉัตรภรณ์ (2543, น. 174) กล่าวว่า การวิจัยและพัฒนาเป็นการวิจัยที่มีจุดหมายเพื่อสร้างหรือค้นหาแนวคิด แนวทาง วิธีปฏิบัติหรือสิ่งประดิษฐ์ที่นำไปใช้พัฒนากลุ่มคนหน่วยงานหรือองค์กร จุดหมายปลายทางที่คาดหวังจึงเป็นการมุ่งให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านต่างๆ เช่น แนวคิด พฤติกรรม วิธีปฏิบัติที่คาดว่าจะดีขึ้นจึงมักเกี่ยวข้องกับการทดลองตัวอย่างของงานวิจัยและพัฒนาเช่น การพัฒนาหลักสูตรการเรียนซึ่งผลที่ได้จากการวิจัยอาจจะอยู่ในรูปของหลักการโครงสร้างและแนวทางของหลักสูตรชุดฝึกอบรมครูสื่อและชุดการเรียนแนวทางการประเมินและระบบในการบริหารจัดการ หลักสูตรสิ่งเหล่านี้ได้มีการทดสอบด้วยกระบวนการวิจัยเพื่อยืนยันประสิทธิภาพแล้ว

องอาจ นัยพัฒน์ (2554, น. 232) กระบวนการแสวงหาความรู้ หรือความเข้าใจในแง่มุมใหม่ๆ เกี่ยว กับผลผลิตกระบวนการและการบริการที่ดำเนินการอย่างเป็นระบบและประยุกต์ความรู้หรือความเข้าใจที่ได้จากการแสวงหาไปสร้างสรรค์หรือปรับปรุงให้เกิดผลผลิตกระบวนการและการบริการแบบใหม่ขึ้นซึ่งมีประสิทธิภาพและเป็นที่ต้องการจำเป็นของบุคคลตลาดหรือองค์กรใดใดมากยิ่งขึ้น

ผ่องพรรณ ตริยมงคลกุล (2555, น. 209) กล่าวว่า การวิจัยและพัฒนาเป็นการวิจัยที่มุ่งหมายเพื่อสร้างหรือค้นหาแนวคิดแนวทางวิธีปฏิบัติหรือสิ่งประดิษฐ์ที่นำไปใช้เพื่อพัฒนากลุ่มคนหน่วยงานหรือองค์กรจุดหมายปลายทางที่คาดหวังจึงเป็นการมุ่งให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในด้านต่างๆ

จากความหมายที่กล่าวมาสรุปได้ว่า การวิจัยและพัฒนา หมายถึง กระบวนการศึกษาค้นคว้าอย่างมีระบบมีจุดหมายเพื่อพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพของผลิตภัณฑ์ซึ่งมี 2 ลักษณะ ได้แก่ ผลิตภัณฑ์ประเภทสื่อวัสดุอุปกรณ์ (Material) และผลิตภัณฑ์ประเภทวิธีการหรือกระบวนการ (Process) ด้วยการดำเนินการทดสอบในสภาพจริงและทำการปรับปรุงผลิตภัณฑ์หลายๆ รอบจนได้ผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพ เพื่อนำไปใช้ในการพัฒนา กลุ่มคน หน่วยงาน หรือองค์กรให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2.7.2 ความสำคัญของการวิจัยและพัฒนา

ทิตนา แชมมณี (2547, น. 8) กล่าวว่ากระบวนการวิจัยและพัฒนา เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้และพัฒนาางานของตน จึงเป็นยุทธศาสตร์ที่สำคัญอย่างยิ่งต่อการปฏิรูปการเรียนรู้ทั้งโรงเรียนให้ประสบความสำเร็จและมีความยั่งยืน การวิจัยและพัฒนาเป็นการพัฒนาแบบหนึ่งที่ใช้การวิจัยเป็นเครื่องมือ หรือยุทธวิธีในการดำเนินงาน เป็นการดำเนินการเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้นในทิศทางหรือลักษณะที่ต้องการโดยใช้กระบวนการวิจัยในการพัฒนางานซึ่งจะช่วยให้เห็นภาพของงานและมีการดำเนินการอย่างเป็นระบบระเบียบ มีการศึกษาทดลองเพื่อให้เห็นผลประจักษ์มีการตัดสินใจบนฐานข้อมูลที่เชื่อถือได้และมีการปรับปรุงพัฒนาไปเรื่อย ๆ

สุพัตร์ พิบูลย์ (2549, น. 16) กล่าวว่า การวิจัยและพัฒนาเป็นทางเลือกสำคัญที่จะมีผลต่อการยกระดับคุณภาพงานในองค์กร รวมทั้งการยกระดับคุณภาพชีวิตของบุคคล หากองค์กร/หน่วยงาน/กลุ่มนักวิชาชีพใด ๆ มีการพัฒนาสื่อ คู่มือ อุปกรณ์ สิ่งประดิษฐ์ต่าง ๆ ตลอดจนวิธีการทำงานใหม่ แล้วนำมาใช้ในการพัฒนางานอย่างต่อเนื่อง จะส่งผลให้องค์กรหรือนักวิชาชีพกลุ่มนั้น ๆ สามารถยกระดับคุณภาพงานได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ บุคลากร หรือคนในรุ่นหลังจะมีนวัตกรรมหรือทางเลือกเพื่อใช้ในการดำรงชีวิตที่หลากหลาย ช่วยให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง

ธเนศ ข้าเกิด (2550, น. 3 - 4) กล่าวว่าการบริหารหรือการทำงานใดใดที่มุ่งแก้ปัญหาหรือพัฒนาให้เกิดคุณภาพนั้น เมื่อผู้บริหารหรือผู้ปฏิบัติงานค้นพบปัญหา และเกิดความตระหนักในปัญหา ก็จะคิดค้นรูปแบบสื่อ หรือรูปแบบการพัฒนา ที่มักเรียกว่า “นวัตกรรม” เพื่อใช้ในการแก้ปัญหา หรือพัฒนางานดังกล่าว โดยที่รูปแบบสื่อหรือรูปแบบการพัฒนาที่คิดขึ้น จะต้องเกิดผลหลักการ หรือทฤษฎีรองรับ ทั้งนี้อาจเลือกใช้วิธีการปรับปรุงในสิ่งที่มีผู้อื่นให้ศึกษาหรือเคยใช้ได้ผลในสถานการณ์ที่เป็นปัญหาเช่นเดียวกันมาก่อน หรืออาจคิดค้นใหม่ก็ได้

สมคิด พรหมจ้อย (2550, น. 5) กล่าวว่า การวิจัยและพัฒนาที่มีความสำคัญดังนี้

1. ช่วยให้เกิดความรู้ใหม่หรือวิทยาการใหม่ แนวคิด ทฤษฎีใหม่ การวิจัยช่วยให้เกิดความรู้ใหม่เป็นการเพิ่มพูนวิทยาการให้กว้างขวางมากยิ่งขึ้น คือ ทำให้รู้ในสิ่งที่ยังไม่รู้หรือสิ่งใดที่พอรู้อยู่แล้วก็ทำให้รู้และเข้าใจดียิ่งขึ้น ทั้งอาจนำความรู้เหล่านั้นมาพัฒนาเป็นวิทยาการใหม่ ๆ หรือสิ่งประดิษฐ์ใหม่ ๆ ต่อไปได้ เช่น พัฒนานวัตกรรม อาทิ คอมพิวเตอร์ ชุดการสอน บทเรียนคอมพิวเตอร์ ช่วยสอน สื่อการสอน ชุดเอกสารเสริมความรู้ คู่มือประกอบการทำงาน วิธีสอน รูปแบบการทำงาน

2. ช่วยในการแก้ปัญหาได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ ในการดำเนินงานใดย่อมเกิดปัญหาต่างๆ ได้มากมาย ปัญหาบางปัญหามีความยุ่งยากซับซ้อน การแก้ไขปัญหามาโดยการคาดคะเนแบบสามัญสำนึก หรือจากการใช้ประสบการณ์ อาจเป็นการแก้ปัญหาไม่ถูกจุด คือ ไม่รู้ว่า

ประเด็นที่แท้จริงของปัญหาคืออะไร จึงแก้ปัญหาไม่ถูกต้อง การวิจัยสามารถช่วยให้ทราบสาเหตุของปัญหาอย่างเป็นระบบ รวมถึงแนวทางและวิธีการแก้ปัญหาที่ถูกต้องเหมาะสมที่สุดได้

3. ช่วยในการกำหนดนโยบายและวางแผนได้อย่างถูกต้อง งานวิจัยและพัฒนาบางเรื่องมีวัตถุประสงค์ที่จะนำผลการวิจัยนั้นไปใช้กำหนดนโยบายหรือวางแผน ตลอดจนนำไปใช้ในการปฏิบัติตามนโยบายหรือแผนที่วางไว้ การวิจัยดังกล่าวจะศึกษาค้นคว้า เพื่อนำมาเป็นแนวทางกำหนดทิศทางการดำเนินงาน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ ซึ่งการวิจัยจะเป็นส่วนสำคัญในการช่วยชี้ลู่ทางการวางแผนนโยบายอย่างมีประสิทธิภาพ

4. ช่วยพัฒนาระบบการบริหารและดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น งานวิจัยบางเรื่องเป็นงานวิจัยที่มีส่วนช่วยเสริมสร้างสมรรถนะทางการบริหารโดยการใช้ความรู้ทางวิชาการมาอธิบายพฤติกรรมและปัญหาทางการบริหาร การติดตามประเมินผลการปฏิบัติงาน ประเมิน ประสิทธิภาพของการทำงาน จะช่วยให้ทราบข้อเท็จจริงตามความเป็นจริง ชี้ให้เห็นทั้งประสิทธิภาพ ปัญหา อุปสรรค และแนวทางแก้ปัญหา ซึ่งจะเป็นข้อมูลที่สำคัญให้นักบริหารใช้ในการวินิจฉัย สั่งการ หรือแก้ไขปัญหาก็ได้มีประสิทธิภาพและเป็นข้อมูลสำคัญที่ใช้ในการปรับปรุงหรือพัฒนางานนั้นให้เจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้น

จากความสำคัญที่กล่าวมาสรุปได้ว่า การวิจัยและพัฒนา เป็นกระบวนการที่ช่วยให้ผู้วิจัยหรือผู้เกี่ยวข้องสามารถค้นหาข้อเท็จจริงต่างๆ และอาจนำเอาข้อเท็จจริงหรือผลการวิจัยนั้น ๆ มาพิจารณาใช้ประโยชน์ได้อย่างกว้างขวาง นับตั้งแต่การค้นคว้าหาความรู้ใหม่ๆ การกำหนดนโยบาย การวางแผน การแก้ปัญหาต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งพัฒนาระบบการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2.7.3 ลักษณะของการวิจัยและพัฒนา

เพื่อเป็นการชี้ให้เห็นลักษณะของการวิจัยและพัฒนา ขออธิบายการวิจัยและพัฒนาเป็นข้อ ๆ ดังต่อไปนี้ (องอาจ นัยพัฒน์, 2554, น. 232-234)

2.7.3.1 เป็นการนำความรู้หรือความเข้าใจใหม่ที่สร้างขึ้นมาพัฒนาเป็นต้นแบบใช้งาน เป็นการทำวิจัยเพื่อแสวงหาหรือสร้างสรรค์ภูมิปัญญาใหม่ แล้วนำการพัฒนาด้วยการคิดค้นต่อยอดความรู้ความเข้าใจดังกล่าวให้อยู่ในรูปแบบ การพัฒนาที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในวงกว้างได้ เช่น ผลผลิตกระบวนการหรือการบริการใหม่ๆ ที่ตอบสนองความต้องการจำเป็นของผู้ใช้และสังคม

2.7.3.2 เป็นการศึกษาค้นคว้าอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง เนื่องจากจุดแข็งของการวิจัยและพัฒนา มี 3 กระบวนการหลัก ได้แก่ การวิจัยการพัฒนาและการเผยแพร่ ดังนั้นการศึกษาค้นคว้าเพื่อให้ได้ความรู้หรือความเข้าใจในแง่มุมใหม่สำหรับนำไปพัฒนาผลิตภัณฑ์ และถ่ายทอดไปสู่ผู้ใช้ในวงกว้างจึงต้องกระทำอย่างเป็นระบบและต่อเนื่องที่กล่าวว่า “อย่างเป็นระบบ” เป็นการดำเนินงานที่เป็นไปตามขั้นตอนของกระบวนการวิจัยและพัฒนา ส่วนที่กล่าวว่า “อย่างต่อเนื่อง” เป็นกระบวนการดำเนินงาน

ที่จะต้องกระทำติดต่อกันโดยใช้ระยะเวลาในการทำกิจกรรมการวิจัยและพัฒนา และเผยแพร่ผลผลิตไปสู่ผู้ใช้อย่างกว้างขวางและเป็นรูปธรรมค่อนข้างยาวนานมาก

2.7.3.3 มีการดำเนินงานวิจัยอย่างเป็นวัฏจักรด้วยวิธีการที่เชื่อถือได้ทำการทำการวิจัยและพัฒนาทุกขั้นตอนจะต้องกระทำอย่างพิถีพิถันภายใต้การกำกับติดตาม และตรวจสอบซ้ำหลายครั้งเพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าผลผลิตขั้นสุดท้าย (End of product) ของกระบวนการวิจัยและพัฒนาที่อยู่ในรูปของผลิตภัณฑ์มีความถูกต้อง และเชื่อถือได้ตรงตามระดับมาตรฐานก่อนการเผยแพร่ไปสู่ผู้ใช้หรือสังคม

2.7.3.4 มักใช้วิธีการผสมผสานวิธีการเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพในการวิจัยการวิจัยและพัฒนา โดยทั่วไปนักวิจัยมักใช้การผสมผสานวิธีการเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพตามฐานคติที่อยู่ภายใต้กระบวนการที่ค้นแบบปฏิบัตินิยม/ประโยชน์นิยมเป็นหลัก เช่น ผสมผสานวิธีการเชิงปริมาณได้แก่ การวิจัยเชิงสำรวจในขั้นตอนการรวบรวมข้อมูลที่เป็นต่อการออกแบบผลิตภัณฑ์ และการวิจัยเชิงทดลองในขั้นตอนทดสอบคุณภาพของผลิตภัณฑ์ และวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ ได้แก่ การศึกษาเฉพาะกรณีในขั้นตอนการเผยแพร่ผลิตภัณฑ์สู่กลุ่มผู้ใช้หรือชุมชนใดชุมชนหนึ่ง

2.7.3.5 มุ่งเน้นการตอบสนองต่อผู้ต้องการใช้ผลการวิจัยและพัฒนา จุดเน้นสำคัญของการวิจัยและพัฒนา คือ การดำเนินการวิจัยที่จะต้องตอบสนองความต้องการของบุคคลหรือกลุ่มบุคคลผู้ประสงค์จะนำผลิตภัณฑ์ที่เป็นวิทยาการสมัยใหม่ไปใช้งาน และ/หรือประกอบการตัดสินใจแก้ปัญหาที่มีอยู่ในหน่วยงานองค์กรหรือชุมชน ดังนั้นในการออกแบบการวิจัยและพัฒนานักวิจัยมักกำหนดให้ผู้ที่คาดว่าจะนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์มีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมายของการวิจัยและพัฒนาตั้งคำถามหรือโจทย์การวิจัยรวมทั้งการสนับสนุนงบประมาณ เป็นต้น ทั้งนี้นอกจากจะเป็นการสร้างความรู้สึกเป็นหุ้นส่วนในการทำวิจัยและพัฒนา ร่วมกับนักวิจัยแล้วยังจะส่งผลต่อการยอมรับและการนำผลิตภัณฑ์ไปใช้อีกด้วย

2.7.3.6 ผลของการวิจัยและพัฒนาที่มีคุณค่าและมูลค่าสูงสามารถจดทะเบียนเป็นสิทธิบัตรได้ผลของการวิจัยและพัฒนา โดยเฉพาะที่อยู่ในรูปผลิตภัณฑ์ที่เป็นภูมิปัญญาที่เกิดจากการสร้างสรรค์และการลงทุนลงแรงของนักวิจัยอาจจะมีคุณค่า (Value) และมูลค่า (Worth) เชิงพาณิชย์หรือเป็นประโยชน์ในแง่การทำกำไรสูงนักวิจัยสามารถจดทะเบียนเพื่อคุ้มครองสิทธิให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติสิทธิบัตรและพระราชบัญญัติสิทธิบัตรทั้งในประเทศและนานาชาติได้

จากลักษณะของการวิจัยและพัฒนาที่กล่าวมาข้างต้น สามารถสรุปลักษณะการวิจัยได้ดังนี้เป็นการวิจัยที่นำความรู้หรือความเข้าใจใหม่ที่สร้างขึ้นมาพัฒนาเป็นต้นแบบใช้งาน เป็นการศึกษาค้นคว้าอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง มีการดำเนินงานวิจัยอย่างเป็นวัฏจักร มักใช้วิธีการผสมผสานวิธีการเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพในการวิจัยการวิจัยและพัฒนา มุ่งเน้นการตอบสนองต่อผู้ต้องการใช้

ผลการวิจัยและพัฒนาจุดเน้นสำคัญของการวิจัยและพัฒนาคือการดำเนินการวิจัยที่จะต้องตอบสนองความต้องการของบุคคลหรือกลุ่มบุคคลผู้ประสงค์จะนำผลิตภัณฑ์ที่เป็นวิทยาการสมัยใหม่ไปใช้งาน และ/หรือประกอบการตัดสินใจแก้ปัญหาที่มีอยู่ในหน่วยงานองค์การหรือชุมชน

2.7.4 ขั้นตอนของการวิจัยและพัฒนา

Borg and Gall (1989, pp. 784 – 785) ได้กล่าวถึงขั้นตอนสำคัญของการวิจัยและพัฒนา มี 10 ขั้นตอน ดังนี้

1. การเก็บรวบรวมข้อมูล (Research and Information Collection) โดยการรวบรวมวรรณกรรม การสังเกตภายในห้องเรียน การเก็บสิ่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องหรือมีอยู่ และเป็นประโยชน์ในการนำมาทำวิจัย
2. การวางแผน (Planning) เป็นการวางแผนที่รวมถึงการวางแผนเกี่ยวกับทักษะ การกำหนดจุดมุ่งหมาย การจัดลำดับเนื้อหาวิชา การทดสอบแบบต่าง ๆ การพัฒนารูปแบบ ผลผลิตขั้นต้น รวมทั้งการเตรียมสื่อแบบต่าง ๆ คู่มือ และแบบทดสอบ
3. พัฒนารูปแบบขั้นต้นของผลิตภัณฑ์ (Develop Preliminary form of Product) ขั้นตอนนี้เป็นขั้นการออกแบบ และจัดทำผลิตภัณฑ์การศึกษาตามที่วางไว้
4. การทดสอบเบื้องต้น (Preliminary Field Testing) คือ การนำผลผลิตทั้งหมดทดลองถ้าเป็นโรงเรียนใช้ 1- 3 โรงเรียน ถ้าเป็นบุคคลใช้จำนวน 6 - 12 คน โดยการสัมภาษณ์ การสังเกต และแบบสอบถาม ในการเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลในเชิงคุณภาพ
5. ผลผลิตไปปรับปรุง (Main Product Revision) ภายหลังได้รับการเสนอแนะ และทดสอบในเบื้องต้น
6. ทดสอบกลุ่มย่อย (Main Field Testing) ถ้าเป็นโรงเรียนใช้กลุ่มตัวอย่าง 5 - 15 โรงเรียน ถ้าเป็นบุคคลใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 - 100 คน ในขั้นนี้จะเป็นข้อมูลเชิงปริมาณผลลัพธ์ และการประเมินผลที่ได้จะเป็นไปตามวัตถุประสงค์ โดยมีการเปรียบเทียบกับกลุ่มควบคุมตามความเหมาะสม
7. ปรับปรุงผลผลิตที่ได้จากการทดลอง (Operational Product Revision)
8. ทดสอบภาคสนาม (Operational Field Testing) เป็นการทดลองโดยใช้กลุ่มตัวอย่างถ้าเป็นโรงเรียนใช้ 10 - 30 โรงเรียน ถ้าเป็นบุคคลใช้กลุ่มตัวอย่าง 40 - 200 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ สังเกต แล้วใช้แบบสอบถาม แล้วนำมาวิเคราะห์
9. ปรับปรุงผลผลิตขั้นสุดท้าย (Final Product Revision) เป็นการปรับปรุงผลผลิต ภายหลังการทดสอบขั้นสุดท้าย

10. นำไปเผยแพร่ (Distribution) เป็นการประชุม หรือในวารสาร หรือการเผยแพร่ทางการค้า การเผยแพร่จะนำมาสู่การควบคุมคุณภาพ

ทิตนา แชมมณี (2547, น. 8) กล่าวว่า ขั้นตอนหลักในการดำเนินการวิจัยและพัฒนา มีขั้นตอนการดำเนินงาน ที่สำคัญแบ่งตามกระบวนการหลักเป็น 2 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนการวิจัย (R) และขั้นตอนการพัฒนา (D) ซึ่งอาจเริ่มต้นจาก R เพื่อแสวงหาความรู้และแนวทางการพัฒนาวัตกรรม/ผลิตภัณฑ์ และต่อยอดด้วย D₁ คือ การพัฒนานวัตกรรม/ผลิตภัณฑ์ตามแนวทางนั้น ต่อไป คือ ขั้นตอนการวิจัย R₂ เพื่อตรวจสอบและประเมินคุณภาพของนวัตกรรม/ผลิตภัณฑ์ที่พัฒนาขึ้น หาข้อบกพร่อง และวิธีการปรับปรุงแก้ไข และนำข้อมูลไปใช้ในการปรับปรุง D₁ ให้เป็นนวัตกรรม D₂ ที่ดีขึ้น ทั้งนี้การวิจัยอาจดำเนินการตามขั้นตอนดังกล่าว ซ้ำหลายๆ รอบจนกว่าจะได้นวัตกรรม/ผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนด กระบวนการวิจัยและพัฒนาจึงมีขั้นตอนเรียงลำดับดังนี้ คือ R₁ → D₁ → R₂ → D₂ ซึ่งอาจมีขั้นตอนต่อเนื่องกันไปจนกว่าจะได้นวัตกรรมผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพได้มาตรฐาน หรืออาจเริ่มต้นจาก D₁ → R₁ → D₂ → R₂ ก็ได้ หากเริ่มต้นจากนวัตกรรม/ผลิตภัณฑ์ที่คิดขึ้น

ธนศ ขำเกิด (2550, น. 3) ได้ระบุขั้นตอนการวิจัยและพัฒนาโดยเริ่มจาก ขั้นตอนแรก (วิเคราะห์สภาพปัญหาความต้องการจำเป็น) เป็นเพียงการศึกษาให้รู้ว่างานในหน้าที่ความรับผิดชอบ นั้นมีปัญหาที่แท้จริงคืออะไร การสืบค้นหรือวิธีการหาปัญหาอย่างมีระบบก็คือ การวิจัยเชิงสำรวจนั่นเอง และเมื่อได้ทราบปัญหาแล้ว ถ้าหยุดนิ่งไม่แก้ปัญหาก็พัฒนาให้ดีขึ้น ก็ย่อมไม่มีการเปลี่ยนแปลงที่ดีเกิดขึ้น จึงต้องคิดค้นรูปแบบหรือนวัตกรรมเพื่อใช้ในการแก้ปัญหา นั่นคือ การพัฒนา และเมื่อพัฒนารูปแบบการแก้ปัญหาหรือนวัตกรรมแล้ว เพื่อให้รู้ว่ามีรูปแบบหรือนวัตกรรมนั้นมีประสิทธิภาพเพียงใดก็ต้องนำไปทดลองใช้ นั่นคือ การวิจัยเชิงทดลอง หากแก้ปัญหาไม่สำเร็จก็กลับไปวิเคราะห์ปัญหาและปรับปรุงรูปแบบหรือนวัตกรรม แล้วทดลองใช้ใหม่ จนสามารถแก้ปัญหาได้สำเร็จ หากแก้ปัญหาได้สำเร็จแล้วก็เขียนรายงานการวิจัย และ เผยแพร่ รูปแบบหรือนวัตกรรมนั้นๆ ให้เกิดประโยชน์ต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและวงวิชาการต่อไป

ญาณภัทร สีหะมงคล (2550, น. 2 - 3) ได้กล่าวถึง ความสัมพันธ์ระหว่างกระบวนการปฏิบัติงานเชิงระบบกับการวิจัยและพัฒนา และได้เสนอวิธีการเชิงระบบในการปฏิบัติงานไว้ ดังนี้

ขั้นที่ 1 ประเมินสภาพปัจจุบัน/ปัญหา (ประเมินความต้องการจำเป็น)

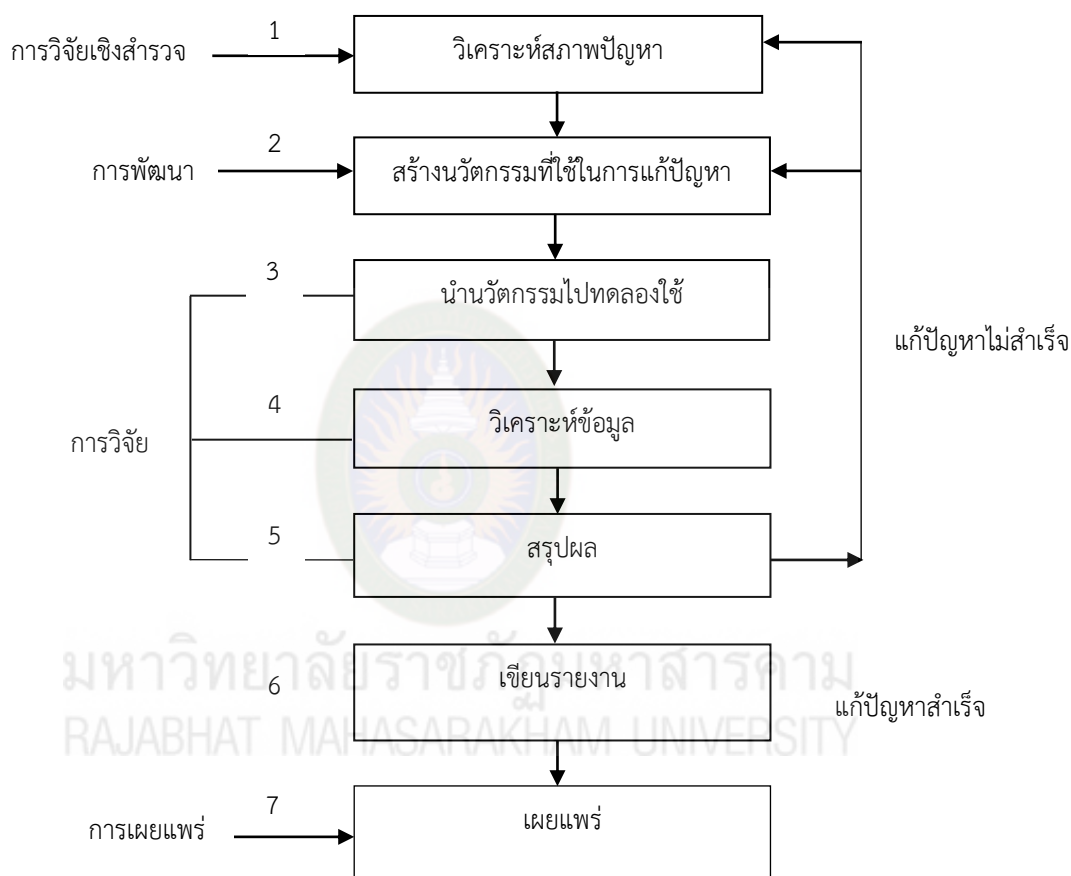
ขั้นที่ 2 ค้นหา/พิจารณาทางเลือกใหม่ๆ เพื่อยกระดับคุณภาพงาน (วิจัยและพัฒนา, ประเมินโครงการนำร่อง)

ขั้นที่ 3 วางแผน/จัดทำแผนงาน โครงการ (ประเมินความเป็นไปได้/ความเหมาะสมของนโยบาย แผนงาน โครงการ)

ขั้นที่ 4 ดำเนินการตามแผน (นิเทศ กำกับ ติดตาม : ประเมินความก้าวหน้า)

ขั้นที่ 5 ประเมินผลการดำเนินงาน (ประเมินสรุปผลการดำเนินงาน ติดตามผล/ศึกษาผลกระทบ)

สุพัตร์ พิบูลย์ (2549, น. 43 - 46) ได้กำหนดกระบวนการพัฒนานวัตกรรมโดยใช้การวิจัยและพัฒนาไว้ 7 ขั้นตอน ดังแผนภาพที่ 1 ต่อไปนี้

ภาพที่ 2.1 ขั้นตอนการดำเนินการวิจัยและพัฒนาอย่างเป็นระบบ

ภาพที่ 1.1 อธิบายแนวปฏิบัติแต่ละขั้นตอนได้ดังนี้

ขั้นที่ 1 นักวิจัยและพัฒนาจะเริ่มกิจกรรมด้วยการวิเคราะห์ ทบทวนสภาพปัจจุบัน และปัญหาในการทำงาน ในกรณีของครูและบุคลากรทางการศึกษาเป็นการวิเคราะห์ปัญหาการจัดการเรียนการสอนในห้องเรียน (ปัญหาคุณภาพการเรียนการสอน ปัญหาพฤติกรรมและทักษะของผู้เรียน ปัญหากระบวนการสอน วิธีสอน สื่อประกอบการสอน ฯลฯ) ปัญหาการจัดการศึกษาของโรงเรียน

(ปัญหาคุณภาพจากการศึกษา ปัญหาในเรื่องทักษะ/ศักยภาพของครู กระบวนการสอน การบริหารจัดการ การให้ชุมชนมีบทบาทร่วม ฯลฯ) หรือปัญหาการจัดการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา

ขั้นที่ 2 สร้างนวัตกรรม ในขั้นตอนนี้ นักวิจัยควรทำการศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎี และกรณีตัวอย่างการพัฒนาที่หลากหลาย เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ สามารถเทียบเคียงและเลียนแบบ (นักวิจัยและพัฒนาควรจะเป็นนักบริโภคองค์ความรู้ หรือ Research Consumer) ก่อนตัดสินใจเลือกนวัตกรรมที่เห็นว่าเหมาะสมที่สุด สร้างสรรค์ที่สุด แล้วสร้างต้นแบบนวัตกรรมนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างขนาดเล็ก 3-5 ราย, 8-10 ราย หรือ 20-30 ราย ตามลำดับ โดยมีการปรับปรุงและพัฒนาต้นแบบอย่างต่อเนื่อง เป็นการดำเนินการตามแผนภาพที่ 1 ตามที่ได้นำเสนอในตอนต้น ทำการตรวจสอบคุณภาพหรือความเหมาะสม ทั้งโดยใช้หลักการทฤษฎี/ใช้ดุลยพินิจ (Logical Approach) (เช่นให้ผู้เชี่ยวชาญ ร่วมกันพิจารณาตัดสิน หรือ วิเคราะห์-วิพากษ์ในเชิงเหตุผลตามหลักทฤษฎี) และใช้วิธีการเชิงประจักษ์ (Empirical Approach) ด้วยการทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างขนาดเล็ก ดังกล่าวข้างต้น จนได้ต้นแบบนวัตกรรมที่มีคุณภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด

ขั้นที่ 3 นำนวัตกรรมไปทดลองใช้ เป็นขั้นของการตรวจสอบคุณภาพในเชิงประจักษ์ กับกลุ่มตัวอย่างขนาดใหญ่ หรือขนาดพอเหมาะที่จะเป็นตัวแทนได้ ก่อนการทดลองใช้นวัตกรรม ผู้วิจัย ควรทำการวัด/วิเคราะห์สภาพพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง (Pretest) เช่น ทดสอบความรู้ ประเมินพฤติกรรม วัดเจตคติหรือคุณลักษณะใดๆ ที่เป็นตัวแปรที่คาดหวังจะเกิดการเปลี่ยนแปลงหลังการทดลองใช้นวัตกรรม ซึ่งโดยทั่วไป ผู้วิจัยจะต้องตั้งสมมติฐานล่วงหน้าแล้วว่าจะเกิดการเปลี่ยนแปลงในลักษณะใดบ้าง หลังจากนั้นจะเริ่มทำการทดลองตามแผนที่กำหนด โดยมีการควบคุมตัวแปรแทรกซ้อนอย่างเหมาะสม เมื่อเสร็จสิ้นการทดลองหรือใส่ปฏิบัติการ (Treatment) แล้ว ก็ทำการวัดตัวแปรตามที่กำหนดอีกครั้งหนึ่งเพื่อนำไปเปรียบเทียบกับสภาพเดิมหรือเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด เพื่อหาข้อสรุปเกี่ยวกับผลที่เกิดจากนวัตกรรม

ขั้นที่ 4 - 5 วิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผล ในขั้นตอนนี้ นักวิจัยจะทำการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตรวจสอบผลตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ด้วยการเลือกใช้วิธีการทางสถิติที่เหมาะสม แล้วสรุปผลว่าเป็นไปตามสมมติฐานหรือไม่ ในกรณีที่เป็นหรือไม่เป็นไปตามสมมติฐานก็จะต้องอภิปรายผลให้ชัดเจน ในประเด็นนี้ ในกรณีที่ข้าราชการครูหรือบุคลากรทางการศึกษาพยายามสร้างนวัตกรรมเพื่อนำมาใช้ในการยกระดับคุณภาพงานในหน้าที่ หากพบว่า คุณภาพงานยังไม่เกิดขึ้น หรือไม่เป็นไปตามสมมติฐาน (แสดงว่ายังไม่สามารถพัฒนานวัตกรรมเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาได้ประสบความสำเร็จ) ในกรณีเช่นนี้ ควรกลับไปทบทวนหรือปรับต้นแบบนวัตกรรมใหม่ และทดลองใช้ใหม่ จนกว่าจะได้นวัตกรรมที่มีประสิทธิภาพ

ขั้นที่ 6 - 7 การเขียนรายงานและการเผยแพร่ เป็นขั้นของการขยายองค์ความรู้สู่วงวิชาการ การเขียนรายงานการวิจัยและพัฒนา ควรดำเนินการตามแบบที่เป็นมาตรฐานสากล ดังที่จะกล่าวในบทหลัง และการเผยแพร่ผลงานถือเป็นบทบาทของนักวิจัยและพัฒนาทุกคนที่ควรจะทำ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้และมีส่วนร่วมในการพัฒนาหรือยกระดับวิชาชีพของตนเอง โดยเชื่อว่าการแลกเปลี่ยนเรียนรู้วัฒนธรรมทางการศึกษากันอย่างต่อเนื่อง จะเพิ่มพูนทักษะในการจัดการศึกษาสำหรับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาได้เป็นอย่างดี

ศิริชัย กาญจนวาสี (2559) ยุทธศาสตร์การกระจายอำนาจการจัดการศึกษา

1. การสำรวจสังเคราะห์สภาพปัญหาและความต้องการ เป็นการดำเนินการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) หรือการสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดเกี่ยวกับสภาพปัญหาความต้องการเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์รวมทั้งลักษณะที่เหมาะสมของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการให้พัฒนา การดำเนินการในขั้นตอนนี้จะทำให้ผู้วิจัยสามารถพัฒนาผลิตภัณฑ์ได้สอดคล้องและเหมาะสมกับความต้องการของกลุ่มเป้าหมายที่จะใช้ผลิตภัณฑ์ที่พัฒนาขึ้น

2. การออกแบบพัฒนาผลิตภัณฑ์เป็นการดำเนินการโดยการนำความรู้และผลการวิจัยที่ได้จากขั้นตอนที่ 1 มาพัฒนาผลิตภัณฑ์ ซึ่งจะเดินจากการวางแผนพัฒนาผลิตภัณฑ์โดยการกำหนดวัตถุประสงค์เฉพาะของการพัฒนาผลิตภัณฑ์การกำหนดวิธีที่จะพัฒนาผลิตภัณฑ์และทรัพยากรที่ต้องการเพื่อการพัฒนาผลิตภัณฑ์ทั้งในด้านกำลังคนงบประมาณ วัสดุครุภัณฑ์และระยะเวลาหลังจากนั้นจึงดำเนินการพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้มีลักษณะหรือรูปแบบตามความต้องการของกลุ่มเป้าหมายส่วนผลิตภัณฑ์ที่จะพัฒนามีลักษณะอย่างไรหรือส่วนประกอบของผลิตภัณฑ์มีอะไรบ้างจะขึ้นอยู่กับชนิดของผลิตภัณฑ์นั้นๆ ขั้นตอนที่พัฒนาผลิตภัณฑ์นี้จะต้องใช้บุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทางในการสร้างผลิตภัณฑ์แต่ละชนิด

3. การทดลองใช้ผลิตภัณฑ์ เมื่อสร้างผลิตภัณฑ์เสร็จแล้วจะต้องนำไปตรวจสอบความเหมาะสมและประสิทธิภาพของผลิตภัณฑ์ถ้าผลการตรวจสอบความเหมาะสมและประสิทธิภาพยังไม่เป็นที่พึงพอใจหรือมีบางส่วนที่ไม่สมบูรณ์จะต้องดำเนินการปรับปรุงแก้ไขจนกระทั่งผลิตภัณฑ์มีความเหมาะสมและมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด สำหรับการทดลองใช้ผลิตภัณฑ์จะดำเนินการดังนี้

3.1 การทดลองกับกลุ่มเป้าหมายขนาดเล็กเป็นการทดลองเบื้องต้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อรวบรวมผลประเมินเชิงคุณภาพเบื้องต้นของผลิตภัณฑ์มักนิยมทดลองใช้ผลิตภัณฑ์ในโรงเรียน 1-3 โรงเรียนเด็กนักเรียน 6-12 คนเก็บรวบรวมข้อมูลโดยสังเกตสัมภาษณ์สอบถามแล้วนำข้อมูลไปวิเคราะห์เพื่อปรับปรุงรูปแบบของผลิตภัณฑ์

3.2 กลับกลุ่มเป้าหมายขนาดใหญ่เป็นการนำผลิตภัณฑ์ไปทดลองกับกลุ่มเป้าหมายที่มีขนาดใหญ่หรือเรียกว่ากลุ่มนำร่อง (Pilot Group) ซึ่งได้แก่การนำไปใช้ในโรงเรียน 5-15 โรงเรียนมีจำนวนนักเรียน 30-100 คนโดยมีการทดสอบก่อน หลังการใช้ผลิตภัณฑ์นำผลที่ประเมินเทียบกับวัตถุประสงค์หรือกลุ่มควบคุมที่เหมาะสมวัตถุประสงค์หลักของการทดลองใช้ผลิตภัณฑ์ในกลุ่มขนาดใหญ่คือ เพื่อต้องการที่จะบ่งชี้ว่าผลิตภัณฑ์ที่พัฒนาขึ้นเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการพัฒนาหรือไม่ระเบียบวิธีวิจัยที่ใช้ในการดำเนินการของขั้นตอนนี้จะใช้การวิจัยเชิงทดลอง (Experimental) แล้วนำผลการวิจัยมาแก้ไขปรับปรุงผลิตภัณฑ์

3.3 การทดลองความพร้อมนำไปใช้หลังจากปรับปรุงรูปแบบผลิตภัณฑ์จนมีความมั่นใจในด้านคุณภาพผู้วิจัยจึงนำรูปแบบไปทดลองใช้เพื่อตรวจสอบความพร้อมสู่การปฏิบัติโดยนำไปใช้ในโรงเรียน 10 - 30 โรงเรียนนักเรียน 40 - 200 คน รวบรวมข้อมูล โดยการสัมภาษณ์และสังเกตเพื่อตรวจสอบว่าผลิตภัณฑ์ทางการศึกษาที่พัฒนาขึ้นมีความพร้อมที่จะนำไปใช้ในโรงเรียนได้หรือไม่เพียงใด แล้วนำสารสนเทศที่ได้จากขั้นตอนนี้มาแก้ไขปรับปรุงผลิตภัณฑ์เช่น คู่มือในการใช้ผลิตภัณฑ์มีความชัดเจนหรือไม่เป็นต้น การดำเนินการในขั้นตอนนี้เป็นการประเมินผลการใช้ผลิตภัณฑ์ในภาพรวมทั้งหมดซึ่งจะประเมินทั้งตัวผลิตภัณฑ์ กระบวนการใช้ผลิตภัณฑ์ที่ได้รับจากการใช้ผลิตภัณฑ์ ปัญหาและอุปสรรคต่างๆเป็นต้น ผลที่ได้จากการประเมินจะนำไปสู่การตัดสินใจปรับปรุงผลิตภัณฑ์นั้นๆหากพิจารณาแล้วพบว่าไม่คุ้มค่าหรือเสี่ยงอันตรายก็จะยุติการใช้ผลิตภัณฑ์นั้น แต่ถ้าหากผลการประเมินพบว่าผลิตภัณฑ์ที่พัฒนาขึ้นนั้นสามารถนำไปใช้ได้เป็นอย่างดีก็จะนำไปสู่การดำเนินการขั้นต่อไปคือการจดลิขสิทธิ์การเผยแพร่และการประชาสัมพันธ์ในวงกว้าง

4. การเผยแพร่ผลิตภัณฑ์เป็นการนำผลการวิจัยและผลิตภัณฑ์ไปเผยแพร่ เช่นการนำเสนอในที่ประชุมสัมมนาทางวิชาการหรือวิชาชีพการตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารทางวิชาการการติดต่อกับหน่วยงานทางการศึกษาเพื่อจัดทำผลิตภัณฑ์ทางการศึกษาเผยแพร่ไปในโรงเรียนต่างๆ หรือติดต่อกับบริษัทเพื่อผลิตจำหน่ายและเผยแพร่ในวงกว้างต่อไป

กล่าวโดยสรุปขั้นตอนของการวิจัยและพัฒนาเริ่มต้นจากการวิเคราะห์สภาพปัญหาความต้องการจำเป็นคิดค้นนวัตกรรมเพื่อนำไปใช้แก้ปัญหาหรือนวัตกรรมไปทดลองใช้ปรับปรุงรูปแบบนวัตกรรมแล้วนำไปใช้ใหม่ จนกระทั่งสามารถแก้ปัญหาหรือมีนวัตกรรมที่มีคุณภาพแล้วจึงเผยแพร่นวัตกรรมที่มีคุณภาพและได้มาตรฐาน โดยเริ่มจาก $R \rightarrow \Theta \rightarrow R_2 \rightarrow D_1 \rightarrow R_2 \rightarrow D_2$ ทั้งนี้จากสามารถสรุปขั้นตอนในการวิจัยและพัฒนาเป็น 8 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 การประเมินสภาพปัจจุบัน/ปัญหา (ประเมินความต้องการจำเป็น)

ขั้นที่ 2 ศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎี พิจารณารายการนวัตกรรมที่มีความเป็นไปได้ในการแก้ปัญหา

ขั้นที่ 3 เลือกนวัตกรรมการที่เหมาะสม

ขั้นที่ 4 สร้างต้นแบบนวัตกรรมการ เช่น บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ชุดฝึกทักษะ ชุดการสอน ชุดกิจกรรม เอกสารประกอบการสอน แบบทดสอบ เป็นต้น

ขั้นที่ 5 ตรวจสอบคุณภาพของนวัตกรรมการ

ขั้นที่ 6 ทดลองและปรับปรุงต้นแบบอย่างต่อเนื่อง

ขั้นที่ 7 ทดลองภาคสนาม

ขั้นที่ 8 ประเมินผลการทดลองใช้ สรุปผลและเขียนรายงานการพัฒนา

2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.8.1 งานวิจัยในประเทศ

กรปลา ผลส้ม (2558) การวิจัยและพัฒนาชุดฝึกทักษะการเขียน สำหรับนักศึกษาระดับประถมศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัญหาการเรียนรู้เกี่ยวกับการเขียนการเขียนกลุ่มสาระภาษาไทย เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะการเขียนแล้วทดลองใช้ชุดฝึกทักษะการเขียน และประเมินความพึงพอใจการใช้ชุดฝึกทักษะการเขียน โดยศึกษาจากประชากรนักศึกษาระดับประถมศึกษา ศูนย์การศึกษานอกกระบวนและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอเมืองบึงกาฬ จังหวัดบึงกาฬ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบบสัมภาษณ์สภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษา แบบทดสอบวัดทักษะการเขียน โดยใช้ชุดฝึกทักษะการเขียน แบบประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อชุดฝึกทักษะการเขียน ผลการวิจัยพบว่าจากการสรุปแบบสัมภาษณ์ครูผู้สอนวิชาภาษาไทยได้คำที่มีปัญหาด้านการเขียน สำหรับนักศึกษา จำนวน 70 คำ การสร้างและหาประสิทธิภาพชุดฝึกทักษะการเขียนสำหรับนักศึกษา ผู้เชี่ยวชาญได้พิจารณาแล้วเห็นว่ามีเหมาะสมและเป็นไปได้มีค่าเท่ากับ $(\bar{X} = 4.75, S.D = 0.20)$ และประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะการเขียน 73.57/77.14 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ การทดลองใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนได้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 การประเมินชุดฝึกทักษะการเขียนโดยใช้ความพึงพอใจของนักศึกษาชั้นประถมศึกษาที่เรียนด้วยชุดฝึกทักษะการเขียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย มีความคิดเห็นกับชุดฝึก โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด $(\bar{X} = 4.04, S.D = 0.10)$

ปราณี พาโส (2558) การวิจัยพัฒนาหนังสือส่งเสริมการอ่านคำที่ประสมด้วยสระในภาษาไทย ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 และมีค่าดัชนีประสิทธิผลให้ได้ตามเกณฑ์ที่กำหนด เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้หนังสือ

ส่งเสริมการอ่านและเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการพัฒนาทักษะการอ่านคำที่ประสมด้วยสระในภาษาไทย โดยใช้หนังสือส่งเสริมการอ่าน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเฝ้าไร่วิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย เขต 2 กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 20 คน ซึ่งได้มาโดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ หนังสือส่งเสริมการอ่านคำที่ประสมด้วยสระในภาษาไทย มีค่าความเที่ยงตรงระหว่าง 0.90 ถึง 1.00 แผนการจัดการเรียนรู้ประกอบหนังสือส่งเสริมการอ่านคำที่ประสมด้วยสระ ในภาษาไทย มีค่าความเที่ยงตรงระหว่าง 0.89 ถึง 1.00 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีค่า ความเที่ยงตรงระหว่าง 0.87 ถึง 1.00 ค่าความยากระหว่าง 0.53 ถึง 0.80 ค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.25 ถึง 0.50 ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.87 และแบบสอบถามความพึงพอใจมีค่าความเที่ยงตรงระหว่าง 0.92 ถึง 1.00 ค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.82 ถึง 0.93 และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.86 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการทดสอบสมมติฐานโดยใช้ค่าที (t test แบบ Dependent Samples) ผลการวิจัยพบว่า แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบโครงงาน เรื่อง สระอา พาเพลิน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเฝ้าไร่วิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย เขต 2 มีคุณภาพเท่ากับร้อยละ 87.00 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 ที่กำหนดไว้สระอา พาเพลิน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5

องค์อร จันทรพูล (2558) การพัฒนาแบบฝึกทักษะเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านคิดวิเคราะห์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านคิดวิเคราะห์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 (2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะการอ่านคิดวิเคราะห์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ก่อนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และ (3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านคิดวิเคราะห์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนเทศบาล 1 ตลาดเก่า สังกัดเทศบาลเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 36 คน โดยสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ (1) แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านคิดวิเคราะห์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 20 ชั่วโมง (2) แบบฝึกทักษะการอ่านคิดวิเคราะห์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 10 ชุด และ (3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะการอ่านคิดวิเคราะห์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 แบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ สถิติที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าร้อยละค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการทดสอบที (t-test) ผลการศึกษาพบว่า (1) แบบฝึกทักษะการอ่านคิดวิเคราะห์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 93.03/85.93 (2) ผลสัมฤทธิ์การอ่านคิดวิเคราะห์หลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านคิดวิเคราะห์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านคิดวิเคราะห์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

2.7.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Garcia (1998) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการอ่านเขียนสะกดคำจากรูปแบบการสอนสะกดคำ 2 รูปแบบ คือ การสอนสะกดคำแบบให้นักเรียนฝึกเองกับการสะกดคำตามหนังสือ โดยครูแต่ละกลุ่มจะสอนโดยใช้โปรแกรมการสอนอ่านเหมือนกัน และการสอนเขียนทุกวันตามเวลาที่กำหนดไว้ การสอบใช้การสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ผลการศึกษาพบว่า การสอนสะกดคำแบบให้นักเรียนฝึกเองมีผลดีกว่าการสอนสะกดคำตามตำราในด้านการอ่านคำศัพท์และการวิเคราะห์คำศัพท์ นักเรียนทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกันในเรื่องจำนวนคำศัพท์ที่ใช้ในระดับที่สูงกว่าประถมหนึ่ง ความยาวของประโยคและจำนวนหน่วยคำนอกจากนี้ นักเรียนสะกดคำโดยนักเรียนคิดเอง มีการอ่านทบทวน การเขียนคำ วิเคราะห์คำที่ใช้ ตลอดจนมีการช่วยเหลือหรือซักถามเพื่อน เพื่อช่วยในการสะกดคำบ่อยครั้งมากกว่านักเรียนอีกกลุ่มหนึ่ง และนักเรียนที่เรียนสะกดคำจากตำราใช้พจนานุกรมบ่อยครั้งมากกว่านักเรียนอีกกลุ่ม

McPeake (2001) ได้ทำการวิจัยในเรื่องผลการเรียนจากแบบฝึก อย่างเป็นระบบ เพศของนักเรียนส่งผลต่อความสามารถในการอ่านและสะกดคำ ผลการวิจัยพบว่า การใช้แบบฝึกมีส่วนช่วยส่งเสริมความสามารถด้านการอ่าน การสะกดคำของนักเรียนทุกกลุ่ม นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ในการสะกดคำสูงขึ้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหญิงสูงกว่านักเรียนชาย นอกจากนี้ยังพบว่าการอ่านยังมีความสัมพันธ์ต่อความสามารถในการสะกดคำของนักเรียน

Forteses (2001) ได้ศึกษาถึงยุทธศาสตร์การอ่านเพื่อความเข้าใจของผู้อ่านชาวลาตินที่เรียนสองภาษาในระดับ เกรด 5 เป้าหมายการศึกษาค้นคว้านี้เพื่อที่จะสำรวจและเปรียบเทียบ ยุทธวิธีการอ่านที่ถูกใช้โดยนักเรียนที่เรียนภาษาและที่เรียนด้วยเนื้อหาทั้งสามประเภท เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ แบบสัมภาษณ์การคิดแบบมีเสียง และการจดจำข้อเขียน 93 จากการวิเคราะห์พบว่า ผู้อ่านที่ประสบความสำเร็จในการอ่านภาษาที่สองโดยใช้ยุทธวิธี โดยการเรียนภาษาที่สอง เช่น การแปลและจดจำสิ่งที่เป็นประเภทเดียวกันและทักษะที่เข้มแข็ง ในภาษาแรกมีอิทธิพลต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาที่สอง

Dyer (2001) ได้ศึกษาผลของการใช้แผนผังสรุปโยงเรื่องการอ่านที่มีต่อการอ่านเพื่อความเข้าใจและการถ่ายโอนการเรียนรู้ ผลการวิจัยพบว่า ไม่มีความแตกต่างระหว่าง สองกลุ่มที่เรียนด้วยแผนผังโยงความหมายก่อนอ่าน แต่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ กับ กลุ่มที่เรียนโดยไม่ใช้แผนผังสรุปโยงเรื่อง นอกจากนี้ยังพบว่า ค่าเลขคณิตในการถ่ายโอน การเรียนรู้ของกลุ่มที่เรียนโดยใช้แผนผังโยงความหมายก่อนการอ่าน ซึ่งเน้นความสำคัญของเรื่อง สูงกว่ากลุ่มที่เรียนโดยใช้แผนผังโยงความหมายแต่ไม่เน้นใจความสำคัญของเรื่อง และกลุ่มที่ไม่ได้ ใช้แผนผังโยงความหมายอย่าง มีนัยสำคัญที่สถิติที่ระดับ .01

Bouchard (2002) ได้ศึกษาความรู้เรื่องคำของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จากความผิดพลาดในการอ่านกับการสะกดคำแม้ว่าเขามีความพยายามอย่างมากระหว่างระหว่างการอ่านและการสะกดคำแต่การปฏิบัติงานการอ่านและการสะกดคำของนักเรียนก็มักจะยังแสดงให้เห็นความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในความถูกต้องและความผิดพลาดของคำ การวิจัยครั้งนี้ได้ศึกษาการสะกดคำตามความรู้เรื่องคำเชิงพัฒนาใน 4 ด้าน ผลการวิเคราะห์พบว่าการปฏิบัติงานการอ่านของนักเรียนดีกว่าการปฏิบัติงานการสะกดคำอย่างมีนัยสำคัญและพบว่ามีผลของรายงานอย่างมีนัยสำคัญต่อระดับความรู้เรื่องคำของนักเรียน ความผิดพลาดด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำของนักเรียนต่อไปพบว่า ความผิดพลาดเกี่ยวข้องกับลักษณะทางอักษรวิธีที่เหมือนกันในทุกงานในที่สุด จากการศึกษาการให้คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการสะกดคำและความรู้เรื่องคำของทักษะ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของครูพบว่า การให้คะแนนมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับการปฏิบัติจริงของนักเรียนในผลสัมฤทธิ์ทางการสะกดคำและความรู้เรื่องคำ แต่ก็ยังไม่เพียงพอสำหรับการตัดสินใจในการสอน

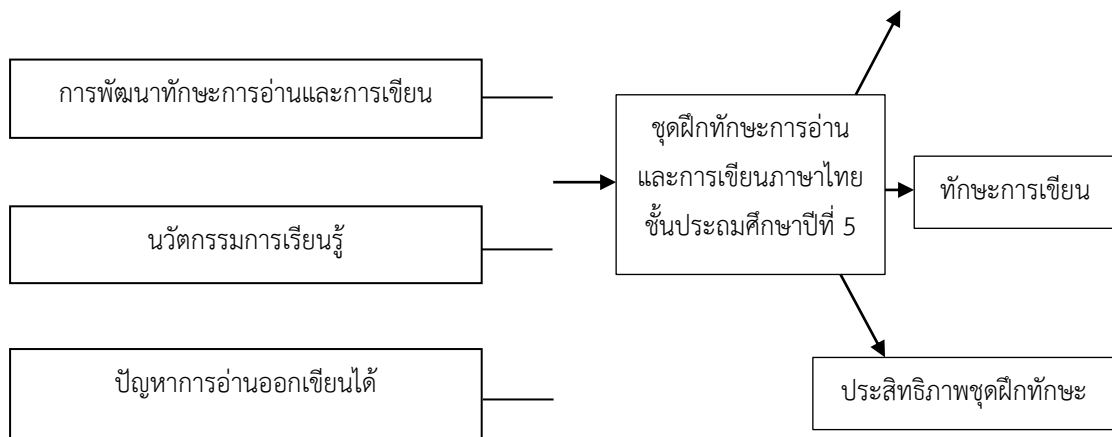
จากการศึกษาค้นคว้างานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่กล่าวมาข้างต้น ทำให้ทราบว่าความสามารถในการอ่านและการเขียนของนักเรียน เกิดจากวิธีสอนของครูและสื่อการเรียนการสอนที่ช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้น ผู้รายงานได้ศึกษาค้นคว้าเพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ ให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการอ่านและการเขียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2.8 กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายที่จะพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย เพื่อแก้ปัญหาการอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเตรียมบัณฑิต อำเภอบุณฑริก จังหวัดอุบลราชธานี มีกรอบแนวคิดการวิจัย ดังนี้

คำพื้นฐานภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ทักษะการอ่าน

ภาพที่ 2.2 กรอบแนวคิดการวิจัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามกระบวนการวิจัยพัฒนา (Research and Development) มีการดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

ระยะที่ 1 สํารวจคํ่าพื้นฐานที่เป็นปัญหาต่อการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในรายวิชาภาษาไทย

ระยะที่ 2 พัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย

ระยะที่ 3 ศึกษาผลการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย

ระยะที่ 1 สํารวจคํ่าพื้นฐานที่เป็นปัญหาต่อการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในรายวิชาภาษาไทย

ระยะนี้เป็นการสํารวจคํ่าที่เป็นปัญหาต่อการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในรายวิชาภาษาไทย เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปกำหนดแนวคิดในการสร้างชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

1. แหล่งข้อมูล

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ได้แก่ ครูผู้สอนวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนในอำเภอบุณฑริก จำนวน 10 คน โดยคัดเลือกโรงเรียนที่มีปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาไทย

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสํารวจคํ่าพื้นฐานภาษาไทยที่เป็นปัญหาสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

3. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

3.1 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และหนังสือที่เกี่ยวข้องกับรายวิชาภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

3.2 ศึกษาเกี่ยวกับบัญชีคํ่าพื้นฐานภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

3.3 สร้างแบบสำรวจคำที่เป็นปัญหาต่อการอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

3.4 นำแบบสำรวจ เสนอต่อที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อขอคำแนะนำ ปรับปรุงแก้ไข และเพิ่มเติมส่วนที่บกพร่อง

3.5 ทำแบบสำรวจคำพื้นฐานภาษาไทย เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยใช้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน ดังนี้

3.5.1 ผศ.ดร.ปิยะธิดา ปัญญา วุฒิทางการศึกษา การศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา อาจารย์ประจำสาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัยและประเมินผลการศึกษา

3.5.2 ดร.พงศ์ธร โพธิ์พลศักดิ์ วุฒิทางการศึกษา ครุศาสตร์ดุษฎีบัณฑิต สาขาการศึกษานอกระบบ อาจารย์ประจำสาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัยและประเมินผลการศึกษา

3.5.3 รศ.ดร.ประสพสุข ฤทธิเดช วุฒิทางการศึกษา ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาไทยศึกษา อาจารย์ประจำสาขาภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาไทย

3.5.4 นางทิพย์รัตน์ กำเนิดสิงห์ วุฒิทางการศึกษา ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต ตำแหน่งครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบุญตริกวิทยาการ อำเภอบุญตริก จังหวัดอุบลราชธานี ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาไทย

3.5.5 นางสาวอัญชิตา กาละพงษ์ วุฒิทางการศึกษา การศึกษามหาบัณฑิต ตำแหน่ง ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบุญตริกวิทยาการ อำเภอบุญตริก จังหวัดอุบลราชธานี ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาไทย

3.6 วิเคราะห์หาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบสำรวจ

3.7 ปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ จากนั้นนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการไปสำรวจคำพื้นฐานภาษาไทยที่เป็นปัญหาต่อการอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยดำเนินการดังนี้

4.1 ติดต่อนัดหมายคุณครูที่สอนรายวิชาภาษาไทย เพื่อขอความร่วมมือ นัดหมายวันเวลา และสถานที่ในการให้ข้อมูล

4.2 ให้คุณครูทำแบบสำรวจคำพื้นฐานที่เป็นปัญหาการอ่านออกเขียนได้

4.3 นำข้อมูลที่ได้จากการสำรวจมาทำการวิเคราะห์ และสรุปเนื้อหาเพื่อเป็นแนวทางในการเสริมสร้างชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทยต่อไป

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ความถี่ของคำพื้นฐานที่เป็นปัญหาต่อการอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ระยะที่ 2 พัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย

ระยะนี้มีจุดประสงค์เพื่อพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยนำคำพื้นฐานที่เป็นปัญหามาสร้างชุดฝึกทักษะ จากนั้นนำชุดฝึกทักษะเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อประเมินความเหมาะสม และนำไปทดลองใช้ (try-out) เพื่อหาประสิทธิภาพชุดฝึก

1. แหล่งข้อมูล

แหล่งข้อมูลในการพัฒนาชุดฝึกทักษะ ประกอบด้วย

1.1 แหล่งข้อมูลในการตรวจสอบความเหมาะสมของชุดฝึกทักษะ ได้แก่

1.1.1 ผู้เชี่ยวชาญด้านวัดและประเมินผล จำนวน 2 คน โดยมีเกณฑ์การพิจารณา คือ มีวุฒิทางการศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา ได้แก่

1.1.2 ผศ.ดร.ปิยะธิดา ปัญญา วุฒิทางการศึกษา การศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา อาจารย์ประจำสาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัยและประเมินผลการศึกษา

1.1.3 ดร.พงศ์ธร โพธิ์พูลศักดิ์ วุฒิทางการศึกษา ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาการศึกษานอกระบบ อาจารย์ประจำสาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัยและประเมินผลการศึกษา

1.2 ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา จำนวน 3 คน โดยมีเกณฑ์พิจารณา คือ มีวุฒิการศึกษา ระดับปริญญาโท และมีประสบการณ์สอนภาษาไทยไม่น้อยกว่า 10 ปี หรือมีวิทยฐานะชำนาญการพิเศษขึ้นไป

1.2.1 รศ.ดร.ประสพสุข ฤทธิเดช วุฒิทางการศึกษา ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาไทยศึกษา อาจารย์ประจำสาขาภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาไทย

1.2.2 นางทิพย์รัตน์ กำเนิดสิงห์ วุฒิทางการศึกษา ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบุนนาควิทยาคาร อำเภอบุนนาค จังหวัดอุบลราชธานี ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาไทย

1.2.3 นางสาวอัญชิตา กาละพงษ์ วุฒิทางการศึกษา การศึกษามหาบัณฑิต ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบุนนาควิทยาคาร อำเภอบุนนาค จังหวัดอุบลราชธานี ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาไทย

1.3 แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการตรวจสอบประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะ ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเตรียมบัณฑิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ที่อ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ ดังนี้

1.3.1 ทดลองแบบเดี่ยว เป็นการนำเอาชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย มาทดลองกับนักเรียนจำนวน 3 คน ที่อ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ ประกอบด้วยนักเรียนที่มีผลการเรียนอยู่ในระดับแก่ 1 คน ระดับปานกลาง 1 คน และระดับอ่อน 1 คน ซึ่งเป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเตรียมบัณฑิต อำเภอบุนนาค จังหวัดอุบลราชธานี เพื่อตรวจสอบการใช้แบบฝึกทักษะ

1.3.2 ทดลองกลุ่มใหญ่ ผู้วิจัยนำชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ปรับปรุงแก้ไขจากการทดลองกลุ่มย่อยแล้วนำไปทดลองใช้กับนักเรียนกลุ่มใหญ่ที่ไม่ใช่ชั้นเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 1 ห้องเรียน 30 คน ซึ่งเป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเตรียมบัณฑิต อำเภอบุนนาค จังหวัดอุบลราชธานี เพื่อหาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียน

2.2 แบบประเมินความเหมาะสมของชุดฝึกทักษะ

2.3 แบบประเมินทักษะการอ่าน

2.4 แบบประเมินทักษะการเขียน

3. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

3.1 ชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยมีวิธีการสร้าง ดังนี้

3.1.1 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และหนังสือที่เกี่ยวข้องกับรายวิชาภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

3.1.2 ศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องในการสร้างชุดฝึกทักษะจากหนังสือ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.1.3 กำหนดและออกแบบเนื้อหาที่จะนำมาสร้างเป็นชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ประกอบกับผลการสำรวจคำพื้นฐานที่เป็นปัญหา ดังนี้

3.1.3.1 คำพื้นฐานในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนด้านการอ่าน ดังนี้ (1) อ่านได้ถูกต้อง (2) อ่านได้คล่องแคล่ว (3) อ่านภายในเวลาที่กำหนด

3.1.3.2 ชุดทักษะการเขียนจะมีเนื้อหาเป็นการเขียนคำพื้นฐาน ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยมีเกณฑ์การตรวจให้คะแนน ด้านการเขียน ดังนี้ (1) เขียนได้ถูกต้อง (2) เขียนได้คล่องแคล่ว (3) เขียนได้สมบูรณ์

3.1.4 นำชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของเนื้อหา และนำไปปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

3.1.5 นำชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาแล้ว ให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน ประเมินคุณภาพด้านความเหมาะสม

3.1.6 นำชุดฝึกทักษะที่แก้ไขสมบูรณ์ผ่านการประเมินความเหมาะสมแล้วไปทดลองใช้

3.1.6.1 แบบประเมินความเหมาะสมของชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียน

3.1.6.2 แบบประเมินชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย นำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบซิปปาที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ตลอดจนความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้สาระการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผล โดยใช้แบบประเมินที่มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีของ Likert (บุญชม ศรีสะอาด, 2554, น. 121) โดยมีเกณฑ์ในการประเมินดังนี้

คะแนน 5 คะแนน หมายถึง เหมาะสมมากที่สุด

คะแนน 4 คะแนน หมายถึง เหมาะสมมาก

คะแนน 3 คะแนน หมายถึง เหมาะสมปานกลาง

คะแนน 2 คะแนน หมายถึง เหมาะสมน้อย

คะแนน 1 คะแนน หมายถึง เหมาะสมน้อยที่สุด

3.2 นำแบบประเมินชุดฝึกทักษะการอ่านการเขียนเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของเนื้อหา และนำไปปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

3.3 ทำแบบประเมินเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญชุดเดียวกับที่ตรวจสอบแบบสำรวจเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา

3.4 นำผลการประเมินมาวิเคราะห์ปรับปรุงแบบประเมินตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

3.5 แบบประเมินทักษะการอ่าน

แบบประเมินทักษะการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เป็นแบบประเมินการปฏิบัติ มีวิธีการสร้าง ดังนี้

3.5.1 ศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องในการสร้างแบบประเมินทักษะการอ่านจากหนังสือ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.5.2 กำหนดและออกแบบชิ้นงานที่จะนำมาสร้างแบบประเมินทักษะการอ่าน

ชุดฝึกทักษะการอ่านจะมีเนื้อหาเป็นบัญชีคำพื้นฐาน จำนวน 15 ชุด ในแต่ละชุดจะประกอบด้วย คำพื้นฐานในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยมีเกณฑ์การดำเนินการ ด้านการอ่าน ดังนี้ (1) อ่านได้ถูกต้อง (2) การดำเนินการอ่านบัญชีคำพื้นฐาน

3.5.3 กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนทักษะการอ่าน มีดังนี้

3.5.3.1 เกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้ การอ่านออกเสียงครูจะพิจารณาการอ่านของนักเรียนขณะที่อ่านในแต่ละชุดอ่านพร้อมกับนักเรียน โดยทำเครื่องหมายหรือร่องรอยที่คำที่นักเรียนอ่านไม่ได้หรืออ่านไม่ถูกต้อง

ตารางที่ 3.1

เกณฑ์การให้คะแนนแบบประเมินการอ่าน

ประเด็นการประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน		
	3	2	1
1. อ่านได้ถูกต้อง	อ่านคำและออกเสียงได้ถูกต้องตามอักขรวิธีทุกคำ	อ่านคำและออกเสียงไม่ถูกต้องตามอักขรวิธี 5 – 10 คำ	อ่านคำและออกเสียงไม่ถูกต้องตามอักขรวิธี ตั้งแต่ 11 คำขึ้นไป
2. อ่านได้คล่องแคล่ว	ไม่อ่านข้ามหรือเพิ่มคำ	อ่านข้ามคำหรือเพิ่มคำ 1 – 3 คำ	อ่านข้ามคำหรือเพิ่มคำ 4 คำขึ้นไป
3. อ่านภายในเวลาที่กำหนด	อ่านจบภายในเวลาที่กำหนด	อ่านจบเกินเวลาที่กำหนด 10 วินาที	อ่านไม่จบภายในเวลาที่กำหนด

หมายเหตุ. ถ้าอ่านผิดกลับมาอ่านใหม่ แม้จะอ่านถูกก็ไม่ให้คะแนน

3.5.4 นำแบบประเมินที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง และปรับปรุงแก้ไขให้เรียบร้อย

3.5.5 นำแบบประเมินไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมก่อนนำไปใช้ต่อไป

3.5.6 นำไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 3 คน โดยใช้ผู้ประเมิน จำนวน 2 คน นำผลการประเมินมาหาความเชื่อมั่นระหว่างผู้ประเมิน (RAI) มีค่าเท่ากับ 0.87

3.6 แบบประเมินทักษะการเขียน

แบบประเมินทักษะการเขียนภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เป็นแบบประเมินการปฏิบัติ โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนนแบบรูบริกส์ (Rubrics Scoring) มีวิธีการสร้าง ดังนี้

3.6.1 ศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องในการสร้างแบบประเมินทักษะการเขียนจากหนังสือ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.6.2 กำหนดและออกแบบชิ้นงานที่จะนำมาสร้างแบบประเมินทักษะการเขียน

3.6.3 กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนทักษะการเขียน มีดังนี้

3.6.3.1 ลักษณะของแบบฝึกทักษะการเขียนจะมีเนื้อหาเป็นคำพื้นฐานในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยมีเกณฑ์การตรวจให้คะแนน ด้านการเขียน ดังนี้

- 1) เขียนได้ถูกต้อง
- 2) เขียนได้คล่องแคล่ว
- 3) เขียนได้สมบูรณ์

ตารางที่ 3.2

เกณฑ์การให้คะแนนแบบประเมินการเขียน

ประเด็นการประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน		
	3	2	1
1. เขียนได้ถูกต้อง	เขียนคำได้ถูกต้องทุกคำ	เขียนคำผิดเป็นบางคำ	เขียนคำผิดเป็นส่วนใหญ่
2. เขียนได้คล่องแคล่วรวดเร็ว	เขียนได้ถูกต้องและรวดเร็ว	เขียนผิดไม่เกิน 1 - 3 คำ และรวดเร็ว	เขียนผิดไม่เกิน 3 - 5 คำ และรวดเร็ว
3. เขียนได้สมบูรณ์สวยงาม	เขียนตัวบรรจง ถูกต้องสวยงาม	เขียนตัวบรรจง สวยงาม ผิดไม่เกิน 2 ที่	เขียนไม่สวยงาม ผิด 3 ที่ขึ้นไป

3.7 นำแบบประเมินที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง และปรับปรุงแก้ไขให้เรียบร้อย

3.8 นำแบบประเมินไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมก่อนนำไปใช้ต่อไป

3.9 นำไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 3 คน โดยใช้ผู้ประเมินจำนวน 2 คน นำผลการประเมินมาหาความเชื่อมั่นระหว่างผู้ประเมิน (RAI) มีค่าเท่ากับ 0.81

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทยทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยดำเนินการดังนี้

4.1 ประเมินความเหมาะสม

4.1.1 ขอนหนังสือแนะนำตัวจากคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม เพื่อนำไปใช้ในการติดต่อกับผู้เชี่ยวชาญ

4.1.2 ติดต่อนัดหมายผู้เชี่ยวชาญ เพื่อขอความร่วมมือ นัดหมาย วันเวลา และสถานที่ในการให้ข้อมูล

4.1.3 ให้ผู้เชี่ยวชาญทำแบบประเมิน

4.1.4 นำข้อมูลที่ได้จากการประเมินมาวิเคราะห์ และสรุปเนื้อหา

4.2 ทดลองใช้กลุ่มเดี่ยว

4.2.1 ติดต่อนัดหมายนักเรียน เพื่อขอความร่วมมือ นัดหมายวันเวลา และชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับการทดลองใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ทราบ

4.2.2 ทำการเก็บข้อมูลและทดลองใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามวันเวลาที่ได้นัดหมายล่วงหน้า และเก็บข้อมูลตามกระบวนการที่ผู้วิจัยได้กำหนดไว้ โดยทดลองกับนักเรียนกลุ่มเดี่ยว จำนวน 3 คน ที่ไม่ใช่ นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วยนักเรียนที่มีผลการเรียนอยู่ในระดับเก่ง 1 คน ระดับปานกลาง 1 คน และระดับอ่อน 1 คน ซึ่งเป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เพื่อหาประสิทธิภาพ และความเหมาะสมของชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย ทำการซักถามเพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไขชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ให้ดีขึ้น

4.2.3 นำข้อมูลที่ได้ไปทำการวิเคราะห์ต่อไป

4.3 ทดลองใช้กลุ่มใหญ่

4.3.1 ติดต่อนัดหมายนักเรียน เพื่อขอความร่วมมือ นัดหมายวันเวลา และชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับการทดลองใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ทราบ

4.3.2 ทำการเก็บข้อมูลและทดลองใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามวันเวลาที่ได้นัดหมายล่วงหน้า และเก็บข้อมูลตามกระบวนการที่ผู้วิจัยได้กำหนดไว้ โดยทดลองกับนักเรียนกลุ่มใหญ่ที่ไม่ใช่ นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 1 ห้องเรียน 33 คน ซึ่งเป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเตรียมบัณฑิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน เพื่อหาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

4.2.3 นำข้อมูลที่ได้ไปทำการวิเคราะห์ต่อไป

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 วิเคราะห์หาความเหมาะสมของชุดฝึกทักษะ โดยใช้เกณฑ์ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2543, น. 10)

คะแนนเฉลี่ย	ระดับความเหมาะสม
4.51 – 5.00	เหมาะสมมากที่สุด
3.51 – 4.50	เหมาะสมมาก
2.51 – 3.50	เหมาะสมปานกลาง
1.51 – 2.50	เหมาะสมน้อย
1.00 – 1.50	เหมาะสมน้อยที่สุด

โดยกำหนดเกณฑ์ความเหมาะสมมีค่าเฉลี่ย 3.51 ขึ้นไป และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานน้อยกว่า 1.00 จึงจะถือว่าเป็นแบบประเมินชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนที่ใช้ได้

5.2 การวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยหาค่าเฉลี่ย ร้อยละ และการหาประสิทธิภาพ E_1/E_2 โดยมีเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 80/80

ระยะที่ 3 ศึกษาผลการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย

ในขณะนี้เป็นการศึกษาผลการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยทดลองใช้กับกลุ่มเป้าหมาย จากนั้นเปรียบเทียบทักษะการอ่านและการเขียนของกลุ่มทดลองระหว่างก่อนฝึกและหลังฝึก และเป็นการประเมินการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย โดยครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

1. แหล่งข้อมูล

1.1 กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่อ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ โรงเรียนที่อาสาสมัครทดลองใช้ 4 โรงเรียน นักเรียนจำนวน 33 คน

1.2 ครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนในเขตอำเภอบุณฑริก ที่อาสาสมัครทดลองใช้ชุดฝึกทักษะ จำนวน 10 คน จาก 4 โรงเรียนคือ คุณครูโรงเรียนเตรียมบัณฑิต จำนวน 5 คน คุณครูโรงเรียนโนนสวรรค์ จำนวน 2 คน คุณครูโรงเรียนอนุบาลบุณฑริก จำนวน 2 คน และคุณครูโรงเรียนบ้านโนนบากมิตรภาพที่ 83 จำนวน 1 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย

2.1 ชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ผ่านการตรวจสอบความเหมาะสมตามกระบวนการในระยะที่ 2 เรียบร้อยแล้ว

2.1.1 แบบประเมินทักษะการอ่าน

2.1.2 แบบประเมินทักษะการเขียน

2.2 แบบประเมินการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย

3. วิธีดำเนินการทดลอง

3.1 ผู้วิจัยทำการทดลองแบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อน-หลัง (One Group Pretest-posttest Design) โดยการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนโดยมีลำดับขั้นตอน ดังนี้

3.1.1 อธิบายให้เห็นถึงความสำคัญของการเรียนภาษาไทย และชี้แจงให้นักเรียนทราบเกี่ยวกับการเก็บข้อมูล และการทดลองใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

3.1.2 ทำการประเมินทักษะการอ่านและการเขียนของนักเรียนก่อนฝึก

3.1.3 ทำการฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทยตามชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

3.1.4 ผู้วิจัยประเมินทักษะการอ่านและการเขียนหลังการฝึก และนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ผลต่อไป

3.2 ผู้วิจัยได้ให้ครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เป็นผู้ประเมินความเหมาะสมของชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย โดยมีวิธีการดำเนินการสร้างเครื่องมือและการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

3.2.1 ศึกษาเอกสาร หลักการที่เกี่ยวข้อง และวิธีการสร้างแบบประเมินชุดฝึกทักษะ

3.2.2 สร้างแบบประเมินชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทยสำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

3.2.3 นำแบบประเมินชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย สำหรับครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้อง และนำไปปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

3.2.4 นำเป็นประเมินที่ผ่านการตรวจสอบเรียบร้อยแล้ว นำไปใช้ในการเก็บข้อมูล

3.2.5 หลังเสร็จสิ้นการเรียนรู้ด้วยชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ให้ครูผู้สอนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ทำแบบประเมินการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย

3.2.6 นำผลการประเมินการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย สำหรับครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้การวิเคราะห์เปรียบเทียบทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย ก่อนและหลังการฝึก วิเคราะห์โดยใช้การทดสอบที่กำลังสองของ โฮเทลลิง (Paired Hotelling T^2)

4.2 การประเมินการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ผลการประเมินเป็นรายด้าน โดยหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยใช้เกณฑ์การแปลผล ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, น. 10)

คะแนนเฉลี่ย	ระดับความเหมาะสม
4.51 – 5.00	เหมาะสมมากที่สุด
3.51 – 4.50	เหมาะสมมาก
2.51 – 3.50	เหมาะสมปานกลาง
1.51 – 2.50	เหมาะสมน้อย
1.00 – 1.50	เหมาะสมน้อยที่สุด

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 สถิติที่ใช้หาคุณภาพเครื่องมือ

5.1.1 ความเที่ยงตรงของเครื่องมือ ด้วยวิธีหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (ไพศาล วรคำ, 2559, น. 269) จากสูตร

$$IOC = \frac{\sum R}{n} \quad (3-1)$$

เมื่อ	IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้อง
	R	แทน	คะแนนระดับความสอดคล้องที่ผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนประเมินในแต่ละข้อ
	n	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญที่ประเมินความสอดคล้องในข้อนั้น

5.1.2 ประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, น. 454) มีสูตรดังนี้

$$E_1 = \frac{\sum X}{N} \times 100 \quad (3-2)$$

เมื่อ	E_1	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการ
	$\sum X$	แทน	คะแนนรวมของแบบวัดจุดประสงค์การเรียนรู้
	A	แทน	คะแนนเต็มของแบบวัดจุดประสงค์การเรียนรู้
	N	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมด

$$E_2 = \frac{\sum Y}{B} \times 100$$

เมื่อ	E_2	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
	$\sum Y$	แทน	คะแนนรวมจากคะแนนทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
	B	แทน	คะแนนเต็มของทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

N แทน จำนวนนักเรียนทั้งหมด

5.1.3 หาความเชื่อมั่นระหว่างผู้ให้คะแนน (Inter-rater Reliability) (ไพศาล วรคำ, 2559, น. 296) จากสูตร

$$RAI = \frac{\sum_{k=1}^K \sum_{n=1}^N \sum_{m=1}^M |R_{mnk} - R_{nk}|}{KN(M-1)(I-1)} \quad (3-3)$$

เมื่อ	RAI	แทน	ดัชนีความเห็นพ้องกันของผู้ประเมิน
	R_{mnk}	แทน	คะแนนที่ได้รับจากผู้ประเมินคนที่ m ของตัวอย่างคนที่ n ในพฤติกรรมที่ k
	R_{nk}	แทน	คะแนนเฉลี่ยของตัวอย่างคนที่ n ในพฤติกรรมที่ k โดย $R_{nk} = \frac{\sum_{m=1}^M R_{mnk}}{M}$
	I	แทน	จำนวนคะแนนทั้งหมดที่เป็นไปได้ (Scoring rubrics)
	K	แทน	จำนวนพฤติกรรมบ่งชี้ทั้งหมด
	M	แทน	จำนวนผู้ประเมินทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

5.2 สถิติพื้นฐาน

5.2.1 ค่าร้อยละ (ไพศาล วรคำ, 2559, น. 321) จากสูตร

$$\text{ร้อยละ (\%)} = \frac{f}{N} \times 100 \quad (3-4)$$

เมื่อ	f	แทน	ความถี่ของรายการที่สนใจ
	N	แทน	จำนวนทั้งหมด

5.2.2 ค่าเฉลี่ย (Mean : \bar{X}) (ไพศาล วรคำ, 2559, น. 323)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N} \quad (3-5)$$

เมื่อ	\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนคนทั้งหมดในกลุ่มเป้าหมาย

5.2.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) (ไพศาล วรคำ, 2559, น. 325)

$$S = \frac{\sqrt{\sum(x_i - \bar{X})^2}}{n-1} \quad (3-5)$$

เมื่อ	S	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง
	\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
	X_i	แทน	คะแนนของคนที่ i
	n	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มเป้าหมาย

5.2.4 สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน

5.2.4.1 เปรียบเทียบทักษะการอ่านและการเขียนก่อน-หลังการฝึกทักษะ โดยใช้สถิติ (Multivariate Paired Hotelling's T^2) ดังนี้

$$T^2 = n\bar{y}'S_Y^{-1}\bar{y} \quad (3-6)$$

เมื่อ	T^2	แทน	ค่าสถิติทดสอบของ Hotelling
	n	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
	\bar{y}	แทน	เวกเตอร์ค่าเฉลี่ยของเวกเตอร์ Y_i โดย $\bar{y} = \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n Y_i$ และ $Y_i = X_{1i} - X_{2i}$ ซึ่งเป็นผลต่างระหว่างเมตริกซ์ค่าตัวแปร ก่อนเรียนและหลังเรียน

	S_Y	แทน	เมตริกซ์ความแปรปรวน-ความแปรปรวนร่วม ของเวกเตอร์ Y_i โดย $S_Y = \frac{1}{n-1} \sum_{i=1}^n (Y_i - \bar{y})(Y_i - \bar{y})'$

โดยสถิติทดสอบ F จะเป็น

$$F = \frac{n - p}{p(n - 1)} T^2 \sim F_{p, n-p}$$

เมื่อ p แทน จำนวนตัวแปรตาม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทยเพื่อแก้ปัญหาการอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการตามกระบวนการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) โดยผู้วิจัยเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้ความเข้าใจเป็นไปในทิศทางเดียวกันในการแปลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

IOC	แทน	ผลการประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อความกับวัตถุประสงค์
E_1	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
E_2	แทน	ประสิทธิภาพผลลัพธ์หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
T^2	แทน	ค่าสถิติทดสอบของ Paired - Hotelling
N	แทน	จำนวนนักเรียน
\bar{X}	แทน	คะแนนเฉลี่ย
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การดำเนินการวิจัยได้แบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 3 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 สํารวจค่าพื้นฐานที่เป็นปัญหาต่อการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในรายวิชาภาษาไทย

การสำรวจจากการสัมภาษณ์ครูผู้สอนเกี่ยวกับการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย เพื่อแก้ปัญหาการอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จากกลุ่มผู้ให้ข้อมูลจำนวน 10 ท่าน พบว่า (1) นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 บางคนยังจำพยัญชนะไทย

ก - ฮ สระ และวรรณยุกต์ไม่ได้ ทำให้เรียนรู้ได้ช้า นักเรียนบางคนแยกไตรยางศ์ หรืออักษร 3 หมู่ยังไม่ได้ เมื่อนักเรียนอ่านสะกดคำ มักจะออกเสียงตัวสะกดผิด และเมื่อไม่สามารถอ่านคำได้ก็ส่งผลให้ไม่สามารถเขียนคำได้ ซึ่งปกตินักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จะต้องสามารถอ่านออกเขียนได้ สามารถอ่านคำพื้นฐานระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 (2) ผู้วิจัยได้สำรวจจากคำที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กำหนดให้เป็นกรอบคำศัพท์พื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ใช้การจัดกลุ่มคำพื้นฐานตามจำนวนบทเรียนที่เรียนในหนังสือภาษาพาที จำนวน 16 บท จำนวน 150 คำ โดยพิจารณาจากการสำรวจคำที่นักเรียนอ่านผิดและเขียนผิดมากกว่า 3 คนขึ้นไป ซึ่งเป็นคำที่มีปัญหาที่นักเรียนอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ และในแต่ละบทจะมีคำที่นักเรียนอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ ดังนี้

บทที่ 1 ครอบครัวพอเพียงมีคำพื้นฐานจำนวน 11 คำ ได้แก่ กรรมกร แกงบวด ฆะมุขฆะมอม ข้าวเหนียว ชีเหล็ก นานาชนิด น้ำค้าง ผักหวาน ภูมิใจ มะเขือเทศ มิจฉาชีพ

บทที่ 2 คนละไม้ คนละมือมีคำพื้นฐานจำนวน 9 คำ ได้แก่ กะทันหัน สาธารณะ จิต ทูรกันดาร บริจาค บุพการี พลาสติก วิถีชีวิต สิริมงคล เสียสละ

บทที่ 3 ภัยเงียบ มีคำพื้นฐานจำนวน 9 คำ ได้แก่ บทเรียน กตัญญู ธนาคาร กุญแจ จราจร บุญคุณ ลำธาร กังวล กล้าหาญ

บทที่ 4 ประชาธิปไตยใบบอกกลาง มีคำพื้นฐานจำนวน 9 คำ ได้แก่ ยุติธรรม สุจริต บวช ประโยชน์ ประวัติ ประรณนา อุบัติเหตุ โอกาส สวัสดิ์

บทที่ 5 ร่วมแรง ร่วมใจ มีคำพื้นฐานจำนวน 9 คำ ได้แก่ โครงการ งบประมาณ เชื่อมโยง นายกรัฐมนตรี บริหาร ประเทศ รัฐมนตรี อุดหนุน อันธพาล

บทที่ 6 จากคลองสู่ห้องแอร์ มีคำพื้นฐานจำนวน 10 คำ ได้แก่ กระแทก กระทบม คุณภาพ ผักตบชวา ผิวพรรณ พระกรุณาธิคุณ ราชวงศ์ สารปนเปื้อน เสี่ยง เกียรติ

บทที่ 7 ดั่งหยาดทิพย์ขโลมใจ มีคำพื้นฐานจำนวน 9 คำ ได้แก่ ประมุข ประเทศ บริหาร พยาน สติ บัตรเครดิต ตระกูล อุบัติเหตุ สารภาพ

บทที่ 8 ก้าวให้ไกล ไปให้ถึง มีคำพื้นฐานจำนวน 9 คำ ได้แก่ ถนนลูกรัง ท้อแท้ ปั่นป่วน พลัง เปรี้ยว พลั่วไหว พากเพียร ตระอมตรม จีวร

บทที่ 9 ชีวิตมีค่า มีคำพื้นฐานจำนวน 10 คำ ได้แก่ กระจาด กรุณา กิจการ ขาดแคลน ความทุกข์ ตระกูล ติดขัด ทะนุถนอม บทบาท อุปสมบท

บทที่ 10 ปลอดภัยไว้ก่อน มีคำพื้นฐานจำนวน 10 คำ ได้แก่ กระดังงา การเวก ถูกคิด สวนสาธารณะ อุบัติเหตุ ประสงค์ รถยนต์ ภาพยนตร์ คอมพิวเตอร์ สุขสันต์

บทที่ 11 หน้าต่างที่เปิดกว้าง มีคำพื้นฐานจำนวน 9 คำ ได้แก่ กระดิ่ง กระด้าง ตะหลิว ทัพพี แปรสภาพ ฝนเทียม มงคลสมรส ถนนลูกรัง ทะเบียนบ้าน

บทที่ 12 ภาษาจรรโลงใจ มีคำพื้นฐานจำนวน 9 คำ ได้แก่ จรรโลงใจ ประท้วง อัยยาศัย ร้าน สำรอง ประเทศ สยาม กีฬา ทูรกันดาร์ แชมป์

บทที่ 13 สายน้ำ สายชีวิต มีคำพื้นฐานจำนวน 10 คำ ได้แก่ หยาดทิพย์ ھرรรษา ห้วย เหือดแห้ง อุณหภูมิ โบราณ ทหาร ทำบุญ ปลายทาง การณ

บทที่ 14 รู้ไว้ได้ประโยชน์ มีคำพื้นฐานจำนวน 9 คำ ได้แก่ เจตนา ทะเบียนบ้าน ทุจริต ธุรการ บรรดาศักดิ์ พยางค์ ลำธาร สัญชาติ สิริมงคล

บทที่ 15 แรงกระทบ มีคำพื้นฐานจำนวน 9 คำ ได้แก่ กระทบ กลือกกล้วย กะละมัง ครีกรโครม ตรอมตรม แรงกระทบ ลูกลี้ลูกลอน สารภาพ สำรอง

บทที่ 16 วิถีชีวิต มีคำพื้นฐานจำนวน 9 คำ ได้แก่ เข้าพรรษา จีวร ใจจิตใจดำ ทะเบียน สมรส บายศรี ผยอง พิสมัย มงคลสมรส เคารพ

ระยะที่ 2 พัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย

จากการสำรวจคำพื้นฐานที่เป็นปัญหาต่อการอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ของนักเรียนระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5 ในรายวิชาภาษาไทยในระยะที่ 1 ผู้วิจัยนำมาสร้างชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย ตามรายละเอียด ดังนี้

1. สร้างชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทยเพื่อแก้ปัญหาการอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้

1.1 คัดเลือกเนื้อหาคำในการสร้างชุดฝึกทักษะ ผู้วิจัยได้นำเอาเนื้อหาที่ได้จากการสัมภาษณ์ครูผู้สอนในระยะที่ 1 ใช้เกณฑ์ในการคัดเลือกคำโดยพิจารณาจากการสำรวจคำที่นักเรียนอ่านผิดและเขียนผิดมากกว่า 3 คนขึ้นไป ซึ่งเป็นคำที่มีปัญหาที่นักเรียนอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ โดยการ จัดลำดับคำจากผิดมากไปหาผิดน้อย ผู้วิจัยจึงนำมาสร้างชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

1.2 สร้างชุดฝึกทักษะ ผู้วิจัยทำการออกแบบและสร้างชุดฝึกทักษะจากการศึกษา เอกสารที่เกี่ยวข้อง และจากการสัมภาษณ์ครูผู้สอนในระยะที่ 1 เพื่อสร้างชุดฝึกทักษะการแก้ปัญหา การอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ให้มีประสิทธิภาพ ทำให้ได้ชุดฝึก ทักษะที่มีส่วนประกอบโดยรวม คือ คำชี้แจงการใช้ชุดฝึกทักษะ แบบทดสอบก่อนเรียน เนื้อหา ชุดฝึก ทักษะการอ่านและการเขียนให้นักเรียนได้ฝึกทักษะ โดยสร้างชุดฝึกทักษะจำนวน 15 ชุดฝึก จำนวน 150 คำ โดยแต่ละชุดมีคำที่นักเรียนส่วนใหญ่อ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ ดังนี้

ชุดฝึกทักษะที่ 1 จำนวน 10 คำ ได้แก่ กระถิน เกลือกกล้วย กะละมัง คนพาล
โขลก เมนู ครก ครีกริโครม ตรอมตรม จีวร

ชุดฝึกทักษะที่ 2 จำนวน 10 คำ ได้แก่ แกงบวด กล้วยไข่ ขี้เหล็ก สมัคร
ตะกละ โชคดี บุคคล ภูมิใจ กล้วยหอม ร่มรื่น

ชุดฝึกทักษะที่ 3 จำนวน 10 คำ ได้แก่ ประมุข ประเทศ บริหาร พยาน สติ
บัตร์เครดิต ตระกูล อุบัติเหตุ บรรดาศักดิ์ สาราภาพ

ชุดฝึกทักษะที่ 4 จำนวน 10 คำ ได้แก่ นกกระจอก ก้อนเมฆ พรรคพวก วิชาเลข
สุนัข พยัคฆ์ ปลายภาค อุปสรรค วิหค สมัคร

ชุดฝึกทักษะที่ 5 จำนวน 10 คำ ได้แก่ โบราณ ทหาร ทำบุญ ปลาฉลาม กุญแจ
ลำธาร กังวล สัญญา ข้าวสาร การุณ

ชุดฝึกทักษะที่ 6 จำนวน 10 คำ ได้แก่ กตัญญู ธนาकार กุญแจ จราจร บุญคุณ
ลำธาร กังวล กล้าหาญ หมั่นเพียร โบราณ

ชุดฝึกทักษะที่ 7 จำนวน 10 คำ ได้แก่ บาท บาท เกียรติ เกียรติ พุศ พุศ ญาติ
ญาติ กาศ

ชุดฝึกทักษะที่ 8 จำนวน 10 คำ ได้แก่ บวช ประโยชน์ สารพิษ สัตว์ เกษตร
ประวัติ ปรารถนา อุบัติเหตุ โอกาส สวัสดิ์

ชุดฝึกทักษะที่ 9 จำนวน 10 คำ เคารพ สรุปรู คำสาป สุภาพ ลิ่นซีฟ มีลาภ
รูปภาพ กราฟ บาย สรุปรู

ชุดฝึกทักษะที่ 10 จำนวน 10 คำ ประสงค์ รถยนต์ ภาพยนตร์ คอมพิวเตอร์
สุขสันต์ ไดโนเสาร์ เหตุการณ์ มนุษย์ โทรศัพท์ วันศุกร์

ชุดฝึกทักษะที่ 11 จำนวน 10 คำ หยาม ตลาด หรี หรือ จรวด ตลก ปลัด
หรรษา พรอท

ชุดฝึกทักษะที่ 12 จำนวน 10 คำ ซีเมนต์ สงกรานต์ น้ำมันต์ รถยนต์ หุ่นยนต์
นิมนต์ สุขสันต์ ลูกศิษย์ ซื่อสัตย์ แพทย์

ชุดฝึกทักษะที่ 13 จำนวน 10 คำ มะเขือเทศ ดาบสองคม งบประมาณ
คุณภาพ โปรแกรม แปรสภาพ มหาสมุทร บทเรียน ผักตบชวา จัดสรร

ชุดฝึกทักษะที่ 14 จำนวน 10 คำ กล้วยน้ำว่า จิตวิญญาณ ปลอดภัย เต็ม
เหยียด ขนมนมเนย กิ่งแก้ว มงคลสมรส ถนนลูกรัง ทะเบียนบ้าน น้ำมันปาล์ม

ชุดฝึกทักษะที่ 15 จำนวน 10 คำ ประท้วง อัยาศัย ร้าน สำรอง นายกรัฐมนตรี
ประเทศ สยาม กีฬา ทูรกันดาร แชมป์

2. การประเมินความเหมาะสมของชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย เพื่อแก้ปัญหาการอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน อยู่ในระดับมากที่สุด ดังตาราง

ตารางที่ 4.1

ผลการประเมินความเหมาะสมของชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ความเหมาะสม
คำชี้แจงการใช้ชุดฝึกทักษะ			
1. องค์ประกอบมีความชัดเจน ครบถ้วน	4.61	0.56	มากที่สุด
2. ข้อปฏิบัติในการใช้ชุดกิจกรรม เข้าใจง่าย ชัดเจน	4.48	0.62	มาก
รวม	4.55	0.59	มากที่สุด
คำแนะนำสำหรับครูผู้สอน			
1. บทบาทของครูผู้สอน สามารถกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจอยากเรียนรู้	4.67	0.56	มากที่สุด
2. ระบุหน้าที่ของครูผู้สอนได้ครบถ้วนเพียงพอ	4.27	0.67	มาก
3. ระบุสิ่งที่ครูผู้สอนต้องทำในการใช้ชุดฝึกทักษะได้ครบถ้วน	4.52	0.57	มากที่สุด
รวม	4.49	0.59	มากที่สุด
คำแนะนำสำหรับนักเรียน			
1. คำแนะนำในการปฏิบัติชัดเจน	4.64	0.55	มากที่สุด
2. ระบุกิจกรรมที่นักเรียนปฏิบัติได้ชัดเจน	4.52	0.62	มากที่สุด
รวม	4.58	0.59	มากที่สุด

(ต่อ)

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ความ เหมาะสม
จุดประสงค์การเรียนรู้			
1. คำอธิบายในการทำชุดฝึกทักษะมีความชัดเจน เข้าใจง่าย	4.64	0.55	มากที่สุด
2. ภาพประกอบมีความสวยงาม	4.36	0.70	มาก
3. ตัวหนังสือมีขนาดเหมาะสม	4.45	0.75	มาก
4. การจัดเนื้อหาเป็นระเบียบเรียบร้อย	4.45	0.75	มาก
5. เนื้อหามีความเหมาะสมกับวัยและความสนใจของผู้เรียน	4.52	0.62	มากที่สุด
6. ชุดฝึกทักษะใช้ภาษาที่สุภาพ เหมาะสม	4.61	0.66	มากที่สุด
รวม	4.51	0.67	มากที่สุด
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้			
1. ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมอย่างทั่วถึง	5.00	0.00	มากที่สุด
2. ผู้เรียนได้รับการฝึกฝนทักษะการอ่านและการเขียน	4.80	0.45	มากที่สุด
3. สามารถประเมินทักษะการอ่านและการเขียนของผู้เรียน ระหว่างทำกิจกรรมได้	4.80	0.45	มากที่สุด
4. มีการแจ้งผลการทดสอบให้ผู้เรียนทราบ	4.60	0.55	มากที่สุด
รวม	4.80	0.36	มากที่สุด
ด้านการประเมินผล			
1. เกณฑ์ที่ใช้วัดและประเมินผลครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้	4.64	0.55	มากที่สุด
2. วัดและประเมินผลเน้นการประเมินตามสภาพจริง	4.52	0.62	มากที่สุด
รวม	4.58	0.59	มากที่สุด
รวมทุกด้าน	4.54	0.61	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.1 ผลการประเมินความเหมาะสมของชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ของผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับ มากที่สุด มีผลการประเมินความเหมาะสมเฉลี่ยของคะแนนอยู่ระหว่าง 4.27 - 4.58 ค่าเฉลี่ย 4.54 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.61 ซึ่งแสดงว่า ชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีความเหมาะสม สามารถนำไปใช้ได้

3. ผลการทดลองใช้ชุดฝึกทักษะของกลุ่มทดลองแบบเดี่ยว และแบบกลุ่มใหญ่

3.1 ผลการทดลองแบบเดี่ยว พบว่า แบบฝึกทักษะที่สร้างขึ้นมีข้อความที่พิมพ์ตกหล่น ฉีกคำ และคำชี้แจงของบางคำสั่งนักเรียนอ่านแล้วมีความเข้าใจที่คลาดเคลื่อน เวลาที่ใช้ไม่เพียงพอสำหรับการศึกษา ผู้วิจัยจึงดำเนินการปรับปรุงและแก้ไขในส่วนดังกล่าวและนำไปทดลองกับกลุ่มใหญ่ต่อไป

3.2 ผลการทดลองกลุ่มใหญ่ พบว่า ผลการหาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะมีค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และร้อยละของคะแนนประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะ E_1 และคะแนนทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน E_2 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 30 คน ปรากฏผลดังตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2

ประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านและเขียนภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 (กลุ่มใหญ่)

รายการ	คะแนนเต็ม	N	\bar{X}	S.D.	ร้อยละ
ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1)	60	30	48.43	1.27	80.72
ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2)	20	30	16.07	2.26	80.33
ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ (E_1/E_2) เท่ากับ 80.72/80.33					

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะการอ่านและเขียนภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จากการทดลองกลุ่มใหญ่มีค่าเท่ากับ 80.72/80.33 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 แสดงว่าการเรียนรู้จากชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพสามารถนำไปใช้ได้

ระยะที่ 3 ศึกษาผลการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย

1. ผลการเปรียบเทียบการทดลองใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการใช้ชุดฝึกทักษะ ผู้วิจัยได้นำเสนอการเปรียบเทียบทักษะ แบ่งออกเป็น 2 ทักษะ คือ ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน ปรากฏผลดังตารางต่อไปนี้ ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบทักษะด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการใช้ชุดฝึกทักษะ

ตารางที่ 4.3

ผลการเปรียบเทียบการทดลองใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย

นักเรียนคนที่	ก่อนใช้ชุดฝึกทักษะ		หลังใช้ชุดฝึกทักษะ	
	การอ่าน (20)	การเขียน (20)	การอ่าน (20)	การเขียน (20)
1	9	10	14	15
2	10	13	15	16
3	10	10	13	14
4	10	12	14	15
5	10	13	12	15
6	10	12	13	15
7	8	12	12	14
8	8	11	11	13
9	11	12	13	14
10	9	11	12	13
11	9	10	13	14
12	12	13	15	15
13	8	12	11	16
14	8	13	14	15
15	11	13	14	16
16	12	12	14	15
17	10	11	12	13
18	9	12	14	14
19	9	11	12	13
20	7	8	13	14
21	8	9	14	15
22	8	9	11	12
23	11	14	15	17
24	9	11	12	13

(ต่อ)

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

นักเรียนคนที่	ก่อนใช้ชุดฝึกทักษะ		หลังใช้ชุดฝึกทักษะ	
	การอ่าน (20)	การเขียน (20)	การอ่าน (20)	การเขียน (20)
25	9	10	12	13
26	10	11	13	14
27	10	11	13	15
28	11	11	12	13
29	8	10	10	14
30	10	11	13	14
31	10	11	13	15
32	11	11	12	13
33	8	10	10	14
\bar{X}	9.48	11.21	12.76	14.27
S.D.	1.28	1.34	1.32	1.13

จากตารางที่ 4.3 พบว่า หลังการทดลองใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสูงกว่าก่อนการใช้ชุดฝึกทักษะ โดยหลังการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่าน ($\bar{X} = 12.76$, S.D.= 1.32) ก่อนการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่าน ($\bar{X} = 9.48$, S.D.= 1.28) และ หลังการใช้ชุดฝึกทักษะการเขียน ($\bar{X} = 14.27$, S.D.= 1.13) ก่อนการใช้ชุดฝึกทักษะการเขียน ($\bar{X} = 11.21$, S.D.= 1.34)

1.1 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลการวัดทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ผู้วิจัยนำชุดฝึกทักษะ ไปใช้กับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่อ่านไม่ออกเขียนไม่ได้จำนวน 33 คน เพื่อเปรียบเทียบผลก่อนและหลังการใช้ชุดฝึกทักษะ เปรียบเทียบทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทยระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

ตารางที่ 4.4

การเปรียบเทียบผลลัพธ์ของการพัฒนาที่เปลี่ยนแปลงไป

ทักษะ	ก่อนฝึก		หลังฝึก		เปลี่ยนแปลง		T ²	F	sig
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.			
การอ่าน	9.48	1.28	12.76	1.32	3.28	1.30	256.572	128.013	.000
การเขียน	11.21	1.34	14.27	1.13	3.06	1.18			

จากตารางที่ 4.4 พบว่า ก่อนฝึกทักษะการอ่าน ($\bar{X} = 9.48$, S.D.= 1.28) หลังฝึก ($\bar{X} = 12.76$, S.D.= 1.32) เปลี่ยนแปลงไป ($\bar{X} = 3.28$, S.D.= 1.30) และ ก่อนฝึกทักษะการเขียน เท่ากับ 11.21 (S.D.= 1.34) หลังฝึก ($\bar{X} = 14.27$, S.D.= 1.13) เปลี่ยนแปลงไป ($\bar{X} = 3.06$, S.D.= 1.18) เมื่อเปรียบเทียบผลการฝึกที่เปลี่ยนไปเทียบกับการไม่ฝึก พบว่าสถิติ Hotelling's T² เท่ากับ 256.572 แปลงเป็นสถิติ F ได้ 128.013 ที่ ซึ่งมีค่า sig=.000 แสดงว่า ผลการฝึกเปลี่ยนแปลงไป แตกต่างจากไม่ฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 หรือ หลังฝึกนักเรียนมีทักษะการอ่านและการเขียนสูงกว่าก่อนฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

1.2 ผลการเปรียบเทียบทักษะด้านการอ่าน ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการใช้ชุดฝึก ปรากฏดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.5

ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านก่อนและหลังการใช้ชุดฝึกทักษะ

การใช้ชุดฝึกทักษะการอ่าน	N	\bar{X}	S.D.	df	t	sig
ก่อนใช้ชุดฝึกทักษะ	33	9.48	1.28	28	14.18	.000
หลังใช้ชุดฝึกทักษะ	33	12.76	1.32			

จากตารางที่ 4.5 พบว่า ผลการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านหลังใช้ชุดฝึกทักษะการอ่าน สูงกว่าก่อนการใช้ชุดฝึกทักษะ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

1.3 ผลการเปรียบเทียบทักษะด้านการเขียน ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการใช้ชุดฝึก ปรากฏดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.6

ผลการเปรียบเทียบทักษะการเขียนก่อนและหลังการใช้ชุดฝึกทักษะ

การใช้ชุดฝึกทักษะการเขียน	N	\bar{X}	S.D.	df	t	sig
ก่อนใช้ชุดฝึกทักษะ	33	11.21	1.34	28	13.85	.000
หลังใช้ชุดฝึกทักษะ	33	14.27	1.13			

จากตารางที่ 4.6 พบว่า ผลการใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนหลังใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนสูงกว่าก่อนการใช้ชุดฝึกทักษะ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ผู้วิจัยให้ครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 10 คน ประเมินการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เพื่อดูว่าแบบฝึกทักษะที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นสามารถทำให้นักเรียนอ่านออกเขียนได้เพิ่มขึ้น และแบบฝึกทักษะนี้ก็มีประโยชน์ต่อตัวนักเรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตรประจำวันได้ ผู้วิจัยได้ให้ครูผู้สอนประเมิน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านคำชี้แจง ด้านคู่มือครู/นักเรียน ด้านการจัดการเรียนรู้ ด้านการประเมินผล และด้านผลการใช้ชุดฝึกทักษะ ดังตารางที่ 4.7

ตารางที่ 4.7

ผลประเมินการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านและเขียนภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ความเหมาะสม
ด้านคำชี้แจงการใช้ชุดฝึกทักษะ			
1. องค์กรประกอบมีความชัดเจน ครบถ้วน	4.80	0.45	มากที่สุด
2. ข้อปฏิบัติในการใช้ชุดกิจกรรม เข้าใจง่าย ชัดเจน	4.60	0.55	มากที่สุด
รวม	4.70	0.50	มากที่สุด
ด้านคำแนะนำสำหรับครูผู้สอน			
1. ระบุหน้าที่ของครูผู้สอนได้ครบถ้วนเพียงพอ	4.67	0.56	มากที่สุด
2. ระบุสิ่งที่ครูผู้สอนต้องทำในการใช้ชุดฝึกทักษะได้ครบถ้วน	4.27	0.67	มาก
3. สามารถชี้แนะ แนะนำ อธิบายให้นักเรียนเข้าใจเกี่ยวกับชุดฝึกทักษะได้	4.52	0.57	มากที่สุด
รวม	4.49	0.60	มากที่สุด

(ต่อ)

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ความเหมาะสม
ด้านคำแนะนำสำหรับนักเรียน			
1. คำแนะนำในการปฏิบัติชัดเจน	4.80	0.45	มากที่สุด
2. ระบุสิ่งที่นักเรียนต้องปฏิบัติได้ชัดเจน	4.80	0.45	มากที่สุด
รวม	4.80	0.45	มากที่สุด
ด้านชุดฝึกทักษะ			
1. ชุดฝึกทักษะมีขนาดตัวอักษรที่เหมาะสม	4.60	0.55	มากที่สุด
2. ชุดฝึกทักษะมีคำอธิบายในการปฏิบัติที่ชัดเจน เข้าใจง่าย	4.40	0.55	มาก
3. เนื้อหาในชุดฝึกทักษะมีความเหมาะสมกับผู้เรียน	4.60	0.55	มากที่สุด
4. ชุดฝึกทักษะมีความน่าสนใจและมีรูปแบบที่หลากหลาย	4.60	0.55	มากที่สุด
5. ชุดฝึกทักษะมีภาพประกอบและมีการวางรูปแบบที่ดี	4.61	0.66	มากที่สุด
รวม	4.56	0.57	มากที่สุด
ด้านการประเมินผล			
1. เครื่องมือที่ใช้วัดและประเมินผลครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้	4.45	0.75	มาก
2. เกณฑ์ที่ใช้วัดและประเมินผลครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้	4.60	0.55	มากที่สุด
3. วัดและประเมินผลเน้นการประเมินตามสภาพจริง	4.60	0.55	มากที่สุด
รวม	4.56	0.62	มากที่สุด
ด้านการใช้ชุดฝึกทักษะ			
1. ชุดฝึกทักษะส่งเสริมให้นักเรียนได้ใช้ความคิด โดยอาศัยความรู้และความเข้าใจมากขึ้น	4.80	0.45	มากที่สุด
2. ชุดฝึกทักษะช่วยให้นักเรียนมีความสามารถและเกิดทักษะการใช้ภาษาไทยได้	4.80	0.45	มากที่สุด
3. กิจกรรมในชุดฝึกทักษะทำให้นักเรียนทราบความก้าวหน้าของตนเอง	4.60	0.55	มากที่สุด
4. กิจกรรมในชุดฝึกทักษะทำให้นักเรียนรู้คำศัพท์พื้นฐานภาษาไทยเพิ่มขึ้น และสามารถนำไปใช้ได้ถูกต้อง	4.60	0.55	มากที่สุด
5. นักเรียนได้รับความรู้ จากการทำชุดฝึกทักษะนี้	4.60	0.55	มากที่สุด
6. นักเรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	5.00	0.00	มากที่สุด
รวม	4.73	0.42	มากที่สุด
โดยรวม	4.64	0.53	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.7 ผลการประเมินการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ของครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยรวมมีความเหมาะสม อยู่ในระดับมากที่สุดมีผลการประเมินความเหมาะสมเฉลี่ยของคะแนนอยู่ระหว่าง 4.27 – 5.00 ค่าเฉลี่ย 4.64 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.53 ซึ่งแสดงว่า ชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีความเหมาะสม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยและพัฒนาการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย เพื่อแก้ปัญหาการอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยมีขั้นตอนและสรุปผลการวิจัย ดังต่อไปนี้

1. สรุปผลการวิจัย
2. อภิปรายผล
3. ข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 การสำรวจคำพื้นฐานภาษาไทยจากครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่าคำที่เป็นปัญหาต่อการอ่านการเขียนของนักเรียนมากที่สุด มีจำนวน 150 คำ และนักเรียนที่อ่านไม่ออกเขียนไม่ได้จากการสำรวจพบว่ามีจำนวน 33 คน ซึ่งทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทยเป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญที่จะทำให้เด็กเกิดการพัฒนาที่ดีที่สุด และแนวทางที่เหมาะสมในการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 คือ ควรจะมีชุดฝึกทักษะเพื่อที่จะให้นักเรียนได้ฝึกทำเพิ่มเติม และชุดฝึกที่ใช้ควรมีความน่าสนใจ และช่วยฝึกให้นักเรียนมีความเข้าใจมากขึ้นเกี่ยวกับการอ่านและการเขียนภาษาไทย

5.1.2 การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทยเพื่อแก้ปัญหาการอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ประกอบด้วยชุดฝึกทักษะ จำนวน 15 ชุดฝึกทักษะ โดยให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน พิจารณาความเหมาะสม พบว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับ มากที่สุด มีผลการประเมินความเหมาะสมเฉลี่ยของคะแนนอยู่ระหว่าง 4.27 - 4.58 ค่าเฉลี่ย 4.54 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.61 และประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะการอ่านและเขียนภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จากการทดลองกลุ่มใหญ่มีค่าเท่ากับ 80.72/80.33 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 แสดงว่าการเรียนรู้จากชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพสามารถนำไปใช้ได้

5.1.3 นักเรียนที่เรียนรู้ด้วยชุดฝึกทักษะมีผลคะแนนก่อนฝึกทักษะการอ่าน ($\bar{X} = 9.48$, S.D.= 1.28) หลังฝึก ($\bar{X} = 12.76$, S.D.= 1.32) เปลี่ยนแปลงไป ($\bar{X} = 3.28$, S.D.= 1.30) และ ก่อนฝึกทักษะการเขียน ($\bar{X} = 11.21$, S.D.= 1.34) หลังฝึก ($\bar{X} = 14.27$, S.D.= 1.13) เปลี่ยนแปลงไป ($\bar{X} = 3.06$, S.D.= 1.18) เมื่อเปรียบเทียบผลการฝึกที่เปลี่ยนไปเทียบกับการไม่ฝึก พบว่าสถิติ Hotelling's T^2 เท่ากับ 256.572 แปลงเป็นสถิติ F ได้ 128.013 ที่ ซึ่งมีค่า sig=.000 แสดงว่า ผลการฝึกเปลี่ยนแปลงไปแตกต่างจากไม่ฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 หรือ หลังฝึกนักเรียนมีทักษะการอ่านและการเขียนสูงกว่าก่อนฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และผลการประเมินความเหมาะสมของชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย ที่ประเมินโดยครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยรวมอยู่ระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.63$, S.D. = 0.48)

5.2 อภิปรายผล

ผลการดำเนินการวิจัยนี้ เป็นการวิจัยและพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย เพื่อแก้ปัญหาการอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีข้อค้นพบดังต่อไปนี้

5.2.1 จากการสำรวจคำที่เป็นปัญหาต่อการอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่าควรเน้นให้นักเรียนฝึกปฏิบัติแก้ปัญหาจากชุดฝึกทักษะที่หลากหลาย ชุดฝึกทักษะที่ใช้ควรมีความน่าสนใจ ใช้เวลาในการเรียนรู้ให้พอเหมาะ พร้อมทั้งวัดและประเมินผลตามสภาพจริง มีเครื่องมือวัดและเกณฑ์ประเมินที่ชัดเจน และการเรียนรู้จากชุดฝึกทักษะจะเป็นตัวช่วยให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกทักษะการแก้ปัญหาจากสถานการณ์ปัญหาต่างๆ ด้วยเวลาที่เหมาะสมจนทำให้นักเรียนมีทักษะการแก้ปัญหาเพิ่มมากขึ้น และเมื่อนักเรียนมีทักษะการแก้ปัญหาแล้วก็สามารถนำเอาทักษะการแก้ปัญหานี้ไปแก้ปัญหาในชีวิตประจำวันได้สอดคล้องกับสุวิทย์ มูลคำ (2551, น. 16) ที่ให้ความสำคัญของการคิดแก้ปัญหา การคิดแก้ปัญหาถือว่าเป็นพื้นฐานที่สำคัญที่สุดของการคิดทั้งหมดคิดแก้ปัญหาเป็นสิ่งสำคัญต่อวิถีการดำเนินชีวิตในสังคมมนุษย์ซึ่งจะต้องใช้การคิดเพื่อแก้ปัญหาเป็นทักษะเกี่ยวข้องและมีประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตที่รุ่นวยสับสนได้อย่างดีผู้ที่มิทักษะการคิดแก้ปัญหาจะสามารถเผชิญกับภาวะสังคมที่เคร่งเครียดได้อย่างเข้มแข็งทักษะการแก้ปัญหาจึงมิใช่เป็นเพียงการรู้จักคิดและรู้จักการใช้สมองหรือเป็นทักษะที่มุ่งพัฒนาสติปัญญาแต่เพียงอย่างเดียวเท่านั้นแต่ยังเป็นทักษะที่สามารถพัฒนาทัศนคติ วิธีการคิดคำนิยมความรู้ความเข้าใจในสภาพการณ์ของสังคมได้ดีอีกด้วย และสอดคล้องกับถวัลย์ มาศจรัส (2535, น. 21) ที่กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกทักษะว่าเป็นสื่อการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะให้แก่ผู้เรียน ใช้เป็นสื่อการเรียนรู้สำหรับแก้ปัญหาในการเรียนรู้ของผู้เรียน และพัฒนาความรู้ ทักษะและเจตคติด้านต่างๆ ของผู้เรียน

5.2.2 การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทยเพื่อแก้ปัญหาการอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่พัฒนาขึ้นประกอบด้วย ชุดฝึก จำนวน 15 ชุดฝึก ผลการประเมินความเหมาะสมอยู่ในระดับ มากที่สุด ($\bar{X} = 4.54$, S.D.=0.61) และมีประสิทธิภาพเท่ากับ 80.72/80.33 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากชุดฝึกทักษะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาการอ่านและเขียนภาษาไทยเพื่อแก้ปัญหาการอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยการออกแบบชุดฝึกทักษะให้น่าสนใจ และเนื้อหาในชุดฝึกทักษะยังมีการนำคำที่เป็นปัญหาให้นักเรียนได้ช่วยฝึกหัดทำด้วยตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับฉวีวรรณ กীরติกร (2541, น. 11-12) ได้กล่าวถึงหลักการสร้างชุดฝึกไว้ว่า แบบฝึกที่สร้างขึ้นต้องสอดคล้องกับจิตวิทยาพัฒนาการ และลำดับขั้นตอนการเรียนรู้ของผู้เรียน เด็กที่เริ่มเรียนมีประสบการณ์น้อยจะต้องสร้างชุดฝึกให้น่าสนใจและแรงจูงใจผู้เรียนด้วยการเริ่มจากข้อที่ง่ายไปหายาก เพื่อให้ผู้เรียนมีกำลังใจทำชุดฝึก และวิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2549, น. 133) ที่ได้กล่าวถึงขั้นตอนการสร้างชุดฝึก หรือแบบฝึกทักษะว่าการสร้างแบบฝึกควรเริ่มจากการศึกษา วิเคราะห์เนื้อหาหรือทักษะที่เป็นปัญหาออกเป็นเนื้อหา หรือทักษะย่อยๆ เพื่อใช้ในการสร้างแบบทดสอบ และแบบฝึกหัด พิจารณาวัตถุประสงค์ รูปแบบและขั้นตอนการใช้สร้างแบบทดสอบ ซึ่งจะต้องสอดคล้องกับเนื้อหาสาระ สร้างแบบฝึกหัดเพื่อใช้พัฒนาทักษะย่อยแต่ละทักษะ ให้คำตอบ หรือแนวทางการตอบแต่ละเรื่อง สร้างแบบบันทึกความก้าวหน้า เพื่อใช้บันทึกผลการทดสอบ หรือผลการเรียน นำไปทดลองใช้ แล้วหาข้อบกพร่อง คุณภาพของแบบฝึกและคุณภาพของแบบทดสอบ ปรับปรุงแก้ไข

5.2.3 การทดลองใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านและเขียนภาษาไทย พบว่า นักเรียนที่เรียนรู้ด้วยชุดฝึกทักษะมีผลคะแนนก่อนฝึกทักษะการอ่าน ($\bar{X} = 9.48$, S.D.= 1.28) หลังฝึก ($\bar{X} = 12.76$, S.D.= 1.32) เปลี่ยนแปลงไป ($\bar{X} = 3.28$, S.D.= 1.30) และก่อนฝึกทักษะการเขียน ($\bar{X} = 11.21$, S.D.= 1.34) หลังฝึก ($\bar{X} = 14.27$, S.D.= 1.13) เปลี่ยนแปลงไป ($\bar{X} = 3.06$, S.D.= 1.18) เมื่อเปรียบเทียบผลการฝึกที่เปลี่ยนไปเทียบกับการไม่ฝึก พบว่าสถิติ Hotelling's T^2 เท่ากับ 256.572 แปลงเป็นสถิติ F ได้ 128.013 ที่ ซึ่งมีค่า sig=.000 แสดงว่า ผลการฝึกเปลี่ยนแปลงไปแตกต่างจากไม่ฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 หรือ หลังฝึกนักเรียนมีทักษะการอ่านและการเขียนสูงกว่าก่อนฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ทั้งนี้อาจเนื่องจากชุดฝึกทักษะที่นำมาใช้กับนักเรียนได้ผ่านกระบวนการในการสร้าง พัฒนา ทดลองใช้ และปรับปรุงแก้ไขมาแล้วในขั้นตอนของการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทยจนมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด แล้วจึงนำมาใช้กับนักเรียนซึ่งการทำชุดฝึกทักษะช่วยให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาได้ดีขึ้น จดจำความรู้ได้นานและคงทน รวมทั้งพัฒนาความรู้ทักษะและเจตคติด้านต่างๆ ของนักเรียนให้ดียิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องพิสมัย พงกระโทก (2556, น. 107) ได้ศึกษาเรื่อง ผลการใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง อสมการ ที่เรียนโดยการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับ

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า แบบฝึกทักษะ เรื่อง อสมการ ที่เรียนโดยการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.05/82.67 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 75/75 ที่ตั้งไว้ นักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะ เรื่อง อสมการ ที่เรียนโดยการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และการประเมินการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย พบว่า ผลการประเมินความเหมาะสมของชุดฝึกทักษะภาษาไทยที่ครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เป็นผู้ประเมินโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.63$, S.D. = 0.48) ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการที่ผู้วิจัยได้จัดทำชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย ที่ผ่านการประเมินคุณภาพจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งผลการประเมินโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุดมีการออกแบบเนื้อหาได้อย่างเหมาะสม จึงส่งผลให้นักเรียนเรียนรู้ได้ความเข้าใจเนื้อหา มีผลการเรียนรู้สูงขึ้น สอดคล้องกับไสว นามเกตต์ (2555, น. 96) ได้ศึกษาเรื่อง การปฏิบัติการพัฒนาการอ่านภาษาไทยเพื่อจับใจความโดยใช้แบบฝึกทักษะชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านโป่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 พบว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ มีคุณภาพอยู่ในระดับเหมาะสมมาก นักเรียนให้ความสนใจ มีความสนุกสนานในการเรียน มีการช่วยเหลือกันดี นักเรียนได้ความรู้ในการอ่านจับใจความ และนักเรียนได้รับการสอนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยร้อยละ 88.20 มีนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 100 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือร้อยละ 80 และเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างก่อนเรียน หลังเรียน พบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

- 5.3.1.1 ควรจัดเตรียมชุดฝึกทักษะให้เพียงพอกับจำนวนนักเรียน
- 5.3.1.1 ควรให้เวลานักเรียนในการคิดและฝึกแก้ปัญหาในชุดฝึกให้มากที่สุด และให้นักเรียนได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อนด้วย
- 5.3.1.1 ครูผู้สอนควรสังเกตและคอยให้คำชี้แนะนักเรียนในกรณีที่นักเรียนเกิดข้อสงสัย

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

- 5.3.2.1 ควรมีการสร้างชุดฝึกทักษะในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เนื้อหาที่เข้าใจยากหาประสิทธิภาพ
- 5.3.2.2 ควรมีการสร้างชุดฝึกภาษาไทย ในหน่วยการเรียนรู้อื่นหรือในระดับชั้นอื่น ๆ

บรรณานุกรม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บรรณานุกรม

- กรปภา ผลส้ม. (2558). การวิจัยและพัฒนาชุดฝึกทักษะการเขียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา
(วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- กรรณิการ์ พวงเกษม. (2533). ปัญหาและกลวิธีการสอนภาษาไทยในโรงเรียนประถม (พิมพ์ครั้งที่ 1).
กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- คมขำ แสนกล้า. (2547). การพัฒนาการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำควบ
กล้ำวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต).
มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- จุไรรัตน์ ธนทอง. (2548). ความสามารถทางการเขียนเรื่องของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
ที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ที่เรียนรวมในโรงเรียนปกติ จากการสอนเขียนเรื่องโดยใช้สื่อการ์ตูน
เคลื่อนไหว (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ.
- จรรยา บุญมีประเสริฐ. (2547). ผลการสอนแบบชี้แนะที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ :
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ฉวีวรรณ กิรติกร. (2541). เอกสารการสอนชุดวิชาสื่อการสอนระดับประถมศึกษา สาขาวิชา
ศึกษาศาสตร์ หน่วยที่ 4 : สื่อการสอนกลุ่มทักษะคณิตศาสตร์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ฉวีวรรณ คูหาภินันท์. (2545). การอ่านและการส่งเสริมการอ่าน (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ :
โสภณการพิมพ์.
- ญาณภัทร สีหะมงคล. (2550). การวิจัยและพัฒนา. สืบค้นจาก
<http://www.learners.in.th/ask/yannapat>
- ฐะปะนีย์ นาครทรรพ และประภาศรี สีหอำไพ. (2539). คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาไทย. บันไดก้าวขึ้นเพื่อจรโลงภาษาไทย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

- ฐานิตยา อมรพลัง. (2548). *การพัฒนาแผนการเรียนรู้หลักภาษาไทยเรื่องไตรยางศ์ด้วยแบบฝึกทักษะ เกม และเพลง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4* (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษา มหาบัณฑิต). มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ดุสิตา แดงประเสริฐ. (2549). *การพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์และทักษะการเขียนสรุปความของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus* (วิทยานิพนธ์ปริญญา ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ตรีศิลป์ บุญจรรย์. (2530). *พัฒนาการการศึกษาค้นคว้าและวิจัยวรรณคดี ไทย*. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ถวัลย์ มาศจรัส. (2535). *การเขียนหนังสือส่งเสริมการอ่าน และหนังสืออ่านเพิ่มเติม*. กรุงเทพฯ : บริษัทต้นอ้อ จำกัด.
- ถวัลย์ มาศจรัส. (2546). *นวัตกรรมการศึกษาชุด แบบฝึกหัด - แบบฝึกทักษะ เพื่อพัฒนาผู้เรียน และการจัดทำผลงานทางวิชาการอาจารย์ 3 และบุคลากรทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ธารอักษร.
- ถวัลย์ มาศจรัส. (2550). *แบบฝึกหัด แบบฝึกทักษะเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ผู้เรียนและจัดทำผลงาน วิชาการของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 2)*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ธารอักษร.
- ทิตนา แคมมณี. (2540). *การวิจัยทางการศึกษา (Educational Research)*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทัศนีย์ ศุภเมธี. (2541). *การสอนภาษาไทย*. ธนบุรี : สถาบันราชภัฏธนบุรี.
- ทัศนีย์ ศุภเมธี. (2544). *พฤติกรรมการสอนวิชาภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ สถาบันราชภัฏธนบุรี.
- ธเนศ ขำเกิด. (2550). *การประเมินผลการฝึกอบรมตามรูปแบบของเคิร์กแพทริก*. กรุงเทพฯ : ชวนการพิมพ์.
- นพดล จันท์เพ็ญ. (2539). *การใช้ภาษาไทย*. กรุงเทพฯ : ต้นอ้อ.
- บรรจง จันท์พันธ์. (2548). *การพัฒนาแผนการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียน สะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษา มหาบัณฑิต). มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- บันลือ พุกชะวัน. (2531). *มิติใหม่ในการสอนอ่าน*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- บันลือ พุกชะวัน. (2530). *สอนอ่านให้เสริมสร้างกระบวนการคิด*. กรุงเทพฯ : ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.

- บันลือ พกษะวัน และดำรง ศิริเจริญ. (2532). *เทคนิคและประสบการณ์การเขียนตำราทางวิชาการ*. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). *การวิจัยเบื้องต้น* (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2546). *การวิจัยสำหรับครู*. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- ประภาศรี สีหอำไพ. (2540) *วิธีสอนภาษาไทยระดับมัธยม*. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช.
- ประเมิน มหาจันทร์. (2530). *การสอนอ่านเบื้องต้น*. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- ประทีป วาทิกทินกร. (2542) *ร้อยกรอง*. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ปราณี พาโส. (2558) *การวิจัยพัฒนาหนังสือส่งเสริมการอ่านคำที่ประสมด้วยสระในภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80* (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ปานจิต โภญจนาวรรณ และธนิกานต์ มาฆะศิริานนท์. (2540). *คนฉลาดอ่าน* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : เอ็กซ์เปอร์เน็ท.
- ปวีณา เอ็นดู. (2547). *การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง การอ่านและการเขียนสะกดคำโดยใช้แบบฝึกทักษะ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1* (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ผ่องพรรณ ตรียมงคลกุล. (2555). *การวิจัยในชั้นเรียน* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- เผชญู กิจระการ. (2544). *การวิเคราะห์ประสิทธิภาพสื่อและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา (E₂/E₂) ในการวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- เผชญู กิจระการ และ สมนึก ภัทยธนี. (2545). *ดัชนีประสิทธิผล. วารสารการวัดผลการศึกษามหาวิทยาลัยมหาสารคาม*, 12(8), 30-36.
- พนมวัน วรดลย์. (2542). *การสร้างแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2* (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). สงขลา : มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- พวงผกา โสคำแก้ว. (2540). *การสอนซ่อมเสริมความเข้าใจการอ่านกลุ่มทักษะภาษาไทยด้วยหนังสือส่งเสริมการอ่าน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4*. ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2540). *วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์* (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- พินิจ จันทรชัย. (2546). *การสร้างหนังสือและแบบฝึกทักษะประกอบการเรียนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เรื่องบุญผะเหวดร้อยเอ็ด แบบมุ่ง ประสิทธิภาพ*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

- พิสมัย พงกระโทก. (2556). ผลการใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง อสมการ ที่เรียนโดยการเรียนรู้แบบ
ร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต).
บุรีรัมย์ : มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- พัฒนาหนังสือ, ศุภย์. (2546). *กิจกรรมส่งเสริมการอ่าน* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ
กระทรวงศึกษาธิการ.
- พันธุ์ทิพา หลาบเลิศบุญ. (2539). *การอ่านจับใจความและการย่อความ* (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ :
สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พูนศรี อิ่มประไพ. (2540). *การศึกษาข้อบกพร่องในการอ่านออกเสียงภาษาไทยและการสร้างแบบฝึก
ซ่อมเสริมสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในเขตกรุงเทพมหานคร* (วิทยานิพนธ์
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ไพฑูลย์ มุลดี. (2546). *การพัฒนาแผนและแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรา
ตัวสะกดกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2* (วิทยานิพนธ์ปริญญา
การศึกษามหาบัณฑิต). มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ไพศาล วรคำ. (2559) *การวิจัยทางการศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 8). มหาสารคาม : ตักสิลาการพิมพ์.
- ภาสกร แจ่มจันทร์เกษม. (2534). *การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่าน การเขียน
ภาษาอังกฤษ และความคิด สร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่
ได้รับการสอนด้วยแนวทฤษฎีการสอนแบบบูรณาการ (Genre Based Approach)
กับวิธีการสอนตามคู่มือครู* (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- แมนมาส ขวลิต. (2542). *เอกสารการสอนชุดวิชาสารนิเทศศาสตร์เบื้องต้น หน่วยที่ 1-7*. นนทบุรี :
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- ยรรยง มีสติ. (2525). *วิชาภาษาไทย 101 การใช้ภาษาไทย*. เลย : วิทยาลัยครูเลย.
- รชยา ภูตะมาตย์. (2559). *การวิจัยและพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านสะกดคำภาษาไทย สำหรับ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3* (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). มหาสารคาม :
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2531* (พิมพ์ครั้งที่ 2).
กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2556). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554* (พิมพ์ครั้งที่ 2).
กรุงเทพฯ : ราชบัณฑิตยสถาน.

- เรวดี อาษานาม. (2537). *พฤติกรรมการสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา*. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ลาวัลย์ สังข์พันธานนท์. (2549). *การอ่านเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต = Reading for Life Quality Improvement*. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ลูลา ศรีตุลา. (2553). *การพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2*. โรงเรียนชุมชนบ้านหัวขัว สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 2 : ขอนแก่น.
- วรรณ แก้วแพรง. (2526). *คู่มือการสอนเขียนชั้นประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- วรรณมา บัวเกิด. (2537). *เอกสารการสอนชุดวิชา การอ่านภาษาไทย หน่วยที่ 4*. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- วรรณภา ไชยวรรณ. (2549). *การพัฒนาแผนการอ่านภาษาไทย เรื่อง อักษรควบและอักษรนำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3* (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วรรณิ โสมประยูร. (2542). *การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 4)*. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- วิญญา วิศาลาภรณ์. (2540). *การสร้างแบบทดสอบ (พิมพ์ครั้งที่ 2)*. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- วิชาการ, กรม. (2540). *รายงานการสำรวจความสนใจ และรสนิยมในการอ่านของเด็กและเยาวชนไทย*. กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.
- วิชาการ, กรม. (2544). *คู่มือการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย*. กรุงเทพฯ : องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2549). *เอกสารประกอบการสอนวิชา 0506702 นวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้*. มหาสารคาม : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- แวมมยุรา เหมือนนิล. (2541). *การอ่านจับใจความ*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ สุวีริยาสาส์น.
- ศรีสมร กสิวัฒน์. (2537). *เด็กออทิสติกเข้าใจและช่วยเหลือ (พิมพ์ครั้งที่ 2)*. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- ศิริชัย กาญจนวาสี. (2559). *ทฤษฎีการประเมิน (พิมพ์ครั้งที่ 8)*. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศิริวรรณ ฉายะเกษตริน. (2535). *หนังสือชุดฝึกทักษะกระบวนการ ท 101 ภาษาไทย*. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช.
- สุพักตร์ พิบูลย์. (2549). *ชุดเสริมทักษะการประเมินโครงการ*. นนทบุรี : จตุพรดีไซน์.

- สุพัฒน์ สุกมลสันต์. (2537). รายงานผลการวิจัยเรื่องการอภิวิเคราะห์และการสังเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ในระหว่างปี พ.ศ.2515-2530. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สนิท ตั้งทวี. (2531). ความรู้และทักษะทางภาษา. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- สมคิด พรหมจ้อย. (2550). เทคนิคการประเมินโครงการ. กรุงเทพฯ : ครูสภาลาดพร้าว.
- สมนึก ภัททิยธนี. (2549). การวัดผลการศึกษา. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สมบัติ ท้ายเรือคำ. (2547). เอกสารประกอบการสอนวิชาการวิจัยการศึกษาเบื้องต้น. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สมบัติ ท้ายเรือคำ. (2549). การวัดและประเมินผลการศึกษา. กภาพสินธุ์ : ประสานการพิมพ์.
- สมพร มั่นตะสูตร แห่งพิพัฒน์. (2547). การอ่านทั่วไป. เพชรบูรณ์ : โอเดียนสโตร์.
- สามารถ ศักดิ์เจริญ. (2546). ปัญหาการเขียนตัวสะกดการันต์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดภาคใต้ (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สายสุนีย์ สกกุลแก้ว. (2535). การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยเพื่อจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุจรีต เพียรชอบ. (2537). ศิลปะการใช้ภาษา (9). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- สุจรีต เพียรชอบ และสายใจ อินทร์พรหม. (2536). วิธีสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2543). หลักและวิธีสอนอ่านภาษาไทย (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ : บริษัทโรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด.
- สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2545). เทคนิควิจัยด้านการอ่าน (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สุภาพ ฉัตรภรณ์. (2543). การสอนคหกรรมศาสตร์. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สุภัทรา อักษรานุเคราะห์. (2532). การสอนทักษะทางภาษาและวัฒนธรรม (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวิทย์ มูลคำ. (2551). กลยุทธ์การสอนคิดเปรียบเทียบ (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัด ภาพพิมพ์.
- สุวิทย์ มูลคำ และ สุนันทา สุนทรประเสริฐ. (2550). ผลงานทางวิชาการสู่การเลื่อนวิทยฐานะ. กรุงเทพฯ : อี เค บุคส์.

- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หนังสือเรียนรายวิชา พื้นฐาน ภาษาไทย ชุดภาษาเพื่อชีวิต ภาษาพาที ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ลาดพร้าว.
- ไสว นามเกต. (2555). การปฏิบัติการพัฒนาการอ่านภาษาไทยเพื่อจับใจความโดยใช้แบบฝึกทักษะ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านโป่ง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ศรีสะเกษ เขต 1 (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). อุบลราชธานี : มหาวิทยาลัย ราชภัฏอุบลราชธานี.
- อกนิษฐ์ กรไกร. (2549). *การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้กายานี11 ด้วยแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระ ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ Co-op Co-op และแบบเดี่ยว* (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- องค์อร จันทร์พูล. (2558). *การพัฒนาแบบฝึกทักษะเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านคิดวิเคราะห์สำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3* (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- องอาจ นัยพัฒน์. (2554). *วิธีวิทยาการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพทางพฤติกรรมศาสตร์ และ สังคมศาสตร์ (พิมพ์ครั้งที่ 2)*. กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัด สามลดา.
- อัมพร สุขเกษม. (2539). *การอ่านหนังสือ*. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- Borg R. Walter and Gall Damien Meredith. (1989). *Educational Research An Introduction Fifth Education*. New York : Longman.
- Bouchard, Margarit Pray. (2002). "An Investigation of Students' Word Knowledge as Demonstrated by Their Reading and Spelling Error, " *Dissertation Abstracts International*, 63 (2), 541-4.
- Dyer, G. G. (2001). *A study of effect of pre reading mapping on comprehension and transfer of learning*. Dissertation Abstracts International.
- Fitzgerald, James A. (1964). *Children's Experiences in Spelling in Children and the Language*. New Jersey : Prentices – Hall.
- Fortes, M. (2001). *Reading comprehension of strategies two fifth-grade bilingual latino reader*. Dissertation Abstracts International.
- Garcia, Carol Ann. (1998). "The Effect of Two Types of Spilling Instruction on First – grade Reading, Writing, and Spelling Achievemint," *Dissertation Abstracts nternational*, 58(9), 3459 – A.

- Krashen, S. D. and Terrel, T. D. (1984). *The Natural Approach Language Acquisition in the Classroom*. U.K. : Pergamum Press.
- Luneburg, James. (1959). *Essentials of Good English*. New York : Holt, Rinehart and Winston.
- Maccrimon and James. (1978). *Children's Experiences in Spelling in Children and the Language*. New Jersey : Prentices – Hall.
- McPeake, P. G. (2001). The effects of original systematic study worksheets, reading level and sex on the spelling achievement of sixth grade students [CD-ROM]. *Dissertation Abstracts International Item*, 1799-A.

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ภาคผนวก ก

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
ศูนย์ฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

คำนำ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดนโยบายพัฒนาคุณภาพนักเรียน ให้สอดคล้องกับนโยบายปฏิรูปการศึกษากระทรวงศึกษาธิการมุ่งเน้นให้นักเรียนอ่านออกเขียนได้เป็นสำคัญ ผู้จัดทำได้นำชุดทักษะภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มาพัฒนาคุณภาพนักเรียนเป็นศูนย์กลางฝึกปฏิบัติจริงตามศักยภาพของแต่ละบุคคล ฝึกทำงานเป็นกลุ่ม ใฝ่รู้ ใฝ่เรียน และมีนิสัยรักการอ่าน ให้นักเรียนเรียนรู้อย่างมีความสุข

ชุดฝึกทักษะภาษาไทยเล่มนี้ เป็นชุดฝึกทักษะ เรื่องการอ่านและการเขียนภาษาไทย จัดทำขึ้นเพื่อเสริมความรู้ความเข้าใจและฝึกการเสริมทักษะเพิ่มเติมแก่นักเรียนในเรื่อง การอ่านและการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ประกอบไปด้วยชุดฝึกเสริมทักษะ จำนวน 15 ชุดฝึก

ขอขอบพระคุณผู้อำนวยการสถานศึกษา คณะครู และนักเรียนโรงเรียนเตรียมบัณฑิต ที่ให้กำลังใจในการจัดทำชุดฝึกเสริมทักษะเล่มนี้จนสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนต่อไป

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ผู้จัดทำ

นางสาววรรณภรณ์ พระเมเด

คำชี้แจงการใช้ชุดฝึกเสริมทักษะ

1. ชุดฝึกทักษะเล่มนี้เป็นชุดฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง การอ่านและการเขียนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีชุดฝึกทักษะทั้งหมด 15 แบบฝึก
2. ชุดฝึกทักษะเล่มนี้เป็นชุดฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง การอ่านและการเขียนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ใช้เวลาในการเรียนชุดฝึกทักษะนี้นอกเวลาเรียนในชั่วโมงสอนเสริม โดยฝึกกับครูผู้สอนในวันจันทร์ พุธ ศุกร์ วันละ 1 ชั่วโมง
3. ชุดฝึกทักษะเล่มนี้เป็นชุดฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง การอ่านและการเขียนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สามารถฝึกทบทวนด้วยตนเองในเวลาว่างที่โรงเรียนและที่บ้าน โดยมีเพื่อนผู้ปกครองให้คำแนะนำได้
4. ขั้นตอนการฝึก
 - 4.1 นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียนซึ่งมี 2 ตอน ตอนที่ 1 ทดสอบการอ่านออกเสียง คำศัพท์ซึ่งมีทั้งหมด 20 คำ ตอนที่ 2 ทดสอบเขียนตามคำบอกจำนวน 20 คำ
 - 4.2 ให้นักเรียนฝึกอ่านเขียนในกิจกรรมฝึกตามขั้นตอนจนครบ 15 กิจกรรมฝึก
 - 4.3 นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน เพื่อเปรียบเทียบความก้าวหน้ากับคะแนนก่อนเรียน

คำแนะนำในการใช้ชุดฝึกทักษะสำหรับครู

เมื่อครูผู้สอนได้นำชุดฝึกทักษะเล่มนี้ไปใช้ในการเรียนการสอนควรปฏิบัติดังนี้

1. ทดสอบความรู้ก่อนเรียนของนักเรียนเพื่อวัดความรู้พื้นฐานของนักเรียนแต่ละคน
2. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้ชุดฝึกทักษะเล่มนี้ควบคู่กับแผนการจัดการเรียนรู้
3. ขณะปฏิบัติกิจกรรมควรแนะนำนักเรียนอย่างใกล้ชิด
4. เมื่อนักเรียนทำชุดฝึกทักษะเสร็จแล้วช่วยกันตรวจคำตอบจากเฉลย
5. ให้นักเรียนซักถามเนื้อหาที่ไม่เข้าใจ แล้วครูอธิบายเพิ่มเติม
6. ทดสอบความรู้ของนักเรียนโดยใช้แบบทดสอบหลังเรียน
7. ใช้เป็นชุดฝึกทักษะให้นักเรียน ได้เรียนรู้และซ่อมเสริมความรู้ด้วยตนเอง
8. นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียนได้ร้อยละ 80 แสดงว่าผ่านเกณฑ์ที่ตั้งไว้
9. บันทึกคะแนนที่ได้ลงในแบบบันทึกความก้าวหน้าการทำแบบฝึกทักษะซึ่งอยู่ท้ายชุดฝึกทักษะ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

คำแนะนำในการใช้ชุดฝึกเสริมทักษะสำหรับนักเรียน

ชุดฝึกเสริมทักษะเล่มนี้ เป็นชุดฝึกทักษะที่ใช้ประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง การอ่านและการเขียนบัญชีคำพื้นฐาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ให้นักเรียนปฏิบัติตามคำชี้แจงแต่ละขั้นตอนตั้งแต่ต้นจนจบ นักเรียนจะได้รับความรู้อย่างครบถ้วน โดยปฏิบัติตามขั้นตอนดังนี้

1. อ่านจุดประสงค์การเรียนรู้
2. ตั้งใจทำแบบทดสอบก่อนเรียนแต่ไม่ต้องกังวลเรื่องคะแนน
3. ศึกษาใบความรู้ให้เข้าใจ
4. ทำชุดฝึกทักษะอย่างตั้งใจ
5. ตรวจสอบคำตอบจากเฉลย
6. ถ้าทำชุดฝึกเสริมทักษะไม่ได้ ให้กลับมาทบทวนเนื้อหาและขอคำชี้แนะจากครู

ไปศึกษาจุดประสงค์
การเรียนรู้
หน้าต่อไปเลยค่ะ

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถอ่านภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่กำหนดให้ได้
2. นักเรียนสามารถเขียนภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่กำหนดให้ได้
3. นักเรียนสามารถอ่านและเขียนบัญชีคำพื้นฐาน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ได้

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

พวกเรา พร้อมที่จะทำ
แบบทดสอบก่อนเรียน หรือยังคะ
ถ้าพร้อมแล้วรีบไปทำกันเลย

แบบทดสอบก่อนเรียน

ตอนที่ 1 ให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำศัพท์ต่อไปนี้

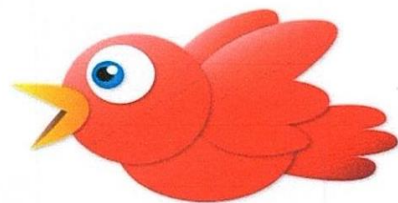
1. มิฉฉาซีฟ	11. กระหม่อม
2. ประเพณี	12. ถวายพระพร
3. บุพการี	13. เชื้อเอตส์
4. กีฬา	14. สยาม
5. ช้างสาร	15. บริหาร
6. บริหาร	16. จมูกข้าว
7. อุตสาหกรรม	17. แตะกระแวง
8. วารี	18. พยางค์
9. พระบารมี	19. เสื่อพระราชทาน
10. บัตรเครดิต	20. งบประมาณ

ตอนที่ 2 ให้นักเรียนเขียนตามคำบอก จำนวน 20 คำ

1. แกงบัวต	11. โครงการ
2. ภูมิใจ	12. อันธพาล
3. ข้าวเหนียว	13. ประเทศ
4. กลัวย่นน้ำว่า	14. คุณภาพ
5. จิตวิญญาน	15. สิ่งศักดิ์สิทธิ์
6. บริจาค	16. สยาม
7. โปรแกรม	17. ถนนลูกรัง
8. บทเรียน	18. กิจการ
9. ยุติธรรม	19. พอเพียง
10. สุจริต	20. อุบัติเหตุ

สระในภาษาไทย

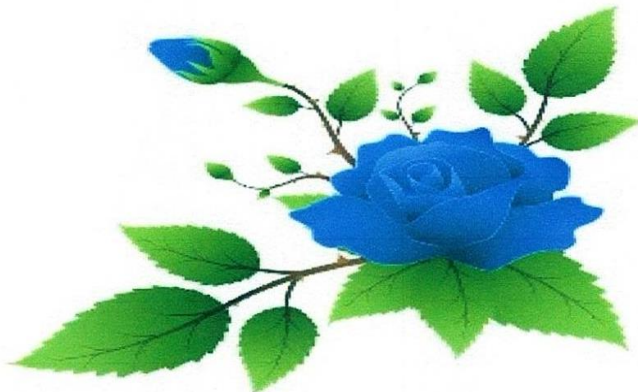
สระอะ	สระอา	สระอิ	สระอี	สระเอี	สระเอือ	สระอุ	สระอุ
สระเอะ	สระเอ	สระเอะ	สระเอ	สระเอะ	สระเอ	สระเอะ	สระเอ
สระเออะ	สระเออ	สระเอียะ	สระเอียบ	สระเอือะ	สระเอือ	สระเอัวะ	สระเอิว
สระอ๋า	สระไ	สระไ	สระเอา	อี	อี	อี	อี

พยัญชนะไทย

พยัญชนะไทยมี 44 ตัว

ก	ข	ฃ	ค	ฅ	ฉ	ง	จ	ฉ	ช	ซ
ฌ	ญ	ฎ	ฏ	ฐ	ฑ	ฒ	ณ	ด	ต	ถ
ท	ธ	น	บ	ป	ผ	ฝ	พ	ฟ	ภ	ม
ย	ร	ล	ว	ศ	ษ	ส	ห	ฬ	อ	ฮ

วรรณยุกต์

รูป	เสียง	ชื่อเรียก
.	สามัญ	-
ˊ	เอก	ไม้เอก
ˋ	โท	ไม้โท
ˎ	ตรี	ไม้ตรี
ˑ	จัตวา	ไม้จัตวา

สามัญ	เอก	โท	ตรี	จัตวา
มหาวิท	ยาลัย	ราชภัฏ	มหาสารคาม	+

RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY
ไม้เอก ไม้โท ไม้ตรี ไม้จัตวา

ใบความรู้

เรื่อง การฝึกอ่านพยัญชนะ ก ข ค ผสมสระ

ให้นักเรียนอ่านพยัญชนะ ก ข ค ผสมสระ แจกลูก

เสียงสระ รูป	อะ	อิ	อี	อุ	เอะ	แอะ	โอะ	
	อา	อิ	อี	อุ	เอ	แอ	โอ	
สระ พยัญชนะ	ะ	ิ	ี	ู	เะ	แะ	โะ	
	า	ิ	ี	ู	เ	แ	โ	
ก	กะ	กิ	กี	กู	เกะ	แกะ	โกะ	
	กา	กิ	กี	กู	เก	แก	โก	
ข	ขะ	ขิ	ขี	ขุ	ขะ	แจะ	โจะ	
	ขา	ขิ	ขี	ขู	ข	แจ	โจ	
ค	คะ	คิ	คี	คู	เคะ	แคะ	โคะ	
	คา	คิ	คี	คู	เค	แค	โค	
เสียงสระ รูป	เออะ	เออะ	เอียะ	เอือะ	อัวะ	ไอ	ไอ	อำ
	เออ	เออ	เอีย	เอือ	อัว	ไ	ไ	เอา
สระ พยัญชนะ	เ-อะ	เ-อะ	เ-ียะ	เ-ือะ	ัวะ	ไ	ไ	อำ
	อ	เ-อ	เ-ีย	เ-ือ	ัว	ัย	ัย	เ-า
ก	เกอะ	เกอะ	เกียะ	เกือะ	กัวะ	ไก	ไก	ก้ำ
	กอ	เกอ	เกีย	เกือ	กัว	กัย	กัย	เกา
ข	ขะ	ขะ	เจียะ	เจือะ	ขัวะ	ไข	ไข	ขำ
	ขอ	เขอ	เจีย	เจือ	ขัว	ขัย	ขัย	เขา
ค	เคอะ	เคอะ	เคียะ	เคือะ	คัวะ	คไ	คไ	ค้ำ
	คอ	เคอ	เคีย	เคือ	คัว	คัย	คัย	เคา

ชุดฝึกทักษะที่ 1

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....โรงเรียน.....

ให้นักเรียนฝึกอ่านออกเสียงคำที่กำหนดให้ (10 คะแนน)

กระถิน

เกลืออกกล้วย

กะละมัง

คนพาล

ไซลก

เมนู

ครก

ครีกรโครม

ตรอมตรม

จิวร

ชุดฝึกทักษะที่ 2

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....โรงเรียน.....

ให้นักเรียนเขียนคำอ่านจากคำต่อไปนี้ให้ถูกต้อง (10 คะแนน)

ตัวอย่าง

สุนัข

อ่านว่า

ส - นั ก

1. แกงบวด อ่านว่า.....
2. กลัวยไข่ อ่านว่า.....
3. ขี้เหล็ก อ่านว่า.....
4. ส้มคร อ่านว่า.....
5. ตะกละ อ่านว่า.....
6. โขคดี อ่านว่า.....
7. บุคคล อ่านว่า.....
8. ภูมิใจ อ่านว่า.....
9. กลัวยหอม อ่านว่า.....
10. ร่มรื่น อ่านว่า.....

ชุดฝึกทักษะที่ 3

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....โรงเรียน.....

ให้นักเรียนเขียนคำจากคำอ่านต่อไปนี้ให้ถูกต้องพร้อมฝึกอ่านให้คล่อง (10 คะแนน)

อ่านว่า	เขียนเป็น
ตัวอย่าง จิต - อา - สา	จิตอาสา
1. ปะ - มุก	1.....
2. ปะ - เทด	2.....
3. บอ - ริ - หาน	3.....
4. พะ - ยาน	4.....
5. สะ - ตี	5.....
6. บัด - เค - ดิด	6.....
7. ตะ - กูน	7.....
8. อุ - บัด - ตี - เทด	8.....
9. บัน - ดา - สัก	9.....
10. สา - ระ - พาบ	10.....

ชุดฝึกทักษะที่ 4

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....โรงเรียน.....

ให้เติมคำสะกดในมาตรา แม่ กก ลงในช่องว่าง ให้ได้ความหมาย (10 คะแนน)

1.

น....กระจอก

2.

ก้อนเม.....

3.

พรร....พวก

4.

วิชา เล.....

5.

สุนัข.....

6.

พยั....ฆ์

7.

ปลายภา....

8. **อุปสรรค....**

9. **วิห....**

10. **สมั....ร**

ชุดฝึกทักษะที่ 5

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....โรงเรียน.....

เขียนตัวสะกดในมาตราแม่ กน ลงใน ให้เป็นคำที่ถูกต้อง (10 คะแนน)

ตัวอย่าง ภา ร โรง

1. โบรา

2. ทหา

3. ทำบุ

4. ปลาา

5. กุ แจ

6. ลำธา

7. กังว

8. สั ญา

9. ข้าวสา

10. การุ

ชุดฝึกทักษะที่ 6

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....โรงเรียน.....

เลือกคำที่สะกดในมาตราแม่ กน ที่ถูกต้อง เขียนลงใน (10 คะแนน)

ตัวอย่าง	อาหาล	อาหาน	อาหาร	อาหาร
1.	กตันณ	กตัญญ	กะตัญญ	
2.	ธนาคาน	ธนาคาร	ธณาการ	
3.	กุณแจ	กุญแจ	กุนแจ	
4.	จراجอน	จراجอล	จراجร	
5.	บุญคูน	บุญคุณ	บุญกุน	
6.	ลำธาร	ลำธาน	ลำทาน	
7.	ก้งวน	ก้งวล	ก้งวง	
8.	กล้าหาณ	กล้าหาญ	กล้าหาน	
9.	หมั่นเพียร	หมั่นเพียน	หมั่นเพี้ยน	
10.	โบราณ	โบราณุ	โบราณ	

ชุดฝึกทักษะที่ 7

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....โรงเรียน.....

เลือกคำในวงเล็บเติมลงในช่องว่าง ให้ได้ความหมาย (10 คะแนน)

ตัวอย่าง แดงขับ **รถ** คันใหญ่ไปกินอาหาร **รส** เด็ด (รส,รถ,รถ)

1. แม่ให้เงินฉัน 50 ไปซื้อยาใส่ แผล (บาท , บาทร บาท)
2. คุณแม่ คนที่ซื้อ ทำงานบ้าน (เกลียด ,เกลียด, เกลียด)
3. ในวัน หนูนึกไปเก็บดอก มาร้อยมาลัย (พูด ,พูด,พูด)
4. คุณยาย อนุ ให้ฉันไปเยี่ยม ที่ร้อยเอ็ด (ญาติ ,ญาติ ,ญาติ)
5. บ้านฉันอา ดีมาก เพราะอยู่กลางทุ่งนา (กาด , กาส , กาส)

ชุดฝึกทักษะที่ 8

ชื่อ..... ชั้น..... เลขที่..... โรงเรียน.....

คำชี้แจง นำคำที่กำหนดให้เติมลงในประโยคให้ถูกต้อง (10 คะแนน)

บวช	ประโยชน์	สารพิษ	สัตว์	เกษตร
ประวัติ	ปรารถนา	อุบัติเหตุ	โอกาส	สวัสดิ์

ตัวอย่าง หมูหวาน ใส่บาตร ตอนเช้าทุกวัน

- ลูกเสือ ได้รับ ในระหว่างเดินทางไกล
- คุณพ่อประกอบอาชีพทำการ
- แดง เป็นสามเณร
- การกินผักสดจะมี ทำให้ร่างกายแข็งแรง
- บึงปลาอูซัย มี ความเป็นมาที่น่าสนใจ
- ปีศาจเรียนหนูมี ไปเยี่ยมญาติต่างจังหวัด
- ผักที่ตลาดมี ที่เป็นอันตรายต่อร่างกาย
- วัวเป็น เลี้ยงลูกด้วยน้ำนม
- พ่อแม่มีความ คดีต่อลูกทุกคน
- คุณครูเข้าห้องเรียนนักเรียนกล่าวคำว่า

ชุดฝึกทักษะที่ 9

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....โรงเรียน.....

แก้คำผิดในมาตรา แม่กบ ให้ถูกต้อง (10 คะแนน)

ตัวอย่าง

สัปดาห์

=

สัปดาห์

1.

เคารบ

=

.....

2.

สรุบ

=

.....

3.

คำสาบ

=

.....

4.

สุภาบ

=

.....

5.

สินชีบ

=

.....

6.

มีลาบ

=

.....

7.

รูปภาพ

=

.....

8.

กร้าบ

=

.....

9.

บบ

=

.....

10.

สะหรูป

=

.....

ชุดฝึกทักษะที่ 10

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....โรงเรียน.....

ให้นักเรียนระบายสีคำที่เขียนตัวการ์นต์ได้ถูกต้อง (10 คะแนน)

1.

ประสงค์

ประสงฆ์

2.

รถยนต์

รถยนต์

3.

ภาพยนตร์

ภาพยนตร์

4.

คอมพิวเตอร์

คอมพิวเตอร์

5.

สุขสันต์

สุขสันตร์

6.

ไดโนเสาร์

ไดโนเสาร์

7.

เหตุการณ์

เหตุกานต์

8.

มนุษย์

มนุษย์

9.

โทรศัพท์

โทรศัพต์

10.

วันศุกร์

วันสุขร์

ชุดฝึกทักษะที่ 11

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....โรงเรียน.....

เลือกคำที่กำหนดให้ เติมลงในช่องว่างให้ได้ใจความ (10 คะแนน)

หยาม

ตลาด

หรือ

หรือ

จรวด

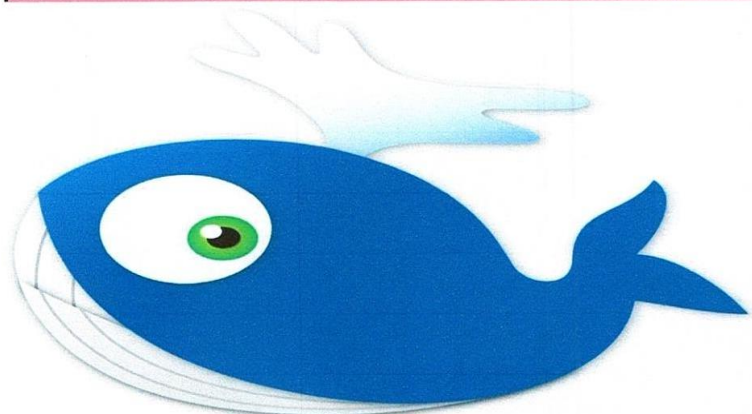
ตลก

ปลัด

หรรษา

ปรอท

1. คุณพ่อของบอมแบมเป็น.....อำเภอ
2. แสงแดดจ้าต้อง.....ตา
3. คุณหมอใช้ วัดไข้เด็ก
4. พ่อชอบเล่าเรื่อง..... ให้ป้อมกับแนนฟัง
5. อย่าให้ใครมาเหยียด.....บรรพบุรุษ
6. เลือกเอาว่าจะจับเป็น.....จับตาย
7. ประเทศจีนยิงขึ้นไปบนท้องฟ้า
8. แม่ไปซื้อปลาที่.....
9.พวงนี้เปรี้ยวเสียจริง ๆ
10. อย่างแต่งตัว.....เกินไป

ชุดฝึกทักษะที่ 12

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....โรงเรียน.....

ให้นักเรียนนำคำต่อไปนี้ไปแต่งประโยคให้ได้ใจความสมบูรณ์ (10 คะแนน)

ตัวอย่าง สวดมนต์ ⇒ ฉันสวดมนต์ไหว้พระก่อนนอน

1. ซีเมนต์ ⇒

2. สงกรานต์ ⇒

3. น้ำมัน ⇒

4. รถยนต์ ⇒

5. หุ่นยนต์ ⇒

6. นิมนต์ ⇒

7. สุขสันต์ ⇒

8. ลูกศิษย์ ⇒

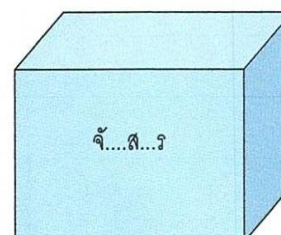
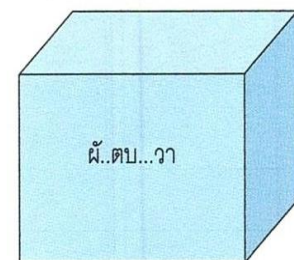
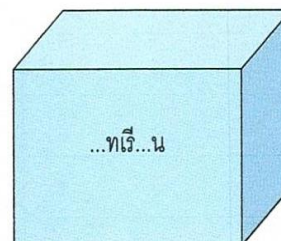
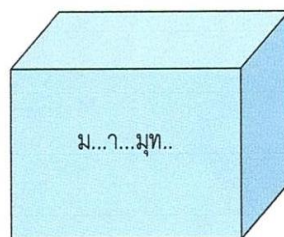
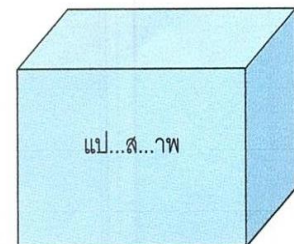
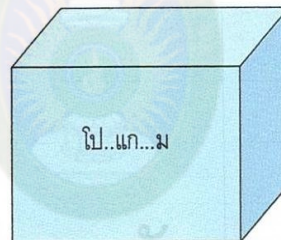
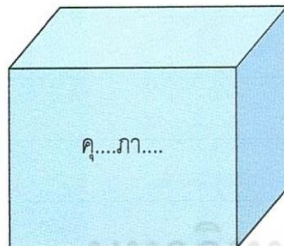
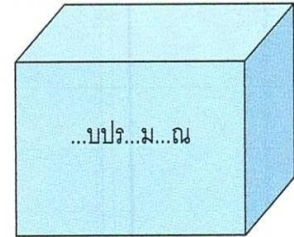
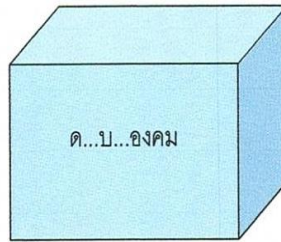
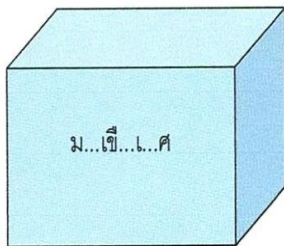
9. ชื่อสัตย์ ⇒

10. แพทย์ ⇒

ชุดฝึกทักษะที่ 13

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....โรงเรียน.....

ให้นักเรียนเติมคำลงในช่องว่างให้ถูกต้อง (10 คะแนน)

ชุดฝึกทักษะที่ 14

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....โรงเรียน.....

ให้นักเรียนโยงคำทางซ้ายมือและทางขวามือให้ได้คำที่มีความหมาย (10 คะแนน)

1. กล้วย

สมรส

2. จิต

วิญญาน

3. ปลอด

แก้ว

4. เต็ม

บ้าน

5. ขนม

โปรง

6. กิ่ง

น้ำหว่า

7. มงคล

เหยียด

8. ถาน

ปาล์ม

9. ทะเบียน

นมเนย

10. น้ำมัน

ลูกร้าง

ชุดฝึกทักษะที่ 15

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....โรงเรียน.....

ให้นักเรียนแต่งประโยคจากคำต่อไปนี้ (10 คะแนน)

๑. ประท้วง

๒. อธิษาศัย

๓. ร้าน

๔. สำรอง

๕. นายกรัฐมนตรี

๖. ประเทศ

๗. สยาม

๘. กีฬา

๙. ทูรกันดาร

๑๐. แชนมป์

แบบทดสอบหลังเรียน

ตอนที่ 1 ให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำศัพท์ต่อไปนี้

1. มิฉฉาซีฟ	11. กระหม่อม
2. ประเพณี	12. ถวายพระพร
3. บุพการี	13. เชื้อเอตส์
4. กีฬา	14. สยาม
5. ช้างสาร	15. บริหาร
6. บริหาร	16. จมูกข้าว
7. อุตุสหกรรม	17. แดกระแหง
8. วารี	18. พยางค์
9. พระบารมี	19. เสื่อพระราชทาน
10. บัตรเครดิต	20. งบประมาณ

ตอนที่ 2 ให้นักเรียนเขียนตามคำบอก จำนวน 20 คำ

1. แกงบวด	11. โครงการ
2. ภูมิใจ	12. อันธพาล
3. ข้าวเหนียว	13. ประเทศ
4. กล้วยน้ำว่า	14. คุณภาพ
5. จิตวิญญาณ	15. สิ่งศักดิ์สิทธิ์
6. บริจาค	16. สยาม
7. โปรแกรม	17. ถนนลูกรัง
8. บทเรียน	18. กิจการ
9. ยุติธรรม	19. พอเพียง
10. สุจริต	20. อุบัติเหตุ

บรรณานุกรม

- ฉวีวรรณ คูหาภินันท์. การอ่านและการส่งเสริมการอ่าน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โสภณการพิมพ์, 2545.
- ฐะปะนีย์ นาครทรรพและประภาศรี สีหอำไพ. คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย. บันไดเก้าขั้นเพื่อจรรโลงภาษาไทย, กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2539.
- ถวัลย์ มาศจรัส. การเขียนหนังสือส่งเสริมการอ่าน และหนังสืออ่านเพิ่มเติม. กรุงเทพฯ : บริษัทต้นอ้อ จำกัด, 2535.
- ทัศนีย์ ศุภเมธี. การสอนภาษาไทย. ธนบุรี : สถาบันราชภัฏธนบุรี, 2541.
- เรวดี อาษานาม. พฤติกรรมการสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา. ภาควิชาหลักสูตรและการสอน. มหาสารคาม : สถาบันราชภัฏมหาสารคาม, 2537.
- วรรณภา ไชยวรรณ. การพัฒนาแผนการอ่านภาษาไทย เรื่อง อักษรควบและอักษรนำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2549.
- วรรณิ โสมประยูร. การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 4 กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2544.
- วิชาการ, กรม. กระทรวงศึกษาธิการ. รายงานการสำรวจความสนใจ และระสนิยมในการอ่านของเด็กและเยาวชนไทย. กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2540.
- แวมยุรา เหมือนนิล. การอ่านจับใจความ กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ สุวีริยาสาสน์, 2541.
- สมนึก ภัททิยธนี. การวัดผลการศึกษา. คณะศึกษาศาสตร์ มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2549.
- สามารถ ศักดิ์เจริญ. ปัญหาการเขียนตัวสะกดการันต์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดภาคใต้. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต สาขามัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2546.
- สายสุนีย์ สกุลงแก้ว. การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยเพื่อจับใจความของนักเรียน. ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์. ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535.
- สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. หลักและวิธีสอนอ่านภาษาไทย. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : บริษัทโรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด, 2543.

ตอนที่ 2 การเขียนตามคำบอก

ที่	คำศัพท์	ก่อนเรียน	หลังเรียน	หมายเหตุ
1.	แกงบวด			
2.	ภูมิใจ			
3.	ข้าวเหนียว			
4.	กล้วยน้ำว้า			
5.	จิตวิญญาณ			
6.	บริจาค			
7.	โปรแกรม			
8.	บทเรียน			
9.	ยุติธรรม			
10.	สุจริต			
11.	โครงการ			
12.	อันธพาล			
13.	ประเทศ			
14.	คุณภาพ			
15.	สิ่งศักดิ์สิทธิ์			
16.	สยาม			
17.	ถนนลูกช้าง			
18.	กิจการ			
19.	พอเพียง			
20.	อุบัติเหตุ			
	รวม			

สรุปผลการทดสอบการอ่านและการเขียน

ที่	รายการ	ก่อนเรียนได้คะแนน	หลังเรียนได้คะแนน	หมายเหตุ
1.	การอ่าน (60 คะแนน)			
2.	การเขียน (60 คะแนน)			
	รวม 120 คะแนน			

รายละเอียดเกณฑ์การให้คะแนนแบบประเมินการอ่าน (ก่อนเรียน/หลังเรียน)

ประเด็นการประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน		
	3	2	1
1. อ่านได้ถูกต้อง	อ่านคำและออกเสียง ได้ถูกต้องตามอักขรวิธี ทุกคำ	อ่านคำและออกเสียง ไม่ถูกต้องตามอักขรวิธี 5 - 10 คำ	อ่านคำและออกเสียง ไม่ถูกต้องตามอักขรวิธี ตั้งแต่ 11 คำขึ้นไป
2. อ่านได้คล่องแคล่ว	ไม่อ่านข้ามหรือเพิ่มคำ	อ่านข้ามคำหรือเพิ่ม คำ 1 - 3 คำ	อ่านข้ามคำหรือเพิ่ม คำ 4 คำขึ้นไป
3. อ่านภายในเวลาที่ กำหนด	อ่านจบภายในเวลาที่ กำหนด	อ่านจบเกินเวลาที่ กำหนด 10 วินาที	อ่านไม่จบภายในเวลา ที่กำหนด

หมายเหตุ ถ้าอ่านผิดกลับมาอ่านใหม่ แม้จะอ่านถูกก็ไม่ให้คะแนน

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

รายละเอียดเกณฑ์การให้คะแนนแบบประเมินการเขียน (ก่อนเรียน/หลังเรียน)

ประเด็นการประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน		
	3	2	1
1. เขียนได้ถูกต้อง	เขียนคำได้ถูกต้องทุก คำ	เขียนคำผิดเป็นบางคำ	เขียนคำผิดเป็นส่วน ใหญ่
2. เขียนได้คล่องแคล่ว	เขียนได้ถูกต้องและ รวดเร็ว	เขียนผิดไม่เกิน 1 - 3 คำและรวดเร็ว	เขียนผิดไม่เกิน 3 - 5 คำ และรวดเร็ว
3. เขียนได้สมบูรณ์	เขียนตัวบรรจง ถูกต้อง สวยงาม	เขียนตัวบรรจง สวยงาม ผิดไม่เกิน 2 ที่	เขียนไม่สวยงาม ผิด 3 ที่ขึ้นไป

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ภาคผนวก ข

แบบประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อแบบฝึกทักษะการอ่าน

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แบบประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

คำชี้แจง 1. แบบประเมินชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทยนี้ใช้สำหรับผู้เชี่ยวชาญประเมิน
 2. โปรดกาเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่านมากที่สุดซึ่งมี 5
 ระดับคือ

5	คะแนน	หมายถึง	เหมาะสมมากที่สุด
4	คะแนน	หมายถึง	เหมาะสมมาก
3	คะแนน	หมายถึง	เหมาะสมปานกลาง
2	คะแนน	หมายถึง	เหมาะสมน้อย
1	คะแนน	หมายถึง	เหมาะสมน้อยสุด

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. คำชี้แจงการใช้ชุดฝึกทักษะ					
1.1 องค์ประกอบมีความชัดเจน ครบถ้วน					
1.2 ข้อปฏิบัติในการใช้ชุดกิจกรรม เข้าใจง่าย ชัดเจน					
2. คำแนะนำสำหรับครูผู้สอน					
2.1 บทบาทของครูผู้สอน สามารถกระตุ้นให้นักเรียนเกิด ความสนใจ อยากเรียนรู้					
2.2 ระบุหน้าที่ของครูผู้สอนได้ครบถ้วนเพียงพอ					
2.3 ระบุสิ่งที่ครูผู้สอนต้องทำในการใช้ชุดฝึกทักษะได้ครบถ้วน					
3. คำแนะนำสำหรับนักเรียน					
3.1 คำแนะนำในการปฏิบัติชัดเจน					
3.2 ระบุกิจกรรมที่นักเรียนปฏิบัติได้ชัดเจน					
4. จุดประสงค์การเรียนรู้					
4.1 คำอธิบายในการทำชุดฝึกทักษะมีความชัดเจน เข้าใจง่าย					
4.2 ภาพประกอบมีความสวยงาม					
4.3 ตัวหนังสือมีขนาดเหมาะสม					
4.4 การจัดเนื้อหาเป็นระเบียบเรียบร้อย					

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
4.5 เนื้อหามีความเหมาะสมกับวัยและความสนใจของผู้เรียน					
4.6 ชุดฝึกทักษะใช้ภาษาที่สุภาพ เหมาะสม					
5. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
5.1 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมอย่างทั่วถึง					
5.2 ผู้เรียนได้รับการฝึกฝนทักษะการอ่านและการเขียน					
5.3 สามารถประเมินทักษะการอ่านและการเขียนของผู้เรียนระหว่างทำกิจกรรมได้					
5.4 มีการแจ้งผลการทดสอบให้ผู้เรียนทราบ					
6. ด้านการประเมินผล					
6.1 เกณฑ์ที่ใช้วัดและประเมินผลครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้					
6.2 วัดและประเมินผลเน้นการประเมินตามสภาพจริง					
รวม					
รวมทั้งสิ้น					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

ตำแหน่ง.....

...../...../.....

**ผลการประเมินความเหมาะสมของชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5**

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ความเหมาะสม
1. คำชี้แจงการใช้ชุดฝึกทักษะ			
1.1 องค์ประกอบมีความชัดเจน ครบถ้วน	4.61	0.56	มากที่สุด
1.2 ข้อปฏิบัติในการใช้ชุดกิจกรรม เข้าใจง่าย ชัดเจน	4.48	0.62	มาก
รวม	4.55	0.59	มากที่สุด
2. คำแนะนำสำหรับครูผู้สอน			
2.1 บทบาทของครูผู้สอน สามารถกระตุ้นให้นักเรียนเกิด ความสนใจ อยากเรียนรู้	4.67	0.56	มากที่สุด
2.2 ระบุหน้าที่ของครูผู้สอนได้ครบถ้วนเพียงพอ	4.27	0.67	มาก
2.2 ระบุสิ่งที่ครูผู้สอนต้องทำในการใช้ชุดฝึกทักษะได้ ครบถ้วน	4.52	0.57	มากที่สุด
รวม	4.49	0.59	มากที่สุด
3. คำแนะนำสำหรับนักเรียน			
3.1 คำแนะนำในการปฏิบัติชัดเจน	4.64	0.55	มากที่สุด
3.2 ระบุกิจกรรมที่นักเรียนปฏิบัติได้ชัดเจน	4.52	0.62	มากที่สุด
รวม	4.58	0.59	มากที่สุด
4. จุดประสงค์การเรียนรู้			
4.1 คำอธิบายในการทำชุดฝึกทักษะมีความชัดเจน เข้าใจง่าย	4.64	0.55	มากที่สุด
4.2 ภาพประกอบมีความสวยงาม	4.36	0.70	มาก
4.3 ตัวหนังสือมีขนาดเหมาะสม	4.45	0.75	มาก
4.4 การจัดเนื้อหาเป็นระเบียบเรียบร้อย	4.45	0.75	มาก
4.5 เนื้อหามีความเหมาะสมกับวัยและความสนใจ ของผู้เรียน	4.52	0.62	มากที่สุด
4.6 ชุดฝึกทักษะใช้ภาษาที่สุภาพ เหมาะสม	4.61	0.66	มากที่สุด
รวม	4.51	0.67	มากที่สุด
5. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียน			
5.1 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมอย่างทั่วถึง	5.00	0.00	มากที่สุด
5.2 ผู้เรียนได้รับการฝึกฝนทักษะการอ่านและการเขียน	4.80	0.45	มากที่สุด

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ความเหมาะสม
5.3 สามารถประเมินทักษะการอ่านและการเขียนของผู้เรียนระหว่างทำกิจกรรมได้	4.80	0.45	มากที่สุด
5.4 มีการแจ้งผลการทดสอบให้ผู้เรียนทราบ	4.60	0.55	มากที่สุด
รวม	4.80	0.36	มากที่สุด
6. ด้านการประเมินผล			
6.1 เกณฑ์ที่ใช้วัดและประเมินผลครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้	4.64	0.55	มากที่สุด
6.2 วัดและประเมินผลเน้นการประเมินตามสภาพจริง	4.52	0.62	มากที่สุด
รวมด้านการประเมินผล	4.58	0.59	มากที่สุด
รวมทุกด้าน	4.59	0.56	มากที่สุด

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ภาคผนวก ค

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการใช้ชุดฝึกทักษะกับกลุ่มตัวอย่าง

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ผลการเปรียบเทียบทักษะด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนระดับ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการใช้ชุดฝึกทักษะ

นักเรียนคนที่	ก่อนใช้ชุดฝึกทักษะ		หลังใช้ชุดฝึกทักษะ	
	การอ่าน (20)	การเขียน (20)	การอ่าน (20)	การเขียน (20)
1	9	10	14	15
2	10	13	15	16
3	10	10	13	14
4	10	12	14	15
5	10	13	12	15
6	10	12	13	15
7	8	12	12	14
8	8	11	11	13
9	11	12	13	14
10	9	11	12	13
11	9	10	13	14
12	12	13	15	15
13	8	12	11	16
14	8	13	14	15
15	11	13	14	16
16	12	12	14	15
17	10	11	12	13
18	9	12	14	14
19	9	11	12	13
20	7	8	13	14
21	8	9	14	15
22	8	9	11	12
23	11	14	15	17
24	9	11	12	13
25	9	10	12	13
26	10	11	13	14
27	10	11	13	15
28	11	11	12	13
29	8	10	10	14
30	10	11	13	14
31	10	11	13	15
32	11	11	12	13
33	8	10	10	14
\bar{X}	9.48	11.21	12.76	14.27
S.D.	1.28	1.34	1.32	1.13

เปรียบเทียบทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทยระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

ทักษะ	ก่อนฝึก		หลังฝึก		เปลี่ยนแปลง		T ²	F	sig
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.			
การอ่าน	9.48	1.28	12.76	1.32	3.28	1.30	256.572	128.013	.000
การเขียน	11.21	1.34	14.27	1.13	3.06	1.18			

ผลการเปรียบเทียบทักษะด้านการอ่าน ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ก่อนและหลังการใช้ชุดฝึก

การใช้ชุดฝึกทักษะ การอ่าน	N	\bar{X}	S.D.	df	t	sig
ก่อนใช้ชุดฝึกทักษะ	33	9.48	1.28	28	14.18	.000
หลังใช้ชุดฝึกทักษะ	33	12.76	1.32			

ผลการเปรียบเทียบทักษะด้านการเขียน ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ก่อนและหลังการใช้ชุดฝึก

การใช้ชุดฝึกทักษะ การเขียน	N	\bar{X}	S.D.	df	t	sig
ก่อนใช้ชุดฝึกทักษะ	33	11.21	1.34	28	13.85	.000
หลังใช้ชุดฝึกทักษะ	33	14.27	1.13			

ภาคผนวก ง

แบบประเมินการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย

โดยครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แบบประเมินการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

- คำชี้แจง 1. แบบประเมินการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทยนี้ใช้สำหรับครูผู้สอน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ประเมิน
2. โปรดกาเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่านมากที่สุดซึ่งมี 5
ระดับคือ

5	คะแนน	หมายถึง	เหมาะสมมากที่สุด
4	คะแนน	หมายถึง	เหมาะสมมาก
3	คะแนน	หมายถึง	เหมาะสมปานกลาง
2	คะแนน	หมายถึง	เหมาะสมน้อย
1	คะแนน	หมายถึง	เหมาะสมน้อยสุด

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. ด้านคำชี้แจงการใช้ชุดฝึก					
1.1 องค์ประกอบมีความชัดเจน ครบถ้วน					
1.2 ข้อปฏิบัติในการใช้ชุดกิจกรรม เข้าใจง่าย ชัดเจน					
2. ด้านคำแนะนำสำหรับครูผู้สอน					
2.1 ระบุหน้าที่ของครูผู้สอนได้ครบถ้วนเพียงพอ					
2.2 ระบุสิ่งที่ครูผู้สอนต้องทำในการใช้แบบฝึกทักษะได้ครบถ้วน					
2.3 สามารถชี้แนะ แนะนำ อธิบายให้นักเรียนเข้าใจเกี่ยวกับชุดฝึกทักษะได้					
3. ด้านคำแนะนำสำหรับนักเรียน					
3.1 คำแนะนำในการปฏิบัติชัดเจน					
3.2 ระบุสิ่งที่นักเรียนต้องปฏิบัติได้ชัดเจน					
4. ด้านชุดฝึกทักษะ					
4.1 ชุดฝึกทักษะมีขนาดตัวอักษรที่เหมาะสม					
4.2 ชุดฝึกทักษะมีคำอธิบายในการปฏิบัติที่ชัดเจน เข้าใจง่าย					
4.3 เนื้อหาในชุดฝึกทักษะมีความเหมาะสมกับผู้เรียน					
4.4 ชุดฝึกทักษะมีความน่าสนใจและมีรูปแบบที่หลากหลาย					

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
4.5 ชุดฝึกทักษะมีภาพประกอบและมีการวางรูปแบบที่ดี					
5. ด้านการประเมินผล					
5.1 เครื่องมือที่ใช้วัดและประเมินผลครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้					
5.2 เกณฑ์ที่ใช้วัดและประเมินผลครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้					
5.3 วัดและประเมินผลเน้นการประเมินตามสภาพจริง					
6. ด้านการใช้ชุดฝึกทักษะ					
6.1 ชุดฝึกทักษะส่งเสริมให้นักเรียนได้ใช้ความคิด โดยอาศัยความรู้และความเข้าใจมากขึ้น					
6.2 ชุดฝึกทักษะช่วยให้นักเรียนมีความสามารถและเกิดทักษะการใช้ภาษาไทยได้					
6.3 กิจกรรมในชุดฝึกทักษะทำให้นักเรียนทราบความก้าวหน้าของตนเอง					
6.4 กิจกรรมในชุดฝึกทักษะทำให้นักเรียนรู้คำศัพท์พื้นฐานภาษาไทยเพิ่มขึ้น และสามารถนำไปใช้ได้ถูกต้อง					
6.5 นักเรียนได้รับความรู้ จากการทำชุดฝึกทักษะนี้					
6.6 นักเรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้					
รวม					
รวมทั้งสิ้น					

ข้อเสนอแนะ

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

ตำแหน่ง.....

...../...../.....

ผลประเมินการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านและเขียนภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ความเหมาะสม
1. ด้านคำชี้แจงการใช้ชุดฝึกทักษะ			
1.1 องค์ประกอบมีความชัดเจน ครบถ้วน	4.80	0.45	มากที่สุด
1.2 ข้อปฏิบัติในการใช้ชุดกิจกรรม เข้าใจง่าย ชัดเจน	4.60	0.55	มากที่สุด
รวม	4.70	0.50	มากที่สุด
2. ด้านคำแนะนำสำหรับครูผู้สอน			
2.1 ระบุหน้าที่ของครูผู้สอนได้ครบถ้วนเพียงพอ	4.67	0.56	มากที่สุด
2.2 ระบุสิ่งที่ครูผู้สอนต้องทำในการใช้ชุดฝึกทักษะได้ครบถ้วน	4.27	0.67	มาก
2.3 สามารถชี้แนะ แนะนำ อธิบายให้นักเรียนเข้าใจเกี่ยวกับชุดฝึกทักษะได้	4.52	0.57	มากที่สุด
รวม	4.49	0.60	มากที่สุด
3. ด้านคำแนะนำสำหรับนักเรียน			
3.1 คำแนะนำในการปฏิบัติชัดเจน	4.80	0.45	มากที่สุด
3.2 ระบุสิ่งที่นักเรียนต้องปฏิบัติได้ชัดเจน	4.80	0.45	มากที่สุด
รวม	4.80	0.45	มากที่สุด
4. ด้านชุดฝึกทักษะ			
4.1 ชุดฝึกทักษะมีขนาดตัวอักษรที่เหมาะสม	4.60	0.55	มากที่สุด
4.2 ชุดฝึกทักษะมีคำอธิบายในการปฏิบัติที่ชัดเจน เข้าใจง่าย	4.40	0.55	มาก
4.3 เนื้อหาในชุดฝึกทักษะมีความเหมาะสมกับผู้เรียน	4.60	0.55	มากที่สุด
4.4 ชุดฝึกทักษะมีความน่าสนใจและมีรูปแบบที่หลากหลาย	4.60	0.55	มากที่สุด
4.5 ชุดฝึกทักษะมีภาพประกอบและมีการวางรูปแบบที่ดี	4.61	0.66	มากที่สุด
รวม	4.56	0.57	มากที่สุด
5. ด้านการประเมินผล			
5.1 เครื่องมือที่ใช้วัดและประเมินผลครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้	4.45	0.75	มาก
5.2 เกณฑ์ที่ใช้วัดและประเมินผลครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้	4.64	0.55	มากที่สุด

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ความเหมาะสม
5.3 วัดและประเมินผลเน้นการประเมินตามสภาพจริง	4.60	0.55	มากที่สุด
รวม	4.56	0.62	มากที่สุด
6. ด้านการใช้ชุดฝึกทักษะ			
6.1 ชุดฝึกทักษะส่งเสริมให้นักเรียนได้ใช้ความคิด โดยอาศัยความรู้และความเข้าใจมากขึ้น	4.80	0.45	มากที่สุด
6.2 ชุดฝึกทักษะช่วยให้นักเรียนมีความสามารถและเกิดทักษะการใช้ภาษาไทยได้	4.80	0.45	มากที่สุด
6.3 กิจกรรมในชุดฝึกทักษะทำให้นักเรียนทราบความก้าวหน้าของตนเอง	4.60	0.55	มากที่สุด
6.4 กิจกรรมในชุดฝึกทักษะทำให้นักเรียนรู้คำศัพท์พื้นฐานภาษาไทยเพิ่มขึ้น และสามารถนำไปใช้ได้ถูกต้อง	4.60	0.55	มากที่สุด
6.5 นักเรียนได้รับความรู้ จากการทำชุดฝึกทักษะนี้	5.00	0.00	มากที่สุด
6.6 นักเรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้			
รวม	4.73	0.42	มากที่สุด
รวมทุกด้าน	4.64	0.53	มากที่สุด

ภาคผนวก จ

หนังสือขอความอนุเคราะห์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์

ที่ คศ.ว. /๒๕๖๑

วันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๖๑

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปิยะธิดา ปัญญา

ด้วย นางสาววรรณภรณ์ พระเมเด นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ได้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทยเพื่อแก้ปัญหการอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรครุศาสตร มหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา เพื่อให้การทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการทำวิทยานิพนธ์

- เพื่อ
- ตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ ด้านเนื้อหา
 - ตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ ด้านการวัดและประเมินผล
 - ตรวจสอบความเหมาะสมด้านการใช้ภาษา สถิติ การวัดและประเมินผล
 - เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านข้อมูล และให้สัมภาษณ์ข้อมูล

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ว่าที่ร้อยโท ดร.ณัฐรัชย์ จันทุม)

คณบดีคณะครุศาสตร์

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๒/ว. ๑๗๐๕

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม
๔๕๐๐๐

๕ มีนาคม ๒๕๖๑

เรื่อง ขออนุญาตให้นักศึกษาทำการเก็บรวบรวมข้อมูล

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนโนนสวรรค์

ด้วย นางสาววรรณภรณ์ พระเมตตา นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาวิจัยและประเมินผล การศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ได้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาชุดฝึกทักษะ การอ่านและการเขียนภาษาไทยเพื่อแก้ปัญหาการอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรครุศาสตร มหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาวิชาวิจัยและประเมินผล การศึกษา เพื่อให้การทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขออนุญาตให้นักศึกษาทำการ เก็บรวบรวมข้อมูลกับโรงเรียนในสังกัดของท่าน เพื่อนำข้อมูลดังกล่าวไปดำเนินการวิจัย โดยคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จะควบคุมดูแลนักศึกษาให้เก็บรวบรวมข้อมูลโดยมิให้ส่งผลกระทบต่อ ผู้ให้ข้อมูลและต้นสังกัด

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ว่าที่ร้อยโท ดร.ณัฐรัชชัย จันทชุม)

คณบดีคณะครุศาสตร์ ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา

โทรศัพท์/โทรสาร ๐-๔๓๗๔-๒๖๒๒

www.edurmu.ac.th

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๒/ว. ๑๗๐๕

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม
๔๕๐๐๐

๕ มีนาคม ๒๕๖๑

เรื่อง ขออนุญาตให้นักศึกษาทำการเก็บรวบรวมข้อมูล

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลบุญทรภิก

ด้วย นางสาววรรณภรณ์ พระเมเด นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาวิจัยและประเมินผล การศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ได้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาชุดฝึกทักษะ การอ่านและการเขียนภาษาไทยเพื่อแก้ปัญหาการอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรครุศาสตร มหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาวิชาวิจัยและประเมินผล การศึกษา เพื่อให้การทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขออนุญาตให้นักศึกษาทำการ เก็บรวบรวมข้อมูลกับโรงเรียนในสังกัดของท่าน เพื่อนำข้อมูลดังกล่าวไปดำเนินงานวิจัย โดยคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จะควบคุมดูแลนักศึกษาให้เก็บรวบรวมข้อมูลโดยมิให้ส่งผลกระทบต่อ ผู้ให้ข้อมูลและต้นสังกัด

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ว่าที่ร้อยโท ดร.ณัฐรัชย์ จันทุม)

คณบดีคณะครุศาสตร์ ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา

โทรศัพท์/โทรสาร ๐-๔๓๗๔-๒๖๒๒

www.edurmu.ac.th

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๒/ว. ๑๗๐๕

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม
๕๔๐๐๐

๕ มีนาคม ๒๕๖๑

เรื่อง ขออนุญาตให้นักศึกษาทำการเก็บรวบรวมข้อมูล

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนเตรียมบัณฑิต

ด้วย นางสาววรรณภรณ์ พระเมเด นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาวิจัยและประเมินผล การศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ได้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาชุดฝึกทักษะ การอ่านและการเขียนภาษาไทยเพื่อแก้ปัญหาคำอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรครุศาสตร มหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาวิชาวิจัยและประเมินผล การศึกษา เพื่อให้การทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขออนุญาตให้นักศึกษาทำการ เก็บรวบรวมข้อมูลกับโรงเรียนในสังกัดของท่าน เพื่อนำข้อมูลดังกล่าวไปดำเนินงานวิจัย โดยคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จะควบคุมดูแลนักศึกษาให้เก็บรวบรวมข้อมูลโดยมิให้ส่งผลกระทบต่อ ผู้ให้ข้อมูลและต้นสังกัด

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ว่าที่ร้อยโท ดร.ณัฐรัชย์ จันทุม)

คณบดีคณะครุศาสตร์ ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา

โทรศัพท์/โทรสาร ๐-๔๓๗๔-๒๖๒๒

www.edurmu.ac.th

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๒/ว. ๑๗๐๔

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม
๔๔๐๐๐

๕ มีนาคม ๒๕๖๑

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน นางสาวอัญชิตา กาละพงษ์

ด้วย นางสาววรรณามรณั พระเมเต นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาวิจัยและประเมินผล การศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ได้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาชุดฝึกทักษะ การอ่านและการเขียนภาษาไทยเพื่อแก้ปัญหาคำอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาวิชาวิจัยและประเมินผล การศึกษา เพื่อให้การทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ท่านเป็น
- ผู้เชี่ยวชาญในการทำวิทยานิพนธ์

- เพื่อ ตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ ด้านเนื้อหา
 ตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ ด้านการวัดและประเมินผล
 ตรวจสอบความเหมาะสมด้านการใช้ภาษา สถิติ การวัดและประเมินผล
 เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านข้อมูล และให้สัมภาษณ์ข้อมูล

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ว่าที่ร้อยโท ดร.ณัฐรัชชัย จันทุม)

คณบดีคณะครุศาสตร์ ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา

โทรศัพท์/โทรสาร ๐-๔๓๗๔-๒๖๒๒

www.edurmu.ac.th

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๒/ว. ๑๗๐๔

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม
๔๔๐๐๐

๕ มีนาคม ๒๕๖๑

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน นางทิพย์รัตน์ กำเนิดสิงห์

ด้วย นางสาววรรณภรณ์ พระเมตตา นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาวิจัยและประเมินผล การศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ได้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาชุดฝึกทักษะ การอ่านและการเขียนภาษาไทยเพื่อแก้ปัญหาคำอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาวิชาวิจัยและประเมินผล การศึกษา เพื่อให้การทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ท่านเป็น

... ผู้เชี่ยวชาญในการทำวิทยานิพนธ์

- เพื่อ ตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ ด้านเนื้อหา
 ตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ ด้านการวัดและประเมินผล
 ตรวจสอบความเหมาะสมด้านการใช้ภาษา สถิติ การวัดและประเมินผล
 เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านข้อมูล และให้สัมภาษณ์ข้อมูล

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ว่าที่ร้อยโท ดร.ณัฐชัช จันทุม)

คณบดีคณะครุศาสตร์ ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา

โทรศัพท์/โทรสาร ๐-๔๓๗๔-๒๖๒๒

www.edurmu.ac.th

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์

ที่ คศ.ว. /๒๕๖๑

วันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๖๑

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.ประสพสุข ฤทธิเดช

ด้วย นางสาววรรณภรณ์ พระเมเด นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ได้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทยเพื่อแก้ปัญหาการอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาลัทธิสุตรครุศาสตร์ มหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา เพื่อให้การทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการทำวิทยานิพนธ์

- เพื่อ
- ตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ ด้านเนื้อหา
 - ตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ ด้านการวัดและประเมินผล
 - ตรวจสอบความเหมาะสมด้านการใช้ภาษา สถิติ การวัดและประเมินผล
 - เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านข้อมูล และให้สัมภาษณ์ข้อมูล

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ว่าที่ร้อยโท ดร.ณัฐชัย จันทร์ชุม)
คณบดีคณะครุศาสตร์

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์

ที่ คศ.ว. /๒๕๖๑

วันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๖๑

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน อาจารย์ ดร.พงศ์ธร โพธิ์พูลศักดิ์

ด้วย นางสาววรรณภรณ์ พระเมเด นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ได้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทยเพื่อแก้ปัญหาการอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์ มหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา เพื่อให้การทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการทำวิทยานิพนธ์

- เพื่อ
- ตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ ด้านเนื้อหา
 - ตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ ด้านการวัดและประเมินผล
 - ตรวจสอบความเหมาะสมด้านการใช้ภาษา สถิติ การวัดและประเมินผล
 - เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านข้อมูล และให้สัมภาษณ์ข้อมูล

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ว่าที่ร้อยโท ดร.ณัฐชัย จันทุม)

คณบดีคณะครุศาสตร์

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๒/ว. ๑๗๐๕

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม
๔๔๐๐๐

๕ มีนาคม ๒๕๖๑

เรื่อง ขออนุญาตให้นักศึกษาทำการเก็บรวบรวมข้อมูล

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านโนนบากมิตรภาพที่ ๘๓

ด้วย นางสาววรรณภรณ์ พระเมเด นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาวิจัยและประเมินผล การศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ได้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาชุดฝึกทักษะ การอ่านและการเขียนภาษาไทยเพื่อแก้ปัญหาการอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรครุศาสตร มหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาวิชาวิจัยและประเมินผล การศึกษา เพื่อให้การทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขออนุญาตให้นักศึกษาทำการ เก็บรวบรวมข้อมูลกับโรงเรียนในสังกัดของท่าน เพื่อนำข้อมูลดังกล่าวไปดำเนินงานวิจัย โดยคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จะควบคุมดูแลนักศึกษาให้เก็บรวบรวมข้อมูลโดยมิให้ส่งผลกระทบต่อ ผู้ให้ข้อมูลและต้นสังกัด

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วาที่ร้อยโท ดร.ณัฐชัย จันทุม)

คณบดีคณะครุศาสตร์ ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา

โทรศัพท์/โทรสาร ๐-๔๓๗๔-๒๖๒๒

www.edurmu.ac.th

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ นางสาววรรณภรณ์ พระเมตตา
วันเกิด 29 กันยายน พ.ศ. 2533
สถานที่เกิด อำเภอบุณฑริก จังหวัดอุบลราชธานี
ที่อยู่ปัจจุบัน 208 หมู่ 8 ตำบลบัวงาม อำเภอบุณฑริก จังหวัดอุบลราชธานี
สถานที่ทำงาน โรงเรียนเตรียมบัณฑิต อำเภอบุณฑริก จังหวัดอุบลราชธานี

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2555 ศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.)
สาขาภาษาไทยและการสื่อสาร
มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
พ.ศ. 2562 ครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.)
สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY